വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ
ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

അഞ്ചാം ഘട്ടം

റിവിഷൻ ക്യാമ്പയിൻ 02

സൂറത്തുൽ ഖസ്വസ്വ്

2023 ഡിസംബർ 17 മുതൽ ഡിസംബർ 30 ശനി വരെ

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

Saudi Indian Islahi Center

facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

سورة القصص

28. സൂറത്തുൽ ക്വസ്വസ്വ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 88 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 9

(52 മുതൽ 55 വരെ ആയത്തുകൾ മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും 85-ാം വചനം മദീനഃയിലേക്കുള്ള ഹിജ്‌റഃ മദ്ധ്യേ ജുഹ്ഫഃയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും മുക്വാത്തിൽ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമ കാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

طسٓمٓ ﴿١﴾

《1》 'ത്വാ- സീൻ- മീം' (*)

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ﴿٢﴾

《2》 ഇവ സ്പഷ്ടമായ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാകുന്നു.

نَتۡلُواْ عَلَيۡكَ مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ وَفِرۡعَوۡنَ بِٱلۡحَقِّ لِقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٣﴾

《3》 വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്‌വേണ്ടി, മൂസായുടെയും, ഫിർഔനിന്റെയും വൃത്താന്തത്തിൽനിന്ന് (ചിലത്) യഥാർത്ഥനിലയിൽ നിനക്ക് നാം ഓതിത്തരുന്നു.

إِنَّ فِرۡعَوۡنَ عَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَجَعَلَ أَهۡلَهَا شِيَعٗا يَسۡتَضۡعِفُ

《4》 നിശ്ചയമായും, ഫിർഔൻ നാട്ടിൽ പൊങ്ങച്ചം കാണിച്ചു. അതിലെ ആളുകളെ അവൻ (പല) കക്ഷികളാക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ- അവരുടെ ആൺകുട്ടികളെ അറുകൊല നടത്തുകയും, അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ

(*) ഇത്തരം അക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിന്മുമ്പ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

طَآئِفَةً مِّنۡهُمۡ يُذَبِّحُ أَبۡنَآءَهُمۡ وَيَسۡتَحۡيِۦ نِسَآءَهُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ﴿٤﴾

[പെൺകുട്ടികളെ] ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവൻ ബലഹീനമാക്കിയിരുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു.

﴿1﴾ طسم 'ത്വാ- സീൻ- മീം' ﴿2﴾ تِلْكَ ഇവ, അവ آيَاتُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാണ്, ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് الْمُبِينِ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ ﴿3﴾ نَتْلُوا നാം ഓതിത്തരുന്നു عَلَيْكَ നിനക്ക് مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ മൂസായുടെ വൃത്താന്തത്തിൽ നിന്ന് وَفِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെയും بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥനിലയിൽ, മുറപ്രകാരം لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക് വേണ്ടി يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു ﴿4﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ നിശ്ചയമായും ഫിർഔൻ عَلَا പൊങ്ങച്ചം കാണിച്ചു, ഔന്നത്യംകാണിച്ചു فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു أَهْلَهَا അതിലെ ആളുകളെ شِيَعًا പല കക്ഷികൾ يَسْتَضْعِفُ അവൻ ബലഹീനമാക്കിയിരുന്നു, അവശരാക്കിയിരുന്നു, ദുർബ്ബലമാക്കിയിരുന്നു طَائِفَةً مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്നൊരു വിഭാഗത്തെ يُذَبِّحُ അറുകൊലചെയ്തുകൊണ്ട് أَبْنَاءَهُمْ അവരുടെ ആൺമക്കളെ وَيَسْتَحْيِي ജീവിക്കാൻ വിടുകയും (ബാക്കിയാക്കുകയും) ചെയ്തിരുന്നു نِسَاءَهُمْ അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനായിരുന്നു مِنَ الْمُفْسِدِينَ കുഴപ്പക്കാരിൽ, നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ)

ഉപദേശം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുവാനും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു പാഠം പഠിക്കുവാനും മുന്നോട്ട് വരുന്നത് വിശ്വാസികളായ ആളുകളായിരിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് 'വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഓതിത്തരുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞത്. വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർക്ക് അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ.

പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെയും, ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും യുഗമെന്ന് ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്ത് പോലും സ്വജനപക്ഷപാതവും സാധുമർദ്ദനവും നടമാടുന്നത് സാധാരണമാണല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, സ്വേച്ഛാധിപതിയായ ഫിർഔന്റെ ഏകാധിപത്യ ഭരണത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതുണ്ടോ?! ഈജിപ്തിലെ പൂർവ്വനിവാസികളായ ക്വിബ്ത്വി (കൊപ്ത്തി)കൾ ഭരണകക്ഷിയായ ഉന്നതവർഗമെന്നും, യൂസുഫ് നബി (അ)യുടെ കാലം മുതൽ അവിടെ കുടിയേറിപ്പാർത്തുവന്ന ഇസ്റാഈല്യർ കേവലം അടിമകളായ അധമവർഗമെന്നും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇസ്റാഈല്യർ കാലാന്തരത്തിൽ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളായ യഅ്ക്വൂബ് നബി (അ)യുടെയും, യൂസുഫ് നബി (അ)യുടെയും മാർഗത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അധികം വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ക്വിബ്ത്വികളിൽ നിന്നും ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ മതാചാരങ്ങളും സംസ്കാരപാരമ്പര്യവുമായിരുന്നു അവർക്കുള്ളത്. വർഗവിവേചനത്തിന് ഇതും കാരണമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഇസ്റാഈല്യർ വെറും മൃഗതുല്യരായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, അനേകം അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് അവർ വിധേയരാവുകയും ചെയ്തു. അതേസമയത്ത് ഇസ്റാഈല്യരുടെ സംഖ്യാ വർദ്ധനവ് ക്വിബ്ത്വികളിൽ അസൂയയും ഭയവും

ഉളവാക്കി. ഭാവിയിൽ തങ്ങളുടെ ഭരണം തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുവാൻ അത് കാരണമായേക്കുമോ എന്നായി. ഒടുക്കം ഇസ്റഈല്യരിൽ ജനിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികളെയെല്ലാം അറുകൊലചെയ്യാൻ ഫിർഔൻ കൽപിച്ചു.

ബൈബ്ൾ ഈ സംഭവം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: 'യോസേഫും സഹോദരൻമാരെല്ലാവരും ആ തലമുറ ഒക്കെയും മരിച്ചു. യിസ്റായേൽ മക്കൾ സന്താനസമ്പന്നരായി അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചു പെരുകി ബലപ്പെട്ടു; ദേശം അവരെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. അനന്തരം യോസേഫിനെ അറിയാത്ത പുതിയൊരു രാജാവ് മിസ്റായീമിൽ ഉണ്ടായി. അവൻ തന്റെ ജനത്തോട്; യിസ്റായേൽ ജനം നമ്മെക്കാൾ ബാഹുല്യവും ശക്തിയുമുള്ളവരാകുന്നു. അവർ പെരുകീട്ട് ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ശത്രുക്കളോട് ചേർന്ന് നമ്മോട് പൊരുതി ഈ രാജ്യം വിട്ടുപൊയ്ക്കളവാൻ സംഗതി വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്ന് നാം അവരോട് ബുദ്ധിയായി പെരുമാറുക. അങ്ങനെ, കഠിനവേലകളാൽ അവരെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന് അവരുടെമേൽ ഊഴിയവിചാരകൻമാരെ ആക്കി... എന്നാൽ അവർ പീഡിപ്പിക്കുംതോറും ജനം പെരുകി വർദ്ധിച്ചു... സൂതികർമിണികളോട് എബ്രായ സ്ത്രീകളുടെ അടുക്കൽ നിങ്ങൾ സൂതികർമത്തിന് ചെന്നുപ്രസവശയ്യയിൽ അവരെ കാണുമ്പോൾ കുട്ടി ആണാകുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ അതിനെ കൊല്ലേണം. പെണ്ണാകുന്നു എങ്കിൽ ജീവനോടിരിക്കട്ടെ എന്ന് കൽപിച്ചു...' (പുറപ്പാട്, അദ്ധ്യായം 1)

എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു:-

وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٥﴾

(5) നാട്ടിൽ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവർക്ക് ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യണമെന്ന് നാമും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; അവരെ നേതാക്കൻമാരാക്കുകയും, അവരെ അനന്തരാവകാശികളാക്കുകയും ചെയ്യാനും (നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു);

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَنُرِىَ فِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

(6) നാട്ടിൽ അവർക്ക് സ്വാധീനം നൽകുകയും, ഫിർഔന്നിനും, ഹാമാന്നും അവരുടെ സൈന്യങ്ങൾക്കും തങ്ങൾ അവരിൽനിന്ന് ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് ജാഗരൂകരായിരുന്നുവോ ആ കാര്യം (അനുഭവത്തിൽ) കാണിച്ചുകൊടുവാനും (നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു).

---

(5) وَنُرِيدُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു أَن نَّمُنَّ നാം ദാക്ഷിണ്യം (ഉപകാരം, നന്മ) ചെയ്യാൻ عَلَى الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക് اسْتُضْعِفُوا അവർ ബലഹീനമാക്കപ്പെട്ടു, അവശരാക്കപ്പെട്ടു فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) وَنَجْعَلَهُمْ അവരെ നാം ആക്കുവാനും أَئِمَّةً മുമ്പൻമാർ, നേതാക്കൾ وَنَجْعَلَهُمُ അവരെ നാം ആക്കുവാനും الْوَارِثِينَ അനന്തരാവകാശികൾ (6) وَنُمَكِّنَ

നാം സ്വാധീനം (സൗകര്യം, സ്ഥാനം) നൽകുവാനും لَهُمْ അവർക്ക് فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَنُرِيَ
നാം കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാനും فِرْعَوْنَ ഫിർഔന് وَهَامَانَ ഹാമാന്നും وَجُنُودَهُمَا അവർ രണ്ടാ
ളുടെയും സൈന്യങ്ങൾക്കും مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് مَا യാതൊന്ന് (ഒരു കാര്യം) كَانُوا يَحْذَرُونَ
അവർ ജാഗരൂകരായിരുന്ന, ഭയന്നിരുന്ന, ജാഗ്രതയായിരുന്ന

അല്ലാഹു ലോകത്ത് നടത്താറുള്ള ഒരു പൊതുനടപടിക്രമമാണ് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതായത്, അക്രമവും, ധിക്കാരവും അതിരുകവിഞ്ഞ ജനതയെ നശിപ്പിച്ചു മർദ്ദിതരും പാവപ്പെട്ടവരുമായി കഴിയുന്ന ജനതക്ക് പ്രതാപവും സ്വാധീനവും നൽകുക. ഇതിന് ചരിത്രത്തിൽ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഫിർഔന്റെ മന്ത്രിയായിരുന്നു ഹാമാൻ.

وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّ مُوسَىٰٓ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِى ٱلْيَمِّ وَلَا تَخَافِى وَلَا تَحْزَنِىٓ ۖ إِنَّا رَآدُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

《7》 മൂസായുടെ മാതാവിന് നാം ബോധനം നൽകി:

'അവന് മുലകൊടുത്തുകൊള്ളുക; എന്നിട്ട് അവനെക്കുറിച്ച് നിനക്ക് പേടിയുണ്ടായാൽ അവനെ നദിയിൽ ഇട്ടേക്കുക. നീ പേടിക്കുകയും വേണ്ടാ, വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ടാ! നിശ്ചയമായും, നാം അവനെ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ട് വരുന്നതും, അവനെ 'മുർസലു' കളിൽ (ദൈവദൂതൻമാരിൽ) പെട്ടവനാക്കുന്നതുമാകുന്നു.'

《7》 وَأَوْحَيْنَا നാം ബോധനം (സ്വകാര്യസന്ദേശം) നൽകി إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ മൂസായുടെ
മാതാവിന് أَنْ أَرْضِعِيهِ നീ അവന് മുലകൊടുക്കുക എന്ന് فَإِذَا خِفْتِ എന്നിട്ട് നീ പേടിച്ചാൽ
عَلَيْهِ അവനെക്കുറിച്ച് فَأَلْقِيهِ അപ്പോൾ നീ ഇടുക فِي الْيَمِّ നദിയിൽ, ജലാശയത്തിൽ, സമുദ്ര
ത്തിൽ وَلَا تَخَافِي നീ ഭയപ്പെടരുത് وَلَا تَحْزَنِي നീ വ്യസനിക്കയും അരുത് إِنَّا നിശ്ചയമായും
നാം رَادُّوهُ അവനെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നവരാണ് (തിരിച്ചുതരുന്നതാണ്) إِلَيْكِ നിനക്ക്,
നിന്നിലേക്ക് وَجَاعِلُوهُ അവനെ ആക്കുന്നവരുമാണ് مِنَ الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളിൽ പെട്ട(വൻ)

ഇസ്റാഈല്യരുടെ ആൺകുട്ടികളെ കണ്ടമാനം കൊന്നൊടുക്കിയിരുന്ന കാലത്താണ് മൂസാ നബി (അ)യുടെ ജനനം. മാതാവിന് തന്റെ കുഞ്ഞിനെപ്പറ്റി കഠിന ഭയമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് അല്ലാഹു മേൽകണ്ടപ്രകാരം തോന്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്ക് മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നത്. അവർ കുട്ടിയെ ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി നൈൽ നദിയിലിട്ടു.

فَٱلۡتَقَطَهُۥٓ ءَالُ فِرۡعَوۡنَ لِيَكُونَ لَهُمۡ عَدُوّٗا وَحَزَنًاۗ إِنَّ فِرۡعَوۡنَ وَهَٰمَٰنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُواْ خَٰطِـِٔينَ ٨

《8》 എന്നിട്ട്, തങ്ങൾക്ക് ശത്രുവും, വ്യസനകരവും ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി, ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർ അവനെ (നദിയിൽനിന്ന്) കണ്ടെടുത്തു.

നിശ്ചയമായും, ഫിർഔനും, ഹാമാനും, അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും അബദ്ധം പിണഞ്ഞവരായിരുന്നു.

《8》 فَٱلۡتَقَطَهُ എന്നിട്ട് അവനെ കണ്ടെടുത്തു ءَالُ فِرۡعَوۡنَ ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർ لِيَكُونَ അവൻ ആയിരിക്കുവാൻ لَهُمۡ അവർക്ക് عَدُوًّا ശത്രു وَحَزَنًا വ്യസനവും, ദുഃഖവും إِنَّ فِرۡعَوۡنَ നിശ്ചയമായും ഫിർഔൻ وَهَامَانَ ഹാമാനും وَجُنُودَهُمَا അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും كَانُوا അവരായിരുന്നു خَاطِئِينَ പിഴച്ചവർ, അബദ്ധം പിണഞ്ഞവർ

അവരും അവരുടെ സർവസ്വവും നശിക്കുവാനും, അവരെ തീരാദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തുവാനും കാരണഭൂതനായി കലാശിക്കുന്ന ആ കുഞ്ഞിനെ അവരുടെ കൈക്ക് തന്നെ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി. നൈൽനദിയിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോകുകയായിരുന്ന ആ കുട്ടിയെ എടുത്തു രക്ഷപ്പെടുത്തുകവഴി അവർ തങ്ങൾക്ക് തന്നെ വമ്പിച്ച ആപത്ത് വലിച്ചിടുകയാണ് ചെയ്തത്. ആ കുട്ടി ഇസ്റാഈല്യരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കാമെന്നും, അവനെ കൊലപ്പെടുത്തണമെന്നും ഫിർഔൻ ഉത്തരവിടാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് ഫിർഔന്റെ ലാളനയിൽ തന്നെ കുട്ടി വളരണമെന്നായിരുന്നു.

وَقَالَتِ ٱمۡرَأَتُ فِرۡعَوۡنَ قُرَّتُ عَيۡنٖ لِّي وَلَكَۖ لَا تَقۡتُلُوهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوۡ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدٗا وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٩

《9》 ഫിർഔന്റെ ഭാര്യ പറഞ്ഞു: (ഈ കുട്ടി) എനിക്കും, അങ്ങേക്കും ഒരു കൺകുളിർമയായിരിക്കും- ഇവനെ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തരുത്;

'ഇവൻ നമുക്ക് ഉപകരിച്ചേക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കിവനെ ഒരു സന്താനമായി സ്വീകരിക്കാം.' അവരാകട്ടെ, (യാഥാർത്ഥ്യം) അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

《9》 وَقَالَتِ പറഞ്ഞു ٱمۡرَأَةُ فِرۡعَوۡنَ ഫിർഔന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) قُرَّةُ عَيۡنٍ കൺകുളിർമയാണ് (മനസ്സന്തോഷമാണ്) لِي എനിക്ക് وَلَكَ അങ്ങേക്കും, നിനക്കും لَا تَقۡتُلُوهُ നിങ്ങളവനെ കൊലപ്പെടുത്തരുത് عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَا അവൻ നമുക്ക് ഉപകരിച്ചേക്കാം, പ്രയോജനം ചെയ്തേക്കാം أَوۡ نَتَّخِذَهُ അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കവനെ ആക്കാം, സ്വീകരിക്കാം وَلَدًا സന്താനമായി, കുട്ടിയായി وَهُمۡ അവരാകട്ടെ لَا يَشۡعُرُونَ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല

കുട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഫിർഔന്റെ ഭാര്യക്ക് അലിവും ആവേശവും തോന്നി. തങ്ങൾക്ക് അവനെ ലാളിച്ചും ഓമനിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കാം, ഒരു പോറ്റുകുട്ടിയായി വളർത്താം. അവൻ മുഖാന്തരം ഭാവിയിൽ വല്ല ഗുണവും കിട്ടിയേക്കാം, ഏതായാലും അവനെ വധിച്ചുകൂടാ എന്നൊക്കെയായിരുന്നു രാജ്ഞിയുടെ പക്ഷം. അങ്ങനെ മൂസാ (അ) വധത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു. സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച അവർക്കാർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ!

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَٰرِغًا ۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدِى بِهِۦ لَوْلَآ أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

﴿10﴾ മൂസായുടെ മാതാവിന്റെ ഹൃദയം (അസ്വാസ്ഥ്യം നിമിത്തം) ശൂന്യമായിത്തീർന്നു. അവളുടെ മനസ്സിന് നാം ദാർഢ്യം നൽകിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവൾ അത് [ആ രഹസ്യം] വെളിപ്പെടുത്തിയേക്കുമായിരുന്നു! അവൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽപെട്ടവളാകുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (നാം അങ്ങനെ ചെയ്തത്).

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِۦ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِۦ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

﴿11﴾ അവൾ അവന്റെ [മൂസായുടെ] സഹോദരിയോട്; 'നീ അവന് പിന്നാലെ ചെന്നന്വേഷിക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞു

എന്നിട്ട്, അവൾ അവനെപ്പറ്റി അകലെനിന്ന് കണ്ടുമനസ്സിലാക്കി; അവരാകട്ടെ അറിഞ്ഞിരുന്നിതുമില്ല.

۞ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰٓ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُۥ لَكُمْ وَهُمْ لَهُۥ نَٰصِحُونَ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ (സഹോദരി വരുന്നതിന്) മുമ്പ് മുലകൊടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ നാം അവന് നിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അവൾ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇവനെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഒരു വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിവ് തരട്ടെയോ? അവർ ഇവന് ഗുണകാംക്ഷികളായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

﴿10﴾ وَأَصْبَحَ ആയിത്തീർന്നു فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ മൂസായുടെ മാതാവിന്റെ ഹൃദയം فَارِغًا ഒഴിഞ്ഞത്, ശൂന്യമായത് إِنْ كَادَتْ നിശ്ചയമായും അവൾ ആയേക്കുമായിരുന്നു لَتُبْدِي بِهِ അത്

വെളിപ്പെടുത്തുക തന്നെ لَوْلَآ أَن رَّبَطْنَا നാം ദാർഢ്യം നൽകിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ عَلَىٰ قَلْبِهَا അവളുടെ മനസ്സിന് لِتَكُونَ അവൾ ആകുവാൻ വേണ്ടി مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ട (വൾ) ﴿11﴾ وَقَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു لِأُخْتِهِۦ അവന്റെ സഹോദരിയോട് قُصِّيهِ നീ അവന് പിന്നാലെ ചെന്നന്വേഷിക്കുക, فَبَصُرَتْ എന്നിട്ടവൾ കണ്ടറിഞ്ഞു بِهِۦ അവനെപ്പറ്റി عَن جُنُبٍ അകലെനിന്ന്, ദൂരത്തായിക്കൊണ്ട് وَهُمْ അവർ لَا يَشْعُرُونَ അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല ﴿12﴾ وَحَرَّمْنَا നാം നിരോധിക്കയും (മുടക്കം ചെയ്കയും) ചെയ്തു عَلَيْهِ അവന്ന്, അവന്റെമേൽ ٱلْمَرَاضِعَ മുലകൊടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ مِن قَبْلُ മുമ്പ് فَقَالَتْ അപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു هَلْ أَدُلُّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിയിച്ചുതരട്ടെയോ عَلَىٰٓ أَهْلِ بَيْتٍ ഒരു വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ച് يَكْفُلُونَهُۥ അവനെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി وَهُمْ അവരാകട്ടെ لَهُۥ അവന്ന് نَٰصِحُونَ ഗുണകാംക്ഷികളുമായിരിക്കും.

കുട്ടിയെ നദിയിലിട്ടത് മുതൽ മാതാവിന് എത്രമാത്രം അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർ കുട്ടിയെ കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുകൂടി അറിയുമ്പോൾ അത് കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അങ്ങനെ, കുഞ്ഞിനെ സംബന്ധിച്ച ഏക വിചാരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ആ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതായി. അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയത്തിന് ദൃഢതയും ശക്തിയും നൽകിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരിൽനിന്ന് രഹസ്യം പുറത്തായേക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. അവൻ അവർക്ക് നൽകിയിരുന്ന വാഗ്ദാനം സത്യമാണെന്ന് അനന്തര സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുട്ടിയുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഗൂഢമായി അന്വേഷിക്കാൻ മൂസാ നബി (അ)യുടെ മൂത്തസഹോദരിയെ മാതാവ് ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നു. കുട്ടി രാജകൊട്ടാരത്തിലെത്തിയ വിവരം അവൾക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. മാത്രമല്ല, കുട്ടി ആരുടെയും മുലകുടിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ കൊട്ടാരവാസികൾ വിഷമിക്കുന്നതായി കാണുകയും, ആ സന്ദർഭം സാമർത്ഥ്യപൂർവ്വം അവൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ആ കൊട്ടാരകുഞ്ഞിനെ ഏറ്റുവാങ്ങി വേണ്ടത്ര പരിഗണനയോടുകൂടി വളർത്തുവാൻ പറ്റിയ ഒരുവീട്ടുകാർ തന്റെ അറിവിലുണ്ടെന്ന് ഉണർത്തിച്ചു. ഈ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതോട് കൂടി കുട്ടിയെ മാതാവിന് തിരിച്ചു കിട്ടുക മാത്രമല്ല സംഭവിക്കുന്നത് കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നുള്ള പല ആനുകൂല്യങ്ങളും, നല്ല വേതനവും മാതാവിന് ലഭിക്കുകകൂടി ചെയ്യുമല്ലോ.

فَرَدَدْنَٰهُ إِلَىٰٓ أُمِّهِۦ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

﴿13﴾ അങ്ങനെ, അവന്റെ മാതാവിന്റെ കൺകുളിർക്കുകയും, അവൾ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്ന് അവൾ അറിയേണ്ടതിനായും അവനെ നാം അവൾക്ക് തിരിച്ചുകൊടുത്തു. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുമായിരുന്നില്ല

﴾13﴿ فَرَدَدْنَاهُ അങ്ങനെ അവനെ നാം മടക്കി, തിരിച്ചുകൊടുത്തു إِلَىٰٓ أُمِّهِۦ അവന്റെ മാതാവിലേക്ക്, كَيْ تَقَرَّ കുളിർക്കുവാൻവേണ്ടി عَيْنُهَا അവളുടെ കണ്ണ് وَلَا تَحْزَنَ അവൾ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനും وَلِتَعْلَمَ അവൾ അറിയുവാനും أَنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനമാണെന്ന് حَقٌّ യഥാർത്ഥം, സത്യം وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവരിലധികമാളുകളും لَا يَعْلَمُونَ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല

സഹോദരിയുടെ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് കുട്ടിയെ മാതാവിന് തന്നെ തിരിച്ചുകിട്ടുവാൻ അവസരമുണ്ടാകുകയും, അങ്ങനെ, അല്ലാഹു അവരോട് ചെയ്ത വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. സൃഷ്ടികൾ അറിയുകയോ അനുമാനിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത മാർഗങ്ങളിൽകൂടി അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ അവൻ നടപ്പിലാക്കുന്നു. അവ നടപ്പിൽ വന്നു കാണുമ്പോഴേ മനുഷ്യന് അവ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ

വിഭാഗം - 2

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَٱسْتَوَىٰٓ ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ അദ്ദേഹം [മൂസാ] തന്റെ ശക്തി പ്രാപിക്കുകയും, പാകതയെത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തിന് വിജ്ഞാനവും (അഥവാ വിധികർതൃത്വവും) അറിവും നല്കി. അപ്രകാരമാണ് സൽഗുണവാൻമാർക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

﴾14﴿ وَلَمَّا بَلَغَ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ, പ്രാപിച്ചപ്പോൾ أَشُدَّهُ തന്റെ ശക്തിയിൽ, (യൗവനദശയിൽ) وَاسْتَوَى ശരിയായ നിലക്കെത്തുകയും, പാകത വരുകയും آتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകി حُكْمًا വിധി, വിജ്ഞാനം وَعِلْمًا അറിവും وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു الْمُحْسِنِينَ നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക്, സൽഗുണവാൻമാർക്ക്

ഒരാളുടെ ശാരീരികമായ ശക്തിയും വളർച്ചയും പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ -അഥവാ യൗവനപ്രായത്തിങ്കലെത്തുമ്പോൾ بَلَغَ أَشُدَّهُ (അവൻ തന്റെ ശക്തി പ്രാപിച്ചു) എന്നും, ബുദ്ധിക്ക് പക്വതയും, പാകതയും വരുമ്പോൾ اسْتَوَى (ശരിയായ നിലയിലെത്തി) എന്നും പറയുന്നു. പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് രണ്ടിനും വയസ്സ് വ്യത്യാസപ്പെട്ടേക്കാം. بَلَغَ أَشُدَّهُ എന്ന് പറയപ്പെടുക 18 നും 30 നും ഇടയ്ക്കാണെന്ന് ചിലരും 30 നും 40 നും ഇടയ്ക്കാണെന്ന് ചിലരും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. حُكْم (ഹുക്മ്) എന്ന വാക്കിന് വിജ്ഞാനം, വിധി, വിധികർതൃത്വം, വിധിക്കുവാനുള്ള അധികാരം എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാം. മൂസാ നബി (അ)ക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നത് എനിയും കുറെ കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണെന്ന് താഴെ വചനങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാം. എന്നിരിക്കെ, പ്രവാചകനെന്ന നിലക്കുള്ള അറിവും, വിധികർതൃത്വവും ആയിരിക്കുകയില്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നാണ്

കരുതേണ്ടത്. ഭാവിയിൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകത്വമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. الله اعلم പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായ ഒരു സംഭവമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

وَدَخَلَ ٱلْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِن شِيعَتِهِۦ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِۦ ۖ

﴾15﴿ പട്ടണവാസികളുടെ ഒരശ്രദ്ധയുടെ നേരത്ത് അദ്ദേഹം അതിൽ [പട്ടണത്തിൽ] പ്രവേശിച്ചു; അപ്പോൾ, അവിടെ രണ്ട് പുരുഷൻമാർ ശണ്ഠ കൂടുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി: ഇയാൾ [രണ്ടിലൊരുവൻ] തന്റെ കക്ഷിയിൽ പെട്ടവനും, ഇയാൾ [മറ്റവൻ] തന്റെ ശത്രുക്കളിൽപെട്ടവനുമാണ്.

فَٱسْتَغَٰثَهُ ٱلَّذِى مِن شِيعَتِهِۦ عَلَى ٱلَّذِى مِنْ عَدُوِّهِۦ

അങ്ങനെ, തന്റെ കക്ഷിയിൽപെട്ടവൻ, ശത്രുക്കളിൽ പെട്ടവന്നെതിരിൽ അദ്ദേഹത്തോട് സഹായം തേടി.

فَوَكَزَهُۥ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۖ إِنَّهُۥ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

അപ്പോൾ, മൂസാ അവനെ (മുഷ്ടി ചുരുട്ടി) ഇടിച്ചു, അങ്ങനെ, അവന്റെ പണിതീർത്തു [കഥ കഴിച്ചു!] അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇത് പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ടതാണ്; നിശ്ചയമായും, അവൻ വഴി പിഴപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു!'

﴾15﴿ وَدَخَلَ അദ്ദേഹം പ്രവേശിച്ചു الْمَدِينَةَ പട്ടണത്തിൽ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ ഒരു അശ്രദ്ധയുടെ നേരത്ത്, അശ്രദ്ധാവേളയിൽ مِنْ أَهْلِهَا അതിലെ ആൾക്കാരിൽ (നിവാസികളിൽ)നിന്നുള്ള فَوَجَدَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി فِيهَا അതിൽ رَجُلَيْنِ രണ്ട് പുരുഷൻമാരെ يَقْتَتِلَانِ അവർ ശണ്ഠ കൂടുന്നതായി هَٰذَا ഇവൻ مِن شِيعَتِهِ തന്റെ കക്ഷിയിൽ പെട്ടവനാണ് وَهَٰذَا ഇവൻ (മറ്റവൻ) مِنْ عَدُوِّهِ തന്റെ ശത്രുക്കളിൽ പെട്ടവനുമാണ് فَاسْتَغَاثَهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് സഹായം തേടി الَّذِي യാതൊരുവൻ مِن شِيعَتِهِ തന്റെ കക്ഷിയിൽപെട്ട عَلَى الَّذِي യാതൊരുവന്റെ മേൽ (എതിരിൽ) مِنْ عَدُوِّهِ തന്റെ ശത്രുക്കളിൽപ്പെട്ട فَوَكَزَهُ അപ്പോൾ അവനെ ഇടിച്ചു مُوسَىٰ മൂസാ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവന്റെ കഥ കഴിച്ചു, അവന്റെ പണിതീർത്തു قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു هَٰذَا ഇത് مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ടതാണ് إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ عَدُوٌّ ശത്രുവാണ് مُضِلٌّ

വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന مُبِينٌ വ്യക്തമായ, പ്രത്യക്ഷമായ

ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ വാസസ്ഥലം പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് അൽപം അകലെയായിരുന്നു. മൂസാ നബി (അ) ഒരിക്കൽ പട്ടണത്തിൽ വന്നപ്പോഴാണ് യാദൃശ്ചികമായി ആ സംഭവമുണ്ടായത്. പട്ടണവാസികളുടെ ശ്രദ്ധ പതിയാൻ ഇടയാകാത്ത ഒരവസരമായിരുന്നു അത്. ഉച്ചസമയത്തെ ഉഷ്ണാവസ്ഥയാണതിന് കാരണമെന്നും, അതല്ല സന്ധ്യാ സമയത്തെ ഇരുട്ടാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇസ്‌റാഈൽക്കാരനെക്കൊണ്ട് ക്വിബ്ത്വി വർഗക്കാരൻ കഠിനജോലി ചെയ്യിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ശണ്ഠ ഉത്ഭവിച്ചതെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഇസ്‌റാഈൽക്കാരന്റെ സഹായാർത്ഥനയനുസരിച്ച് ആരോഗ്യഗാത്രനായ മൂസാ (അ) ക്വിബ്ത്വിയെ ശക്തിയായൊന്നുകൊടുത്തു. അതിലവന്റെ കഥ കഴിഞ്ഞുപോയി. അവിചാരിതമായിട്ടാണെങ്കിലും, അവിവേകമായിത്തീർന്ന ആ കൃത്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വളരെ ഖേദിച്ചു.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَٱغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُۥٓ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! ഞാൻ എന്നോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് നീ പൊറുത്തു തരേണമേ!' ആകയാൽ, അവൻ [റബ്ബ്] അദ്ദേഹത്തിന് പൊറുത്തുകൊടുത്തു. നിശ്ചയമായും,അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമത്രെ.

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! നീ എന്റെ മേൽ അനുഗ്രഹം ചെയ്തു തന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് എനി ഞാൻ കുറ്റവാളികൾക്ക് പിൻതുണ നൽകുന്നവനായിരിക്കുന്നതേയല്ല.'

﴾16﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ ظَلَمْتُ ഞാൻ അക്രമം, (അനീതി) ചെയ്തിരിക്കുന്നു نَفْسِي എന്നോട്, എന്റെ ആത്മാവിനോട് فَاغْفِرْ لِي അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് നീ പൊറുത്തുതരേണമേ فَغَفَرَ അപ്പോൾ അവൻ പൊറുത്തു لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ هُوَ الْغَفُورُ അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനത്രെ الرَّحِيمُ കരുണാനിധിയായ ﴾17﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ بِمَا أَنْعَمْتَ നീ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ട് عَلَيَّ എന്റെ മേൽ, എനിക്ക് فَلَنْ أَكُونَ എനി ഞാൻ ആയിരിക്കുകയേ ഇല്ല ظَهِيرًا പിൻതുണ നൽകുന്നവൻ, സഹായി لِلْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികൾക്ക്, പാപികൾക്ക്

അദ്ദേഹം ഖേദിച്ചുമടങ്ങുകയും, പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തു. മേലിൽ ഇത്തരം അബദ്ധത്തിൽ കുടുങ്ങുകയില്ലെന്ന് ദൃഢനിശ്ചയവും ചെയ്തു. ഏതായാലും, സംഭവം വെളിക്ക് വന്നാൽ വമ്പിച്ച പ്രത്യാഘാതമുണ്ടാകും. കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ ഭരണകക്ഷിയിൽ പെട്ടവനും കൊലചെയ്തവൻ ഇസ്‌റാഈലിയുമാണല്ലോ.

﴾18﴿ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം പട്ടണത്തിൽ പേടിച്ചു (ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി) വീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുകയായി. അപ്പോഴതാ, തലേദിവസം സഹായമർത്ഥിച്ചവൻ (പിറ്റേദിവസം വീണ്ടും) അദ്ദേഹത്തോട് (സഹായത്തിന്) നിലവിളി കൂട്ടുന്നു.

فَأَصْبَحَ فِي ٱلْمَدِينَةِ خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا ٱلَّذِى ٱسْتَنصَرَهُۥ بِٱلْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُۥ

മൂസാ അവനോട് പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നീ ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദുർമാർഗി തന്നെയാണ്.'

قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰٓ إِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

﴾19﴿ എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം അവർ രണ്ടാളുടെയും ശത്രുവായുള്ളവനിൽ കയ്യൂക്ക് നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ,-

فَلَمَّآ أَنْ أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِٱلَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا

അവൻ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ! താൻ ഇന്നലെ ഒരാളെ കൊന്നത് പോലെ (ഇന്ന്) എന്നെ കൊല്ലുവാൻ നീ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണോ?! നീ നാട്ടിൽ ഒരു സ്വേച്ഛാധികാരിയായിത്തീരുവാനല്ലാതെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; നന്മയുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുവാൻ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലതാനും.

قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِٱلْأَمْسِ إِن تُرِيدُ إِلَّآ أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

﴾18﴿ فَأَصْبَحَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ആയി فِي الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിൽ خَائِفًا പേടിച്ചവൻ يَتَرَقَّبُ പ്രതീക്ഷിച്ചു (വീക്ഷിച്ചു- കാത്തു)കൊണ്ട് فَإِذَا അപ്പോഴതാ الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ തന്നോട് സഹായത്തിനർത്ഥിച്ചവൻ بِالأَمْسِ ഇന്നലെ, തലേദിവസം يَسْتَصْرِخُهُ അദ്ദേഹത്തോട് നിലവിളികൂട്ടുന്നു, സഹായത്തിന് വിളിക്കുന്നു قَالَ لَهُ അവനോട് പറഞ്ഞു مُوسَى മൂസാ إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَغَوِيٌّ ഒരു ദുർമാർഗി തന്നെ, തോന്നിയവാസിതന്നെ مُبِينٌ സ്പഷ്ടമായ, പ്രത്യക്ഷമായ ﴾19﴿ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ أَنْ يَبْطِشَ കയ്യൂക്ക് (കൈബലം) നടത്തുവാൻ, പിടികൂടുവാൻ بِالَّذِي യാതൊരുവനിൽ هُوَ عَدُوٌّ അവൻ ശത്രുവാണ് لَهُمَا അവർക്ക്രണ്ടാൾക്കും قَالَ അവൻപറഞ്ഞു يَامُوسَى ഹേ മൂസാ أَتُرِيدُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ أَنْ تَقْتُلَنِي എന്നെ കൊല്ലുവാൻ كَمَا قَتَلْتَ നീ കൊന്നത് പോലെ نَفْسًا ഒരാളെ, ആത്മാവിനെ بِالأَمْسِ ഇന്നലെ إِنْ تُرِيدُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല إِلا أَنْ تَكُونَ നീ ആകുവാനല്ലാതെ جَبَّارًا ഒരു

أَن تَكُونَ സ്വേച്ഛാധികാരി (ധിക്കാരി) فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) وَمَا تُرِيدُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല
നീ ആകുവാൻ مِنَ الْمُصْلِحِينَ നന്മയുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

ഇന്നലത്തെ സംഭവം തന്റെ പക്കൽ കൈത്തെറ്റ് വന്നുപോയതാണെങ്കിലും, അതൊരു കൊലപാതകമാണല്ലോ. എന്തൊക്കെയാണ് അത്മൂലം നേരിടാനിരിക്കുന്നതെന്നറിയാതെ അദ്ദേഹം ഭയത്തിലും, ആശങ്കയിലും കഴിയുകയാണ്. ഈ അവസരത്തിലാണ് വീണ്ടും അതേ മാതിരി വേറൊരു ഘട്ടവും തന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. തലേ ദിവസം സഹായ ത്തിനപേക്ഷിച്ചവൻ ഇന്നും അതാ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നു! ഇന്ന് അവനും മറ്റൊരു കിബ്ത്വിയും കൂടി ശണ്ഠകൂടുകയാണ്. രണ്ടാളുടെയും ശത്രുവെന്ന് പറഞ്ഞത് കിബ്ത്വിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഇന്നലെ ഒരു കൊലപാതകത്തിലേക്ക് തന്നെ എത്തിക്കുകയും, അതേ മാതിരി ഒരു രംഗം ഇന്നും ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് മൂസാ (അ) അവ നോട്: 'നീ ഒരു ദുർമാർഗിതന്നെയാണ്' എന്ന് പറയുന്നത്. അതേസമയത്ത് കിബ്ത്വി യാണെങ്കിൽ രണ്ടാളുടെയും ശത്രുവും. ഇസ്റാഈല്യരെ താൽപര്യ പൂർവ്വം മർദ്ദിക്കുന്നവ രാണല്ലോ കിബ്ത്വികൾ. അതുകൊണ്ട് ഏതായാലും കിബ്ത്വികളെ നിലക്ക്നിറുത്തുവാൻ തന്നെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ഈ അവസരത്തിലാണ് 'മൂസാ, ഇന്നലെ ഒരാളെ കൊന്ന ത്പോലെ ഇന്ന് എന്നെയും കൊല്ലുവാനാണോ ഉദ്ദേശ്യം?' എന്നും മറ്റും അദ്ദേഹത്തോട് പറയപ്പെട്ടത്.

ഇത് പറഞ്ഞ ആൾ- അഥവാ قَالَ (പറഞ്ഞു) എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവായ സർവ്വനാമം (ضَمِير) കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ആൾ- കിബ്ത്വിയോ ഇസ്റാഈലിയോ എന്നതിൽ വ്യാഖ്യാ താക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇസ്റാഈൽക്കാരനാണെന്നാണ് അധികമാളും പറയുന്നത്. തലേദിവസത്തെ ഘാതകൻ മൂസാ (അ) ആണെന്ന് മറ്റാരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല; 'നീ ദുർമാർഗിതന്നെ' എന്ന് ഇസ്റാഈലിയോട് കയർത്തുകൊണ്ട് മൂസാ (അ) കിബ്ത്വി യുടെ നേരെ തിരിയുവാനുള്ള ശ്രമം കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം തന്റെ നേർക്ക് തിരിയുവാനാണ് ഭാവമെന്ന് അവൻ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു; അപ്പോഴാണ് അവൻ ആ വാക്ക് പറഞ്ഞത് എന്നാണ് അവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാർ പറയുന്നത് കിബ്ത്വിയാണ് ആ വാക്കുകളുടെ വക്താവ് എന്നത്രെ. വാചകത്തിന്റെ സ്വഭാവം നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിനാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തത കാണുന്നത്. തലേദിവസത്തെ ഘാതകൻ മൂസാ നബി (അ)യാണെന്ന് വെളിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, വല്ല കിംവദന്തിയെയോ ഊഹത്തെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കി അവ നത് പറഞ്ഞതായിരിക്കാമല്ലോ. الله اعلم ഏതായാലും മൂസാ നബി (അ)യുടെ ഭയം ഈ വാക്ക് മൂലം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അണിയറയിൽ ഗൂഢാലോചന കൾ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുതാനും.

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا ٱلْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ ٱلْمَلَأَ

﴾20﴿ പട്ടണത്തിന്റെ അങ്ങേഅറ്റ ത്തുനിന്ന് ഒരു പുരുഷൻ ഓടിവന്നു. അയാൾ (മൂസായോട്) പറഞ്ഞു: 'മൂസാ! നിന്നെ കൊല്ലുവാനായി പ്രധാനികൾ നിന്നെപ്പറ്റി ആലോചന നടത്തിവരു ന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നീ (രാജ്യത്ത്

يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَٱخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ ٱلنَّـٰصِحِينَ ﴿٢٠﴾

നിന്നും) പുറത്തുപോയിക്കൊള്ളുക! നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിനക്ക് ഗുണം കാംക്ഷിക്കുന്നവരിൽപെട്ടവനാണ്.'

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِى مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٢١﴾

《21》 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം പേടിച്ചു വീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ട് അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടുപോയി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! അക്രമികളായ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് എന്നെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ!'

《20》 وَجَاءَ വന്നു رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിന്റെ അങ്ങേഅറ്റത്തുനിന്ന് يَسْعَى ഓടിക്കൊണ്ട് قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ إِنَّ الْمَلَأَ നിശ്ചയമായും പ്രധാനികൾ يَأْتَمِرُونَ അവർ ആലോചന നടത്തുന്നു بِكَ നിന്നെപ്പറ്റി لِيَقْتُلُوكَ നിന്നെ അവർ കൊല്ലുവാൻ فَاخْرُجْ അതുകൊണ്ട് നീ പുറത്തുപോയിക്കൊള്ളുക إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَكَ നിനക്ക് مِنَ النَّاصِحِينَ ഗുണകാംക്ഷയുള്ളവരിൽപ്പെട്ടവനാണ് 《21》 فَخَرَجَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടുപോയി مِنْهَا അവിടെനിന്ന് خَائِفًا പേടിച്ചവനായി يَتَرَقَّبُ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ نَجِّنِي എന്റെ റബ്ബേ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ مِنَ الْقَوْمِ ജനതയിൽനിന്ന് الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ

ആപത്തുകളിൽ നേരിട്ടേക്കാനിടയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവനവൻ കഴിയുന്ന രക്ഷാമാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം രക്ഷക്ക് വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് ദുആ ചെയ്യുകയും വേണമെന്നുള്ളതിന് ഇതിൽ മാതൃകയുണ്ട്. ഒരു നിലക്ക് ഭവിഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് മൂസാ നബി (അ)ക്ക് ഭയപ്പാടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് തികച്ചും പ്രതീക്ഷയുമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

വിഭാഗം - 3

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يَهْدِيَنِى سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿٢٢﴾

《22》 അദ്ദേഹം മദ്‌യന്റെ നേരെ യാത്ര തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബ് എന്നെ ശരിയായ മാർഗത്തിൽ നയിച്ചുതന്നേക്കാം.

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ

《23》 മദ്‌യനിലെ വെള്ള(ത്താവള)ത്തിങ്കൽ അദ്ദേഹം വന്നുചേർന്നപ്പോൾ അതിനടുക്കൽ ഒരു കൂട്ടം മനുഷ്യർ (കന്നുകാലികൾക്ക്) വെള്ളം കൊടുക്കുന്നതാ

أُمَّةً مِّنَ ٱلنَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ ٱمْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ

യിക്കണ്ടെത്തി. അവരുടെ ഇപ്പുറത്തായി രണ്ട് സ്ത്രീകൾ (തങ്ങളുടെ ആടുകളെ) തടഞ്ഞുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും അദ്ദേഹം കണ്ടു.

قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ കാര്യം (വിശേഷം) എന്താണ്?'

قَالَتَا لَا نَسْقِى حَتَّىٰ يُصْدِرَ ٱلرِّعَآءُ ۖ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾

അവർ പറഞ്ഞു: 'ഇടയന്മാർ വെള്ളം കൊടുത്തു തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നത് വരേക്കും ഞങ്ങൾ (ആടുകൾക്ക്) വെള്ളം കൊടുക്കാറില്ല. ഞങ്ങളുടെ പിതാവാകട്ടെ, ഒരു വലിയ വൃദ്ധനുമാകുന്നു.

﴾22﴿ وَلَمَّا تَوَجَّهَ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞ (യാത്രതിരിച്ച)പ്പോൾ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ മദ്‌യന്റെ നേരെ (ഭാഗത്തേക്ക്) قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു عَسَىٰ رَبِّىٓ എന്റെ റബ്ബ് ആയേക്കാം أَن يَهْدِيَنِى എന്നെ നയിച്ചു തന്നേക്കുമാറ് سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ശരിയായ മാർഗത്തിൽ, ചൊവ്വായ വഴിക്ക് ﴾23﴿ وَلَمَّا وَرَدَ അദ്ദേഹം വന്നുചേർന്നപ്പോൾ مَآءَ مَدْيَنَ മദ്‌യനിലെ വെള്ളത്തിങ്കൽ وَجَدَ عَلَيْهِ അതിനടുത്ത് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി أُمَّةً ഒരു സമൂഹത്തെ, ഒരു കൂട്ടം مِّنَ ٱلنَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് يَسْقُونَ അവർ വെള്ളം കൊടുക്കുന്നതായി, കുടിപ്പിക്കുന്നതായി وَوَجَدَ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു مِن دُونِهِمُ അവരുടെ ഇപ്പുറത്ത്, അവർക്ക് പുറമെ ٱمْرَأَتَيْنِ രണ്ട് സ്ത്രീകളെ تَذُودَانِ രണ്ടാളും തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു مَا خَطْبُكُمَا നിങ്ങളുടെ കാര്യം (വിശേഷം) എന്താണ് قَالَتَا അവർ രണ്ടാളും പറഞ്ഞു لَا نَسْقِى ഞങ്ങൾ വെള്ളം കൊടുക്കാറില്ല حَتَّىٰ يُصْدِرَ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതുവരെ ٱلرِّعَآءُ ഇടയൻമാർ وَأَبُونَا ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് شَيْخٌ كَبِيرٌ ഒരു വലിയ വൃദ്ധനാണ് (കാരണവരാണ്)

മൂസാ (അ) യാത്രതിരിച്ചത് മദ്‌യനിലേക്കായിരുന്നു. (*) ഏറെക്കുറെ ഒരാഴ്ചക്കാലത്തെ യാത്രകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തുക. അഭയാർത്ഥിയായി ഒളിച്ചുപോകുന്ന അദ്ദേഹം– അക്കാലത്തെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ വിശേഷിച്ചും –വളരെയേറെ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും മദ്‌യനിൽ എത്തിയിരിക്കുക എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മദ്‌യനിലെത്തിയപ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ട ഒരു കാഴ്ചയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഒരു വെള്ളത്താവളത്തിങ്കൽ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ട് സ്ത്രീകൾ മാത്രം അവരുടെ ആടുകളെ മുമ്പോട്ട് വരാനനുവദിക്കാതെ തടുത്തു

(*) മദ്‌യന്റെ പേർ 'മിദിയൻ' എന്നും 'മിദ്യാൻ' എന്നും ചരിത്രഭൂപടത്തിൽ എഴുതിക്കാണാം. ഭൂപടം 4 ഉം മറ്റും നോക്കുക.

കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അനുകമ്പ തോന്നി. വിവരം അന്വേഷിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ ആടുകൾക്ക് വെള്ളംകാട്ടി തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയതിന് ശേഷമേ തങ്ങൾ ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കാറുള്ളുവെന്നും, അതിന് കാത്തുനിൽക്കുകയാണെന്നും അവർ അറിയിച്ചു. മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് ആടുകളെയും കൊണ്ട് പോരുവാൻ പറ്റിയ ആൾ വേറെയില്ലെന്നും, തങ്ങൾക്കൊരു പിതാവുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം വലിയൊരു വൃദ്ധനാണെന്നും അവർ തെര്യപ്പെടുത്തി.

فَسَقَىٰ لَهُمَا

ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى ٱلظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّى لِمَآ أَنزَلْتَ إِلَىَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ രണ്ട് സ്ത്രീകൾക്ക് വേണ്ടി (അവരുടെ കാലികൾക്ക്) വെള്ളം കൊടുത്തു.

പിന്നീടദ്ദേഹം തണലിലേക്ക് മാറി നിന്നു (ഇങ്ങനെ) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രക്ഷിതാവേ! എന്റെ നേരെ ഗുണമായിട്ടുള്ള വല്ലതും നീ ഇറക്കിത്തരുന്നതിന് നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആവശ്യക്കാരനാണേ!'

﴿24﴾ فَسَقَىٰ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം വെള്ളം കൊടുത്തു, കുടിപ്പിച്ചു لَهُمَا അവർക്ക്രണ്ടാൾക്ക് വേണ്ടി ثُمَّ تَوَلَّىٰ പിന്നെ അദ്ദേഹം മാറിനിന്നു, തിരിഞ്ഞുപോയി إِلَى الظِّلِّ തണലിലേക്ക് فَقَالَ എന്നിട്ട്പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ لِمَا أَنزَلْتَ നീ ഇറക്കിത്തരുന്നതിന് إِلَيَّ എനിക്ക്, എന്റെ നേരെ مِنْ خَيْرٍ നന്മയായിട്ട്, ഗുണമായ വല്ലതും فَقِيرٌ ആവശ്യക്കാരനാണ്

ആ പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീകളുടെ ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കോരിക്കൊടുത്തു അദ്ദേഹം അവരെ സഹായിച്ചു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം ക്ഷീണിതനും നിരാശ്രയനുമാണ്. എവിടെയാണ്, എങ്ങനെയാണ് തനിക്കൊരു അവലംബം ലഭിക്കുക എന്നൊന്നും നിശ്ചയമില്ല. ഒരു തണലിൽ ചെന്ന് വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയായി: 'റബ്ബേ! ഏതെങ്കിലും വിധേന നിന്റെ അനുഗ്രഹം ലഭിക്കേണ്ടുന്ന അടിയന്തിരഘട്ടത്തിലാണ് ഞാൻ ഇപ്പോഴുള്ളത്.' അക്ഷമയുടെയും, നിരാശയുടെയും കണികപോലുമില്ലാതെ ഹൃദയം സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ ദുആ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവി സുരക്ഷിതവും, സമാധാനപരവുമായിത്തീരത്തക്ക ഒരു മാർഗം അല്ലാഹു തുറന്നുകൊടുത്തു.

فَجَآءَتْهُ إِحْدَىٰهُمَا تَمْشِى عَلَى ٱسْتِحْيَآءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِى يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۚ

﴿25﴾ അങ്ങനെയിരിക്കെ, ആ രണ്ടിൽ ഒരുവൾ ലജ്ജാഭാവത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾക്ക്വേണ്ടി താങ്കൾ (ഞങ്ങളുടെ കാലികൾക്ക്) വെള്ളം കൊടുത്തതിന്റെ പ്രതിഫലം താങ്കൾക്ക് നൽകുന്നതിനായി എന്റെ പിതാവ് താങ്കളെ

വിളിക്കുന്നുണ്ട്.'

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരികയും, അദ്ദേഹത്തിന് (തന്റെ) കഥ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം (മൂസായോട്) പറഞ്ഞു: 'ഭയപ്പെടേണ്ട- അക്രമികളായ (ആ) ജനങ്ങളിൽനിന്ന് താങ്കൾ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!'

فَلَمَّا جَآءَهُۥ وَقَصَّ عَلَيۡهِ ٱلۡقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفۡۖ نَجَوۡتَ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٥

﴾25﴿ فَجَاءَتْهُ അപ്പോൾ (അങ്ങനെയിരിക്കെ) അദ്ദേഹത്തിനടുത്ത് വന്നു إِحْدَاهُمَا ആ രണ്ടിൽ ഒരുവൾ تَمْشِي നടന്നുകൊണ്ട് عَلَى اسْتِحْيَاءٍ ലജ്ജയോടെ, സങ്കോചപ്പെട്ടുകൊണ്ട് قَالَتْ അവൾപറഞ്ഞു إِنَّ أَبِي നിശ്ചയമായും എന്റെ പിതാവ്, ബാപ്പ يَدْعُوكَ താങ്കളെ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു لِيَجْزِيَكَ താങ്കൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുവാനായി أَجْرَ കൂലി, പ്രതിഫലം مَا سَقَيْتَ താങ്കൾ വെള്ളം കൊടുത്തതിന്റെ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി فَلَمَّا جَاءَهُ അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിനടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ وَقَصَّ عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന് വിവരിച്ചുകൊടുക്കയും الْقَصَصَ കഥ, വിവരം قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لَا تَخَفْ താൻ ഭയപ്പെടേണ്ട, പേടിക്കേണ്ട نَجَوْتَ താൻ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു مِنَ الْقَوْمِ ജനതയിൽനിന്ന് الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ

സ്ത്രീകൾ രണ്ടാളും വീട്ടിൽ ചെന്നശേഷം അപരിചിതനായ ആ യുവാവ് തങ്ങൾക്ക് ചെയ്തുതന്ന ഉപകാരം പിതാവിനെ അറിയിച്ചു. പ്രസ്തുത മാന്യനെ വെറുതെ വിട്ടുകൂടാ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. മൂസാ (അ)നെ വിളിക്കുവാൻ അവരിൽ ഒരുവളെതന്നെ അയച്ചു. അപരിചിതനായ ഒരു യുവാവിന്റെ അടുക്കൽ മാന്യയും സുശീലയുമായ ഒരു യുവതി ചെല്ലേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതും, ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമായ ലജ്ജാശീലവും അച്ചടക്കവും അവളിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. മൂസാ (അ) ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു വൃദ്ധന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. സംഭാഷണത്തിൽ മൂസാ (അ)തന്റെ ചരിത്രം വിവരിച്ചു. ഫിർഔൻമാരുടെ അക്രമമൊന്നും ഇവിടെ ഭയപ്പെടുവാനില്ല; അവരുടെ അധികാരം ഈ നാട്ടിൽ നടക്കുന്നുമില്ല എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞു വൃദ്ധൻ അദ്ദേഹത്തെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു.

ഈ മാന്യവൃദ്ധൻ ആരായിരുന്നു? ശുഅയ്ബ് നബി (شُعَيْب ع)യാണെന്ന് പലരും പറയുന്നു. ശുഅയ്ബ് (അ) മദ്‌യനിലെ റസൂലായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം ലൂത്വ് നബി (അ)യുടെ ശേഷമായിരുന്നുവെന്നും ക്വുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സൂ: ഹൂദ് 89 ൽ ശുഅയ്ബ് (അ) മദ്‌യൻ നിവാസികളോട് 'ലൂത്വിന്റെ ജനത നിങ്ങളിൽനിന്ന് വിദൂരമായതല്ലല്ലോ' (وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُم بِبَعِيدٍ) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് കാണാം. ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യുടെ സമകാലീനനായിരുന്നു ലൂത്വ് നബി (അ). മൂസാ നബി (അ)ക്കും അവർക്കുമിടയിൽ ഏകദേശം 400 ൽ പരം കൊല്ലം ഉണ്ടെന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എപ്പോഴായിരുന്നു ശുഅയ്ബ് നബി (അ)യുടെ ജീവിതകാലം

എന്ന് പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും കാണുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ, പ്രസ്തുത മാന്യവൃദ്ധൻ ശുഅയ്ബ് (അ) തന്നെയാണെന്നോ അല്ലെന്നോ, തീർത്തുപറയുക സാധ്യമല്ല. അതേ സമയത്ത് വൃദ്ധന്റെ പേർ യഥ്‌റൂൻ *(*)* എന്നാണെന്നും, ഇദ്ദേഹം ശുഅയ്ബ് നബി (അ)യുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ടവനാണെന്നുമാണ് വേറെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഈ വൃദ്ധൻ ഒരു സാധാരണക്കാരൻ മാത്രമല്ല, ഒരു മഹാനും ഭക്തനുമായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ബൈബ്ളിൽ ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- 'മോശെ ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോയി, മിദ്യാൻദേശത്ത് ചെന്ന് പാർത്തു; അവൻ ഒരു കിണറ്റിനരികെ ഇരുന്നു. മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതന് ഏഴ് പുത്രിമാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർ വന്ന് അപ്പന്റെ ആടുകൾക്ക് കുടിപ്പാൻ വെള്ളം കോരി തൊട്ടികൾ നിറച്ചു. എന്നാൽ ഇടയൻമാർ അവരെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ മോശെ എഴുന്നേറ്റ് അവരെ സഹായിച്ചു അവരുടെ ആടുകളെ കുടിപ്പിച്ചു. അവർ തങ്ങളുടെ അപ്പനായ *(**)* റെഗുവേലിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇന്ന് ഇത്രവേഗം വന്നത് എങ്ങനെ എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചു.... അവൻ പുത്രിമാരോട്: അവൻ എവിടെ?.... ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ അവനെ വിളിപ്പിൻ എന്ന് പറഞ്ഞു. മോശെക്ക് അവനോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ സമ്മതമായി. അവൻ മോശെക്ക് തന്റെ മകൾ സിപ്പോറ *(***)*യെ കൊടുത്തു.... മോശെ മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതനും തന്റെ അമ്മായപ്പനുമായ യിത്രോ *(****)*വിന്റെ ആടുകളെ മേയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.....' (പുറപ്പാട്: അദ്ധ്യായം 2, 3.)

രണ്ട് സ്ത്രീകളായിരുന്നു ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കാൻ വന്നതെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഏഴ് പുത്രിമാർ വന്നിരിന്നുവെന്ന് ബൈബ്ളിൽ കാണുന്നത് സ്വീകാര്യമല്ല. ഇത്പോലെത്തന്നെ, രണ്ടാമത്തെ ദിവസം ശണ്ഠകൂടിയത് രണ്ട് എബ്രേയർ (ഇസ്റാഈല്യർ) തമ്മിലാണെന്നാണ് ബൈബ്ൾ പറയുന്നത്. ഇതും ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനക്ക് യോജിക്കുന്നതല്ല. ഇത്പോലെ എത്രയോ വിഷയങ്ങളിൽ ബൈബ്ൾ ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനക്ക് യോജിക്കാത്തതായി കാണാം. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അതിനെ ആസ്പദമാക്കി സംഭവങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാതെ വന്നതും. എന്നിരിക്കെ, നമ്മുടെ മാന്യവൃദ്ധന്റെ പേരും മറ്റും ഈ ഉദ്ധരണിയെ ആസ്പദമാക്കി തീരുമാനിക്കുവാൻ നമുക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. വേറെ തെളിവുകളും നമ്മുടെ മുമ്പിലില്ല. അതറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേകം വല്ല ഗുണവുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഖുർആൻ തന്നെ അത് വ്യക്തമാക്കുമായിരുന്നു.

قَالَتْ إِحْدَىٰهُمَا يَـٰٓأَبَتِ ٱسْتَـْٔجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ مَنِ ٱسْتَـْٔجَرْتَ ٱلْقَوِىُّ ٱلْأَمِينُ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ ആ രണ്ട് സ്ത്രീകളിൽ ഒരുവൾ (പിതാവിനോട്) പറഞ്ഞു: 'പിതാവേ, ഇദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ (നമുക്ക്) കൂലിക്ക് വിളിച്ചേക്കുക. നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, കൂലിക്ക് വിളിക്കുന്നവരിൽവെച്ച് നല്ലവൻ, ശക്തിമാനും വിശ്വസ്തനുമായുള്ളവനാണ്.'

يثرى (****) صفوراء (***) رعوائيل (**) يثرو - او يثرون (*)

﴾26﴿ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا അവർ രണ്ടിൽ ഒരുവൾ പറഞ്ഞു يَا أَبَتِ എന്റെ ബാപ്പാ, പിതാവേ اسْتَأْجِرْهُ ഇദ്ദേഹത്തെ കൂലിക്ക് വിളിക്കുക, കൂലിവേലക്ക് വെക്കുക إِنَّ خَيْرَ നിശ്ചയമായും നല്ല വൻ, ഉത്തമൻ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ നിങ്ങൾ കൂലിക്ക് വിളിക്കുന്നവരിൽ الْقَوِيُّ ശക്തിമാനാണ്, കഴി വുള്ളവനാണ് الْأَمِينُ വിശ്വസ്തനായ, വിശ്വസ്തനാണ്

തങ്ങളുടെ കാലികളെ മേയ്ക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു കൂലിക്കാരനെ കിട്ടുന്നത് ആ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ ആശ്വാസമായിരിക്കുമല്ലോ. അൽപമാത്രമായ പരിചയത്തിൽനിന്ന് മൂസാ (അ) ആ ജോലിക്ക് കൊള്ളാവുന്ന ആളാണെന്നും, ആരോഗ്യവാനും സത്യസന്ധനുമാണെന്നും അവൾക്ക് മനസ്സിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ കൂലിക്കാരനായി നിശ്ചയിക്കുവാൻ അവൾ പിതാവിനോട് ശുപാർശ ചെയ്യുന്നത്.

കൂലിക്കാരനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന രണ്ട് പ്രധാന ഗുണങ്ങൾ ആ സ്ത്രീ രത്നം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. കൂലിവേലക്കാരന് മാത്രമല്ല, ഏത് വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർക്കും, ശമ്പളക്കാർക്കും– വാസ്തവത്തിൽ ഇവരെല്ലാം കൂലിവേലക്കാർ തന്നെയാണുതാനും – ആ രണ്ട് ഗുണങ്ങളും അനിവാര്യമാണ്. കൂലിക്കാരാകട്ടെ, ശമ്പളക്കാരാകട്ടെ, ഉദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളാകട്ടെ– ആരായിരുന്നാലും– അഴിമതിയുടെയും, കൊള്ളരുതായ്മയുടെയും, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളുടെയും സങ്കേതങ്ങളാണവരിൽ മിക്കവരും എന്ന് മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണല്ലോ ഇന്ന്. ഇതിന്കാരണം പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം, എല്ലാറ്റിന്റെയും യഥാർത്ഥകാരണം ഒന്നായിരിക്കും. അതെ, ആ സ്ത്രീ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ രണ്ട് വാക്കുകളുടെ അഭാവം തന്നെ. 'കൂലിക്ക് വിളിക്കുന്നവരിൽവെച്ച് നല്ലവൻ മിടുക്കനും വിശ്വസ്തനുമാണ്' എന്ന അവളുടെ തത്വശാസ്ത്രം ഇന്ന് അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. തൽസ്ഥാനത്ത് ജോലികൾക്കും തസ്തികകൾക്കുമുള്ള യോഗ്യത ഇക്കാലത്ത് സ്വാധീനം, ശുപാർശ, കക്ഷിതാൽപര്യം എന്നിവയും, സാങ്കേതിക സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളുമായിക്കലാശിച്ചിരിക്കുന്നു! ഒരാളെ ഒരു ജോലിക്ക് ഏൽപിക്കുമ്പോൾ ആ ജോലിക്ക് അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ കഴിവും, പ്രാപ്തിയും ഉള്ളവനാണോ എന്ന് ഒന്നാമതായി പരിശോധിക്കണം. അയാൾക്ക് ബിരുദമോ, സാക്ഷ്യപത്രമോ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ, ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ. രണ്ടാമതായി അയാൾ വിശ്വസ്തനും നിഷ്കളങ്കനുമാണോ എന്നാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത്. അയാളുടെ കക്ഷിയോ, സ്വാധീനമോ അല്ല. വിശ്വസ്തനല്ലെങ്കിൽ ശക്തിയും പ്രാപ്തിയുമുണ്ടായിട്ട് കാര്യമില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, പലപ്പോഴും അവനെക്കൊണ്ട് ദോഷം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രാപ്തനല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസ്തതകൊണ്ടും വലിയഗുണമൊന്നും ലഭിക്കാനില്ല.

ജോലിക്കാരൻ കഴിവുള്ളവനും, വിശ്വസ്തനും (الْقَوِيُّ الْأَمِينُ) ആയിരിക്കുക എന്ന തത്വം ഇത്രയും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് കേവലം ഒരു സ്ത്രീയുടെ ആ വാക്ക് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതും. സുലൈമാൻ നബി (അ) ബിൽക്വീസിന്റെ സിംഹാസനം ആരാണ് വേഗം കൊണ്ടുവരിക എന്നന്വേഷിച്ചപ്പോൾ, അങ്ങുന്ന് ഈ സ്ഥലത്തുനിന്ന് എഴുന്നേറ്റുപോകും മുമ്പ് ഞാൻ കൊണ്ടുവരാമെന്ന് പറഞ്ഞ ജിന്നും പറയുകയുണ്ടായി: وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ (ഞാൻ അതിന് കഴിവുള്ളവനും വിശ്വസ്തനുമാണ്) എന്ന്. നാം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതിനും, അനുഷ്ഠാനത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിനും വേണ്ടി പലരുടെയും വാക്കുകൾ ഇത്പോലെ ക്വുർആനിൽ ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം.

പിതാവ് മകളുടെ ശുപാർശ സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായ

ഒരു സ്ഥാനം കൂടി മൂസാ (അ)ക്ക് നൽകുവാനാണ് ആഗ്രഹിച്ചത്.

قَالَ إِنِّيٓ أُرِيدُ أَنۡ أُنكِحَكَ إِحۡدَى ٱبۡنَتَيَّ هَٰتَيۡنِ عَلَىٰٓ أَن تَأۡجُرَنِي ثَمَٰنِيَ حِجَجٍۖ فَإِنۡ أَتۡمَمۡتَ عَشۡرٗا فَمِنۡ عِندِكَۖ وَمَآ أُرِيدُ أَنۡ أَشُقَّ عَلَيۡكَۚ سَتَجِدُنِيٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٢٧﴾

《27》 അദ്ദേഹം [വൃദ്ധൻ] പറഞ്ഞു 'താങ്കൾ എട്ട് വർഷം എനിക്ക് കൂലി വേല ചെയ്യുമെന്നതിന്റെ പേരിൽ എന്റെ ഈ രണ്ട് പുത്രിമാരിൽ ഒരുവളെ താങ്കൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുതരുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്.' എനി, പത്ത് വർഷം താങ്കൾ പൂർത്തിയാക്കുകയാണെങ്കിൽ (അത്) താങ്കളുടെ വക (ഔദാര്യം) ആയിരിക്കുന്നതാണ്. താങ്കൾക്ക് വിഷമമുണ്ടാക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനായി എന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാവുന്നതാണ്.

قَالَ ذَٰلِكَ بَيۡنِي وَبَيۡنَكَۖ أَيَّمَا ٱلۡأَجَلَيۡنِ قَضَيۡتُ فَلَا عُدۡوَٰنَ عَلَيَّۖ وَٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٞ ﴿٢٨﴾

《28》 അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു 'അത് എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിലുള്ളതത്രെ.' [നാം തമ്മിലുള്ള നിശ്ചയമാണത്.] (ഈ പറഞ്ഞ) രണ്ട് കാലാവധികളിൽ ഞാൻ ഏതൊന്ന് നിറവേറ്റിയാലും എന്റെ പേരിൽ യാതൊരു അതിക്രമവും ഉണ്ടാകാവതല്ല. നാം പറയുന്നതിന് അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാകുന്നു.'

《27》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ أُرِيدُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു أَنْ أُنكِحَكَ താങ്കൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുതരുവാൻ إِحْدَى ابْنَتَيَّ എന്റെ രണ്ട് പെൺമക്കളിൽ ഒരുവളെ هَاتَيْنِ ഈരണ്ട് عَلَىٰ أَن تَأْجُرَنِي താങ്കളെനിക്ക് കൂലിവേല ചെയ്യുന്നതിന്റെ പേരിൽ (നിശ്ചയത്തോടെ) ثَمَانِيَ حِجَجٍ എട്ട് വർഷം فَإِنْ أَتْمَمْتَ എനി താങ്കൾ പൂർത്തിയാക്കിയാൽ عَشْرًا പത്ത് (കൊല്ലം) فَمِنْ عِندِكَ എന്നാൽ (അത്) താങ്കളുടെ പക്കൽ നിന്നാണ് (തന്റെ വകയാണ്) وَمَا أُرِيدُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല أَنْ أَشُقَّ ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കാൻ, വിഷമമുണ്ടാക്കാൻ عَلَيْكَ താങ്കളുടെ മേൽ سَتَجِدُنِي എന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാം, കണ്ടെത്താം إِن شَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ مِنَ الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ, നല്ലവരിൽ പെട്ട(വനാ

യി) ﴿28﴾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ذَٰلِكَ അത് بَيْنِي وَبَيْنَكَ എന്റെയും താങ്കളുടെയും ഇടയി ലുള്ളതത്രെ (നമ്മുടെ നിശ്ചയമാണ്) أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ രണ്ട് കാലാവധികളിൽ ഏതൊന്നും قَضَيْتُ ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നതായാൽ, തീർത്താൽ فَلَا عُدْوَانَ ഒരതിക്രമവും ഇല്ല (ഉണ്ടായിക്കൂടാ) عَلَيَّ എന്റെ മേൽ وَاللَّهُ അല്ലാഹു عَلَىٰ مَا نَقُولُ നാം പറയുന്നതിന്റെ മേൽ, പറയുന്നതിന് وَكِيلٌ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാണ്.

അങ്ങനെ, ചുരുങ്ങിയത് എട്ട്കൊല്ലം- അധികരിച്ചാൽ പത്ത്കൊല്ലം കൂലിവേലചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്ന നിശ്ചയത്തിൻമേൽ മൂസാ നബി (അ) വിവാഹിതനായി.

വിഭാഗം - 4

۞ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى ٱلْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِۦٓ ءَانَسَ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ نَارًا

﴿29﴾ എന്നിട്ട്, മൂസാ കാലാവധി നിറവേറ്റുകയും, തന്റെ വീട്ടുകാരുമായി (സ്വരാജ്യത്തേക്ക്) പോകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, 'ത്വൂർ' (പർവ്വതത്തി)ന്റെ ഭാഗത്ത്നിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു തീ ദർശിച്ചു.

قَالَ لِأَهْلِهِ ٱمْكُثُوٓا۟ إِنِّىٓ ءَانَسْتُ نَارًا لَّعَلِّىٓ ءَاتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ ٱلنَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾

അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ (ഇവിടെ) നിൽക്കുക- ഞാൻ ഒരു തീ ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു! അവിടെനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വല്ല വർത്തമാനമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു തീക്കൊള്ളിയോ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നേക്കാം, നിങ്ങൾക്ക് തീക്കായാമല്ലോ!'

﴿29﴾ فَلَمَّا قَضَىٰ എന്നിട്ട് നിർവ്വഹിച്ചപ്പോൾ مُوسَىٰ മൂസാ الْأَجَلَ കാലാവധി وَسَارَ നടക്കുക(പോകുക)യും بِأَهْلِهِ തന്റെ വീട്ടുകാരുമായി, കുടുംബസമേതം آنَسَ അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു, കണ്ട് സന്തോഷിച്ചു مِن جَانِبِ الطُّورِ 'ത്വൂറി' ന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് نَارًا ഒരു തീ, അഗ്നി قَالَ لِأَهْلِهِ അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു امْكُثُوا നിങ്ങൾ നിൽക്കുവിൻ (താമസിക്കുവിൻ) തങ്ങുവിൻ إِنِّي آنَسْتُ ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു نَارًا ഒരു തീ لَعَلِّي آتِيكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വന്നേക്കാം مِنْهَا അതിൽനിന്ന് بِخَبَرٍ വല്ല വർത്തമാനവുംകൊണ്ട് أَوْ جَذْوَةٍ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കനൽ (കൊള്ളി) مِنَ النَّارِ തീയിൽനിന്നുള്ള لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ നിങ്ങൾക്ക് തീ കായാം, തീ കായുവാൻ വേണ്ടി

ഇരുട്ടിയ രാത്രി, അതിശൈത്യം, വഴി അറിയായ്മ, എല്ലാംകൂടി ഗതിമുട്ടിയ അവസര ത്തിലാണദ്ദേഹം അകലെ ഒരു തീ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നത്. വീട്ടുകാരെ പറഞ്ഞാശ്വസിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടുപോയി.

فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِىَ مِن شَـٰطِئِ ٱلْوَادِ ٱلْأَيْمَنِ فِى ٱلْبُقْعَةِ ٱلْمُبَـٰرَكَةِ مِنَ ٱلشَّجَرَةِ أَن يَـٰمُوسَىٰٓ إِنِّىٓ أَنَا ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٣٠﴾

《30》 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അതിനടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ, അനുഗൃഹീതമായ (ആ) പ്രദേശത്തുള്ള താഴ്‌വരയുടെ വലത്തെ തീരത്തുനിന്ന് -വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് -അദ്ദേഹത്തോട് വിളിച്ചുപറയപ്പെട്ടു: 'ഹേ, മൂസാ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവത്രെ' എന്ന്.

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ

《31》 'നിന്റെ വടി (നിലത്ത്) നീ ഇടുക' എന്നും (പറയപ്പെട്ടു). എന്നിട്ടത് ഒരു (ചെറു) സർപ്പമെന്നോണം പിടഞ്ഞു നടക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു പോന്നു; പിമ്പോട്ട് നോക്കിയതു(പോലു)മില്ല.

يَـٰمُوسَىٰٓ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۖ إِنَّكَ مِنَ ٱلْـَٔامِنِينَ ﴿٣١﴾

(അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:) 'ഹേ, മൂസാ! നീ മുന്നോട്ട് വരുക, പേടിക്കുകയും വേണ്ട! നിശ്ചയമായും, നീ നിർഭയൻമാരിൽ [സുരക്ഷിതരിൽ] പെട്ടവനാകുന്നു.'

《30》 فَلَمَّا أَتَاهَا അങ്ങനെ അതിനടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ نُودِيَ അദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെട്ടു (വിളിച്ചുപറയപ്പെട്ടു) مِن شَاطِئِ الْوَادِ താഴ്‌വരയുടെ തീരത്തുനിന്ന്, ഓരത്തുനിന്ന് الْأَيْمَنِ വലത്തേ فِي الْبُقْعَةِ പ്രദേശത്തിലുള്ള, സ്ഥലത്തിലുള്ള الْمُبَارَكَةِ അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട مِنَ الشَّجَرَةِ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് أَن يَا مُوسَىٰ ഹേ മൂസാ എന്ന് إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ أَنَا اللَّهُ ഞാൻ അല്ലാഹുവത്രെ رَبُّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ 《31》 وَأَنْ أَلْقِ നീ ഇടുക എന്നും عَصَاكَ നിന്റെ വടി فَلَمَّا رَآهَا എന്നിട്ടതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ تَهْتَزُّ പിടഞ്ഞു നടക്കുന്നതായി, പിടയുന്നതായി كَأَنَّهَا جَانٌّ അതൊരു ചെറുസർപ്പമെന്നോണം وَلَّىٰ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു مُدْبِرًا പിന്നിട്ടുകൊണ്ട് (പിന്നോക്കം) وَلَمْ يُعَقِّبْ പിമ്പോട്ട് നോക്കിയ

തുമില്ല, തിരിഞ്ഞുനോക്കിയതുമില്ല يَامُوسَى ഹേ മൂസാ أَقْبِلْ നീ മുന്നോട്ടുവരുക وَلَا تَخَفْ നീ പേടിക്കേണ്ട إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ مِنَ الْآمِنِينَ നിർഭയൻമാരിൽ (സുരക്ഷിതരിൽ) പെട്ടവ നാണ്

തീ പ്രകാശിച്ചു കണ്ട ആ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി 'ഒരു മുൾപ്പടർപ്പ്' എന്ന് ബൈബ്ളിലും, (*) ഒരു മുള്ളുമരം എന്നും മറ്റും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞുകാണാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതിന്റെ പേരറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ. മൂസാ (അ) അവിടെ ദർശിച്ച തീയാകട്ടെ, അത് സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്ന തീയല്ലായിരുന്നു. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹുവിനേ അറിയുകയുള്ളൂ. അവിടെവെച്ചാണ് മറ്റാർക്കും ലഭിക്കാത്ത ആ ഭാഗ്യം- അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം കേട്ടാസ്വദിക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം- മൂസാ നബി (അ)ക്ക് സിദ്ധിച്ചത് എന്ന് മാത്രമേ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുള്ളൂ. മൂസാ നബി (അ)യെ ഇപ്രകാരം അഭിമുഖീകരിച്ചു സൂ: അഅ്റാഫ് 144 ൽ അല്ലാഹുപ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي – الاعراف (മൂസാ, എന്റെ ദൗത്യങ്ങൾകൊണ്ടും, എന്റെ സംസാരംകൊണ്ടും ഞാൻ നിന്നെ മനുഷ്യരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിരിക്കുന്നു.) സൂ: മർയം 52 ലും ഇതിനെക്കുറിച്ച് സൂചനയുണ്ട്. തന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം സ്വസഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബി (അ)യെ തനിക്ക് സഹായകനെന്ന നിലയിൽ റസൂലായി നിയോഗിച്ചതും മൂസാ നബി (അ)ക്ക് സിദ്ധിച്ച ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗ്യം തന്നെയാണ്. ഇവിടേക്കാവശ്യമായ പല വിവരവും സൂ: ത്വാഹയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് ഇവിടെ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. വടി സർപ്പമായി മാറുന്നത് കാണിച്ചശേഷം അല്ലാഹു മൂസാ നബി (അ)യോട് പറയുന്നു:-

ٱسْلُكْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ وَٱضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ ٱلرَّهْبِ ۖ فَذَٰنِكَ بُرْهَٰنَانِ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿٣٢﴾

32 'നിന്റെ കൈ നിന്റെ കുപ്പായത്തിന്റെ മാറിൽ കടത്തുക; യാതൊരു ദൂഷ്യവും കൂടാതെ അത് വെളുത്തതായി പുറത്തുവരുന്നതാണ്. ഭയപ്പാടിന് (പരിഹാരമായി) നീ നിന്റെ പാർശ്വത്തെ നിന്നിലേക്ക് കൂട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അങ്ങനെ, അത്രണ്ടും, [വടിയും, കൈയും] ഫിർഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്ക് നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള രണ്ട് തെളിവുകളാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവർ തോന്നിയവാസികളായ ഒരു ജനതയായിരിക്കുന്നു.'

32 اسْلُكْ നീ കടത്തുക, പ്രവേശിപ്പിക്കുക يَدَكَ നിന്റെ കൈ فِي جَيْبِكَ നിന്റെ (കുപ്പായത്തിന്റെ) മാറിൽ تَخْرُجْ അത് പുറത്തുവരും, പ്രത്യക്ഷപ്പെടും بَيْضَاءَ വെള്ളനിറമുള്ളതായി مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ഒരു ദൂഷ്യവും (കെടുതലും) കൂടാതെ وَاضْمُمْ നീ ചേർക്കുകയും (കൂട്ടിപ്പിടിക്കു

(*) പുറപ്പാട് 3: 2

കയും) ചെയ്യുക إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് جَنَاحَكَ നിന്റെ പാർശ്വത്തെ, പക്ഷത്തെ مِنَ الرَّهْبِ ഭയപ്പാടിന്, ഭയപ്പാടിനാൽ فَذَانِكَ അങ്ങനെ അത് രണ്ടും بُرْهَانَانِ രണ്ട് തെളിവുകളാണ്, ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് مِن رَّبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് وَمَلَئِهِ അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും, സംഘക്കാരുടെയും إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ كَانُوا ആയിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു قَوْمًا ഒരു ജനത فَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ, ദുർനടപ്പുകാരായ

'ഭയപ്പാടിന് നീ നിന്റെ പാർശ്വത്തെ നിന്നിലേക്ക് കൂട്ടിപ്പിടിക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇതാണ്: വടി പാമ്പായിത്തീരുമ്പോഴോ, കൈ വെള്ളനിറം പൂണ്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോഴോ, ഫിർഔന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോഴോ ഒന്നും തന്നെ നീ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഭയം തോന്നുന്നപക്ഷം, അതിന് പരിഹാരമായി നീ നിന്റെ പാർശ്വം- അഥവാ കൈ- നിന്റെ നെഞ്ഞിൽ ചേർത്തുവെച്ച് കൂട്ടിപ്പിടിക്കുക. എന്നാൽ ആ ഭയം നീങ്ങിക്കൊള്ളും. വടി പാമ്പായി മാറിയപ്പോൾ മൂസാ നബി (അ)ക്ക് വലിയ ഭയം അനുവഭപ്പെട്ടുവല്ലോ. മേലിൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം ഇപ്രകാരം ചെയ്താൽ മതിയെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുകയാണ്. ഈ ഉപദേശം മൂസാ നബി (അ)യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യേകം ഫലവത്തായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു സഹായിച്ചു ഭയവേളയിൽ, ഹൃദയത്തിനുമീതെ കൈവച്ചുകൊണ്ട്- ഇബ്നുകഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ- നമുക്കും ഇത് ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഇത്മൂലം ഭയത്തിന് അൽപമെങ്കിലും ലാഘവം കൂടുമെന്നത് ഏറെക്കുറേ അനുഭവങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രക്ഷിതാവേ! അവരിൽപെട്ട ഒരാളെ ഞാൻ കൊന്നിട്ടുണ്ട്; അതിനാൽ അവരെന്നെ കൊല്ലുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

وَأَخِي هَٰرُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِيٓ ۖ إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ 'എന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനാകട്ടെ, എന്നെക്കാൾ വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നവനാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ എന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു സഹായകനായി എന്നോടൊപ്പം (നിയോഗിച്ചു) അയച്ചു തരേണമേ! നിശ്ചയമായും, അവരെന്നെ വ്യാജ്യമാക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.'

﴾33﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ إِنِّي قَتَلْتُ ഞാൻ കൊന്നിട്ടുണ്ട് مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് نَفْسًا ഒരാളെ فَأَخَافُ അതിനാൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു أَن يَقْتُلُونِ അവരെന്നെ കൊല്ലുമെന്ന് ﴾34﴿ وَأَخِي هَارُونُ എന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനാകട്ടെ هُوَ

അവൻ, അദ്ദേഹം أَفْصَحُ مِنِّي എന്നെക്കാൾ ചാതുര്യം (വടിവ്, വ്യക്തത) ഉള്ളവനാണ് لِسَانًا സംസാരം, ഭാഷ, നാവ് فَأَرْسِلْهُ അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ അയക്കണേ, നിയോഗിക്കണേ مَعِيَ എന്നോടൊപ്പം رِدْءًا സഹായകനായിട്ട്, ഉതവിയായി يُصَدِّقُنِي അവൻ എന്നെ സത്യപ്പെടുത്തും (എന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കും) إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു أَن يُكَذِّبُونِ അവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കുമെന്ന്

വാക്ചാതുര്യം, അഥവാ സംസാരവൈഭവം തന്നെക്കാൾ സഹോദരന് കൂടുതലുള്ളത് കൊണ്ട് താൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളും, തെളിവുകളും കൂടുതൽ വ്യക്തവും യുക്തവുമായ നിലയിൽ ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാനും, അത്വഴി തന്റെ സത്യതക്ക് കൂടുതൽ ദൃഢീകരണം ലഭിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് മൂസാ നബി (അ) സഹോദരനെക്കൂടി റസൂലായി നിയോഗിച്ചയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നത്. മൂസാ നബി (അ)ക്ക് സംസാരത്തിൽ അൽപം വിഷമം ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സൂഃ ത്വാഹായിലും, ശുഅറാഇലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫിർഔൻ ഒരിക്കൽ മൂസാ നബി (അ)യെ പരിഹസിച്ചു പറയുന്ന മദ്ധ്യെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി സൂഃ സുഖ്റുഫ് 52ൽ കാണാം: وَلَا يَكَادُ يُبِينُ- الزخرف (അവൻ വ്യക്തമായി സംസാരിച്ചേക്കുന്നതുമല്ല.) ഇതിനും പുറമെ, ഈജിപ്തുകാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു പഴയ കൊലപാതകിയുമാണല്ലോ മൂസാ നബി (അ). ആ നിലക്കും സഹോദരന്റെ സഹായവും വാചാലതയും പ്രയോജനപ്പെടുമല്ലോ.

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنتُمَا وَمَنِ ٱتَّبَعَكُمَا ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿٣٥﴾

《35》 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ സഹോദരനെക്കൊണ്ട് നിന്റെ തോൾ കൈക്ക് നാം ബലം കൂട്ടിത്തരാം. നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാൾക്കും നാം ഒരധികൃത ശക്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യാം. അതിനാൽ, അവർ നിങ്ങളിലേക്ക് വന്നെത്തുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന നിങ്ങൾ രണ്ട്പേരും നിങ്ങളെ പിൻതുടർന്നവരും ആയിരിക്കും വിജയികൾ

《35》 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു سَنَشُدُّ നാം ബലം കൂട്ടിത്തരാം, ശക്തിപ്പെടുത്താം عَضُدَكَ നിന്റെ തോൾകൈക്ക്, (കരങ്ങൾക്ക്) بِأَخِيكَ നിന്റെ സഹോദരനെക്കൊണ്ട് وَنَجْعَلُ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും (ഏർപ്പെടുത്തുകയും) ചെയ്യാം لَكُمَا നിങ്ങൾക്ക്രണ്ടാൾക്കും سُلْطَانًا ഒരു പ്രാബല്യം, ശക്തി, തെളിവ്, പ്രമാണം, അധികാരം, സ്വാധീനം فَلَا يَصِلُونَ അതിനാൽ അവർ വന്നെത്തുകയില്ല, ചേരുകയില്ല, എത്തുകയില്ല إِلَيْكُمَا നിങ്ങളിലേക്ക് بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിമിത്തം, (കൊണ്ട്) أَنتُمَا നിങ്ങൾ രണ്ടാളുമാണ് وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا നിങ്ങളെ പിൻതുടർന്നുവരും الْغَالِبُونَ വിജയികൾ, പ്രബലർ

സഹോദരൻ മുഖേന നിന്റെ കരങ്ങൾക്ക് -അഥവാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് -നാം ശക്തിയും ബലവും നൽകുകയും, ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്ത് തെളിവും പ്രാബല്യവും തന്നു നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്ക് നിങ്ങളെ കയ്യേറ്റം ചെയ്യാനും, നിങ്ങളെ

പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും സാധിക്കുന്നതല്ല. നാം കല്പിച്ചു തന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി പോയിക്കൊള്ളുക. അത്‌വഴി, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ അനുയായികളും തന്നെയായിരിക്കും വിജയം വരിക്കുക. ശത്രുക്കൾ പരാജയമടയുകതന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം.

ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ അല്ലാഹു അവർക്ക് തികച്ചും നിറവേറ്റിക്കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. അധികാരപ്രമത്തതയുടെയും ധിക്കാരഭരണത്തിന്റെയും പരമകാഷ്ഠയിലെത്തിയ ഫിർഔന്റെ ഭരണാതിർത്തിക്കുള്ളിൽവെച്ച്- ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബ് എന്നും, ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കൊരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല എന്നും നിസ്സങ്കോചം വീരവാദം ചെയ്ത ആ ഏകാധിപതിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ച്- തരിമ്പ് പോലും തലകുനിക്കാതെ, അണു അളവും പതറാതെ, തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനം അവർ നടത്തി. പതിനായിരക്കണക്കിലോ, ലക്ഷക്കണക്കിലോ ജനസംഖ്യ വരുന്ന ഇസ്റാഈൽ ജനതയെ അത്യത്ഭുതകരമാം വിധം അവർ രക്ഷപ്പെടുത്തി. ആ വമ്പിച്ച ജനതക്ക് ഒരു പുതിയ ജീവിതവും ജീവിതക്രമവും നൽകി. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ആ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം ഒന്നുമാത്രമാണ്.

فَلَمَّا جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَا بَيِّنَـٰتٍ قَالُوا۟ مَا هَـٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَـٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ അങ്ങനെ, മൂസാ അവരുടെ അടുക്കൽ വ്യക്തമായ തെളിവുകളായി നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ട് ചെന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഇത് വ്യാജ നിർമിതമായ ഒരു ജാലവിദ്യയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നുംതന്നെ) അല്ല; നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളിൽ നാം ഇതിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുമില്ല.'

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّىٓ أَعْلَمُ بِمَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ مِنْ عِندِهِۦ وَمَن تَكُونُ لَهُۥ عَـٰقِبَةُ ٱلدَّارِ ۖ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ മൂസാ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്: അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള സൻമാർഗവും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളവൻ ആരാണെന്നും, ഈ (ഇഹലോകമാകുന്ന) ഭവനത്തിന്റെ (ശുഭ) പര്യവസാനം ആർക്കാണുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നുമുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച്. കാര്യം, അക്രമികൾ നിശ്ചയമായും വിജയിക്കുകയില്ല.'

﴾36﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ അങ്ങനെ അവരുടെ അടുക്കൽചെന്നപ്പോൾ مُوسَى മൂസാ بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ട് بَيِّنَاتٍ വ്യക്തങ്ങളായ നിലയിൽ, തെളിവുകളായിട്ട് قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു مَا هَذَا ഇതല്ല إِلَّا سِحْرٌ ജാലവിദ്യയല്ലാതെ مُفْتَرًى വ്യാജനിർമിതമായ, കെട്ടിച്ചമക്ക

പ്പെട്ട وَمَاسَمِعْنَا നാം (ഞങ്ങൾ) കേട്ടിട്ടുമില്ല بِهَٰذَا ഇതിനെക്കുറിച്ച് فِي آبَائِنَا നമ്മുടെ പിതാക്ക ളിൽ الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വൻമാരായ, മുൻകഴിഞ്ഞ ﴾37﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ മൂസാ പറഞ്ഞു رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണ് بِمَن جَاءَ വന്നവനെപ്പറ്റി, ആരാണ് വന്ന തെന്ന് بِالْهُدَىٰ സൻമാർഗം കൊണ്ട് مِنْ عِندِهِ അവന്റെ പക്കൽനിന്ന് وَمَن ഒരുവനെപ്പറ്റിയും, ആരാണെന്നും تَكُونُ لَهُ അവന്നുണ്ടായിരിക്കും عَاقِبَةُ (ശുഭമായ)പര്യവസാനം الدَّارِ ഭവന ത്തിന്റെ (ഈ ലോകത്തിന്റെ) إِنَّهُ നിശ്ചയമായും കാര്യം لَا يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല, ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കയില്ല الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ

ഇതൊന്നും ചിന്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയല്ല ഫിർഔൻ ചെയ്തത്. അവന്റെ അഹങ്കാരവും ധിക്കാരവും അങ്ങേഅറ്റം മുഴക്കുകയാണുണ്ടായത്.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِى فَأَوْقِدْ لِى يَٰهَٰمَٰنُ عَلَى ٱلطِّينِ فَٱجْعَل لِّى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَطَّلِعُ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: 'പ്രധാനികളേ, ഞാനല്ലാതെ യാതൊരു ഇലാഹും [ആരാധ്യനും] നിങ്ങൾക്കുള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട് ഓ, ഹാമാൻ! എനിക്ക്വേണ്ടി നീ കളിമണ്ണിൽ നെരിപ്പൂട്ടുക. [ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കി ചൂളവെക്കുക] എന്നിട്ട് എനിക്കൊരു ഉന്നത സൗധമുണ്ടാക്കിതരുക– മൂസായുടെ ഇലാഹിങ്കലേക്ക് എനിക്ക് ചെന്ന് നോക്കാമല്ലോ! നിശ്ചയമായും, അവനെ വ്യാജം പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനെന്നത്രെ ഞാൻ ധരിക്കുന്നത്.'

﴾38﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ ഹേ പ്രധാനികളേ مَا عَلِمْتُ ഞാനറി ഞ്ഞിട്ടില്ല, എനിക്കറിവില്ല لَكُم നിങ്ങൾക്ക് مِنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹിനെയും غَيْرِي ഞാനല്ലാതെ, ഞാനൊഴികെ فَأَوْقِدْ അതുകൊണ്ട് നീ കത്തിക്കുക, നെരിപ്പൂട്ടുക لِي എനിക്ക് വേണ്ടി يَا هَامَانُ ഓ ഹാമാനേ! عَلَى الطِّينِ കളിമണ്ണിൽ, മണ്ണിൻമേൽ فَاجْعَل لِّي എന്നിട്ട് എനിക്കുണ്ടാക്കുക صَرْحًا ഒരു ഉന്നതസൗധം, കൊത്തളം, സ്തംഭം لَّعَلِّي أَطَّلِعُ ഞാൻ എത്തിനോക്കാം, എനിക്ക് ചെന്നു നോക്കുവാൻ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ മൂസായുടെ ഇലാഹിങ്കലേക്ക് وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَأَظُنُّهُ അവനെ ഞാൻ ധരിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു مِنَ الْكَاذِبِينَ വ്യാജം (കളവ്) പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണെന്ന്

ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കൊരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ലെന്നും, (79: 24ൽ പറയുന്നത്പോലെ) ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അത്യുന്നതനായ റബ്ബാണെന്നും ഫിർഔൻ പ്രഖ്യാപിച്ചത് കൊണ്ട് ഈ ആകാശഭൂമികൾ സൃഷ്ടിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചു വരുന്നവൻ താൻ തന്നെ

യാണെന്ന് ഫിർഔൻ വാദിക്കുന്നതായി കരുതേണ്ടതില്ല. ഇമാംറാസീ (റ)യും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ, ആ വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ മാത്രം ഭോഷനല്ലായിരുന്നു ഫിർഔനെന്നും, ഒരു പക്ഷേ, അതവൻ പറഞ്ഞാൽ തന്നെയും അൽപം ബുദ്ധിയുള്ള ഏവരും അത് സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്. നാട്ടിനെയും, പ്രജകളെയും സ്വേച്ഛയനുസരിച്ച് ഭരിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ രക്ഷിതാവും, അവരുടെ എല്ലാവിധ ആരാധനാ വണക്കങ്ങൾക്കും അവകാശിയായ ഏകാരാധ്യനും താനാണെന്നും അതിനാൽ വേറൊരു റബ്ബിനെയും, ഇലാഹിനെയും (രക്ഷിതാവിനെയും ആരാധ്യനെയും) അവിടെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുമാണ് അവന്റെ വാദം. രാജാക്കൾ ആരാധ്യപുരുഷൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, അവരിൽ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് അടുത്ത കാലം വരെ പല നാട്ടിലും നടപ്പുള്ളതായിരുന്നു. ഫിർഔനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ നില കൂടുതൽ മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയിരുന്നുവെന്ന് മാത്രം.

ജനമദ്ധ്യെ മൂസാ നബി (അ)യെ പരിഹസിക്കുവാനും, തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ആശയക്കുഴപ്പവും, സംശയവും ഉളവാക്കാനും വേണ്ടി ഫിർഔൻ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു സൂത്രമത്രെ തന്റെ മന്ത്രി ഹാമാനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ കൽപന. കളിമണ്ണ്കൊണ്ട് ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കി ചൂളവെച്ചു ചുട്ടെടുത്താണല്ലോ മിക്ക നാട്ടിലും കെട്ടിടങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നത്. വേഗം കുറെ ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കി ഒരു ഉന്നതമായ സൗധം കെട്ടിപ്പൊക്കണം. ഭൂമിയിലെ വിടെയും ഞാനല്ലാതെ ഒരു ഇലാഹില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മൂസായുടെ പുതിയ ഇലാഹിനെ ആകാശത്തൊന്ന് പരിശോധിച്ചുനോക്കണം എന്നാണവൻ പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു സൗധം ഫിർഔൻ ഉണ്ടാക്കിയതായോ അതിൽ കേറി നോക്കിയതായോ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. വേറൊരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി താൻ അറിയുന്നില്ല എന്നും, മൂസാ കളവ് പറയുന്നവനാണെന്നാണ് താൻ ധരിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞത് താനൊരു നിഷ്പക്ഷവാദിയും സത്യാന്വേഷിയുമാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാനാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇത്രയും കടുത്ത ധിക്കാരത്തിനും, നിഷേധത്തിനും ഫിർഔനും കക്ഷിയും ഒരുമ്പെടുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു:-

وَٱسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُۥ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ

﴿39﴾ അവനും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും നാട്ടിൽ ന്യായരഹിതരായി അഹങ്കാരം നടിച്ചു;

وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് അവർ മടക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു.

فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ ۖ

﴿40﴾ അതിനാൽ, അവനെയും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളെയും നാം പിടിച്ചു; എന്നിട്ട് സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു

فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾	അപ്പോൾ, (ആ) അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങനെയാണുണ്ടായ തെന്ന് നോക്കുക!
وَجَعَلْنَـٰهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾	《41》 നാം അവരെ നരകത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന നേതാക്കളാക്കി; ക്വിയാമ ത്ത് നാളിൽ അവർക്ക് സഹായം നൽക പ്പെടുന്നതുമല്ല.
وَأَتْبَعْنَـٰهُمْ فِى هَـٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ هُم مِّنَ ٱلْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾	《42》 ഈ ഐഹികലോകത്ത് നാം അവർക്ക് (പിന്നാലെ) ശാപം തുടർത്തു കയും ചെയ്തു. ക്വിയാമത്ത് നാളി ലാകട്ടെ, അവർ വഷളാക്കപ്പെട്ട [ശപി ക്കപ്പെട്ട]വരുടെ കൂട്ടത്തിലുമായിരിക്കും.

《39》 وَاسْتَكْبَرَ അവൻ അഹങ്കാരം (ഗർവ്) നടിച്ചു هُوَ അവൻ وَجُنُودُهُ അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായം കൂടാതെ, ന്യായരഹിത മായി وَظَنُّوا അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു أَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ إِلَيْنَا നമ്മുടെ അടു ക്കലേക്ക് لَا يُرْجَعُونَ മടക്കപ്പെടുകയില്ല (എന്ന്) 《40》 فَأَخَذْنَاهُ അതിനാൽ നാം അവനെ പിടിച്ചു وَجُنُودَهُ തന്റെ സൈന്യങ്ങളേയും فَنَبَذْنَاهُمْ എന്നിട്ട് അവരെ നാം എറിഞ്ഞു فِي الْيَمِّ സമുദ്രത്തിൽ فَانْظُرْ അപ്പോൾ നോക്കുക كَيْفَ كَانَ എങ്ങനെ ഉണ്ടായെന്ന്, ആയെന്ന് عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം, അന്ത്യഫലം 《41》 وَجَعَلْنَاهُمْ അവരെ നാം ആക്കി أَئِمَّةً നേതാക്കൻമാർ, മുമ്പൻമാർ يَدْعُونَ ക്ഷണിക്കുന്ന, വിളിക്കുന്ന إِلَى النَّارِ നരകത്തിലേക്ക് وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ لَا يُنْصَرُونَ അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല 《42》 وَأَتْبَعْنَاهُمْ നാം അവരെ അനുഗമിച്ചു, പിൻതുടർത്തുകയും ചെയ്തു فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഐഹികലോകത്ത് لَعْنَةً ശാപം وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളിലാകട്ടെ هُمْ അവർ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ വഷളാക്കപ്പെട്ട (ചീത്തപ്പെടുത്തപ്പെട്ട)വരിലായിരിക്കും

അവനെയും, അവന്റെ സൈന്യങ്ങളെയും പിടിച്ചു കടലിൽ എറിഞ്ഞു എന്ന പ്രയോഗ ത്തിൽ, ആ സംഭവം അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ നിസ്സാരമായ ഒരു നടപ ടിയായിരുന്നുവെന്ന് സൂചന കാണാം. 6-ാം വചനത്തിൽ ദുർബ്ബലരായ ഇസ്റാഈല്യരെ പ്പറ്റി അവരെ നേതാക്കൻമാരാക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവ ല്ലോ. എന്നാൽ ഇതേവരെയും നേതാക്കളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ ഫിർഔനും അവന്റെ

ആൾക്കാരും തന്നെയായിരുന്നു. അവരുടെ നേതൃത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ് 41-ാം വചനത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. അതെ, അവർ നേതാക്കളായിരുന്നു. പക്ഷേ, നരകത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതിലായിരുന്നു അവരുടെ നേതൃത്വം. അധികാരപ്രമത്തതയിലും ഭൗതികമായ നേട്ടങ്ങളിലും അഹങ്കരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിച്ചുവരുന്ന എല്ലാവരും ഫിർഔനെയും, അവന്റെ ആൾക്കാരെയും മാതൃകയാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന സൂചനയും ഈ വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം - 5

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ مِنۢ بَعْدِ مَآ أَهْلَكْنَا ٱلْقُرُونَ ٱلْأُولَىٰ بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿43﴾ പൂർവ്വ തലമുറകളെ നശിപ്പിച്ചതിന് ശേഷം, ജനങ്ങൾക്ക് ഉൾക്കാഴ്ചകളായും, മാർഗദർശനമായും, കാരുണ്യമായുംകൊണ്ട് നാം മൂസാക്ക് വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി; അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി.

﴿43﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി, നൽകിയിട്ടുണ്ട് مُوسَى മൂസാക്ക് الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം مِنۢ بَعْدِ ശേഷമായി مَا أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചതിന്റെ الْقُرُونَ തലമുറകളെ, കാലക്കാരെ الأُولَى പൂർവ്വ, ആദ്യത്തെ, മുൻകഴിഞ്ഞ بَصَائِرَ ഉൾക്കാഴ്ചകളായി, അന്തർബോധങ്ങളായിട്ട് لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് وَهُدًى മാർഗദർശനമായും وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം يَتَذَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന, ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന

മൂസാ നബി (അ)ക്ക് മുമ്പും എത്രയോ പ്രവാചകൻമാർ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ആ പ്രവാചകൻമാരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ദൈവികസന്ദേശങ്ങളും, മാർഗദർശനങ്ങളും ആ പ്രവാചകൻമാർ മുഖാന്തരം നൽകപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പുള്ള ഒരു സമുദായത്തിനും 'ശരീഅത്താ'കുന്ന നിയമസംഹിത (الشَرِيعَة) എന്ന നിലക്ക് ഒരു വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിൽ ധർമസമരം (ജിഹാദ്) നടന്നിരുന്നതായും അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം, ഒന്നാമത്തെ ശരീഅത്ത് നിയമഗ്രന്ഥമത്രെ തൗറാത്ത്. അത് മുതൽക്കാണ് ജിഹാദ് ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതും. മുൻസമുദായങ്ങളിൽ ഉണ്ടായത് പോലെ പ്രവാചകനെ ധിക്കരിക്കുകമൂലം ഒരു സമുദായം ആകമാനം നാശമടയത്തക്ക ഉൻമൂലശിക്ഷ (عذاب الاستئصال) തൗറാത്തിന് ശേഷം സംഭവിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

വേദഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളായി മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു:

1) അത് മനുഷ്യന് ഉൾക്കാഴ്ച- അഥവാ അന്തർബോധം- നൽകുന്നു. അതായത്: ഹൃദയമാകുന്ന കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കി (ചിന്തിച്ചു) യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്നതാണ്.

2) അത് മാർഗദർശനമാണ്. അതായത്: സത്യാസത്യങ്ങൾ ഇന്നതാണെന്ന് അത് കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു.

3) അത് അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യമാകുന്നു. മനുഷ്യന് അവന്റെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അറിയുവാൻ പര്യാപ്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവന്റെ മുമ്പിൽ പലതുണ്ട്. അവന് വിശേഷബുദ്ധിയും, വിവേചന ശക്തിയും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ അതിന് പുറമെ മനുഷ്യന്റെ ജയാപജയമാർഗങ്ങളും ഗുണദോഷഫലങ്ങളും സ്പഷ്ടമായി തുറന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണംകൂടി അവന് നൽകുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ കാരുണ്യവും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹവും തന്നെ. സംശയമില്ല.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَى ٱلْأَمْرَ وَمَا كُنتَ مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٤٤﴾

《44》 (നബിയേ) മൂസാക്ക് നാം (ആ) കാര്യം നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ (ത്വൂർ പർവ്വതത്തിന്റെ) പടിഞ്ഞാറുവശത്തെ പാർശ്വത്തിൽ നീയുണ്ടായിരുന്നില്ല; നീ (അതിന്) സാക്ഷികളിൽപെട്ടവനുമായിരുന്നില്ല.

وَلَٰكِنَّآ أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ ٱلْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنتَ ثَاوِيًا فِىٓ أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾

《45》 എങ്കിലും നാം (പിന്നീട്) പല തലമുറകളെയും ഉണ്ടാക്കി; എന്നിട്ട് അവരിൽ ആയുഷ്കാലം ദീർഘമായിക്കഴിഞ്ഞു.

മദ്‌യൻകാർക്ക് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നീ അവരിൽ നിവസിക്കുന്ന ആളുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, നാം ദൗത്യം നൽകുന്ന [റസൂലുകളെ നിയോഗിക്കുന്ന]വരാകുന്നു.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

《46》 ത്വൂർ (പർവ്വതത്തി)ന്റെ പാർശ്വത്തിൽ, നാം (മൂസായെ) വിളിച്ചപ്പോഴും നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; എങ്കിലും, നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (വമ്പിച്ച) അനുഗ്രഹമായിട്ടത്രെ (ഇതൊക്കെ നിനക്ക് അറിയിച്ചുതന്നത്.) നിനക്ക് മുമ്പ് ഒരു താക്കീതുകാരനും ചെന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ജനതക്ക് നീ താക്കീത് നൽകുവാനായിട്ടാകുന്നു (അത്); അവർ ഉറ്റാലോചിച്ചേക്കാമല്ലോ.

﴾44﴿ وَمَا كُنتَ നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, നീ ആയിരുന്നില്ല بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ പടിഞ്ഞാറുവശ
ത്തിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ, ഓരത്തിൽ إِذْ قَضَيْنَا നാം നിർവ്വഹിച്ചപ്പോൾ, നിറവേറ്റിയപ്പോൾ إِلَىٰ مُوسَى
മൂസാക്ക് الْأَمْرَ (ആ) കാര്യം, കല്പന وَمَا كُنتَ നീ ആയിരുന്നതുമില്ല مِنَ الشَّاهِدِينَ സാക്ഷി
കളിൽ, ഹാജരുള്ളവരിൽ (പെട്ടവൻ) ﴾45﴿ وَلَٰكِنَّا എങ്കിലും നാം أَنشَأْنَا നാം ഉണ്ടാക്കി,
ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു قُرُونًا പല തലമുറകളെ, കാലക്കാരെ فَتَطَاوَلَ എന്നിട്ട് ദീർഘമായി, നീണ്ടു
നിന്നു عَلَيْهِمُ അവരിൽ, അവർക്ക് الْعُمُرُ ആയുഷ്കാലം, ആയുസ്സ് وَمَا كُنتَ നീ ആയിരുന്ന
തുമില്ല ثَاوِيًا നിവസിക്കുന്നവൻ, പാർക്കുന്നവൻ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ മദ്‌യൻകാരിൽ تَتْلُو നീ ഓതി
ക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ
وَلَٰكِنَّا എങ്കിലും നാം كُنَّا നാം ആകുന്നു مُرْسِلِينَ ദൗത്യം നൽകുന്നവർ, അയക്കുന്നവർ
﴾46﴿ وَمَا كُنتَ നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ആയിരുന്നില്ല بِجَانِبِ الطُّورِ ത്വൂറിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ,
അരികിൽ إِذْ نَادَيْنَا നാം വിളിച്ചപ്പോൾ وَلَٰكِن എങ്കിലും, പക്ഷേ رَّحْمَةً കാരുണ്യമായിട്ട്,
അനുഗ്രഹമായിട്ട് مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള لِتُنذِرَ നീ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്
നൽകുവാൻ) قَوْمًا ഒരു ജനതക്ക് مَّا أَتَاهُم അവർക്ക് വന്നിട്ടില്ല مِّن نَّذِيرٍ ഒരു താക്കീതുകാരനും,
മുന്നറിയിപ്പുകാരനും مِّن قَبْلِكَ നിനക്ക് മുമ്പ് لَعَلَّهُمْ അവർ ആയേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി
يَتَذَكَّرُونَ ഉറ്റാലോചിക്കും.

ത്വൂർ മലയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് വെച്ച് മൂസാ നബി (അ)യെ അല്ലാഹു വിളിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തുകയും, അദ്ദേഹത്തെ റസൂലായി നിയോഗിക്കുകയും മറ്റും ഉണ്ടായപ്പോൾ നബി തിരുമേനിﷺ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നത്കൊണ്ടോ, പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങൾക്ക് ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്നത്കൊണ്ടോ ഒന്നുമല്ല ആ സംഭവങ്ങൾ ഇത്രയും സൂക്ഷ്മമായും, വ്യക്തമായും അവിടുന്ന് വിവരിക്കുന്നത്. അത്പോലെത്തന്നെ, മദ്‌യനിലെ സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുവാൻ സാധിച്ചത് അന്നവിടെ- ഇന്ന് മക്കയിലെന്നത് പോലെ- ആ രാജ്യക്കാർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്കിടയിൽ നബിﷺ താമസിച്ചു വന്നിരുന്നത്കൊണ്ടും അല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ നബിﷺയുടെ എത്രയോ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ മേൽപ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങൾ അവിടുന്ന് വിവരിക്കുന്നത് ആ സംഭവങ്ങളൊന്നും അവിടുന്ന് കണ്ടറിഞ്ഞത് കൊണ്ടല്ല.

പക്ഷേ, മൂസാ നബി (അ)ക്ക് ശേഷം പല തലമുറകളും ഉൽഭവിക്കുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്തു. ദീർഘമായ കാലവും കഴിഞ്ഞുപോയി. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യാപന തത്വങ്ങളും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു. കേട്ടുകേൾവിയും ഊഹാപോഹങ്ങളുമായി അവ അവശേഷിച്ചു. ഈ തലമുറയുടെ റസൂലായി നബിﷺ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇടക്കിടെ റസൂലുകളെ അയക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പതിവുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ട് വഹ്‌യ്മൂലം നബിﷺക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം. നബിﷺയുടെ ജനതയാകുന്ന ക്വുറൈശി അറബികളാകട്ടെ, യഹൂദരെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയുംപോലെ- വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായോ, പ്രവാചകൻമാരുമായോ പരിചയപ്പെടാത്തവരാണ്. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം- അനേകം നീക്കുപോക്കുകളോടുകൂടിയാണെങ്കിലും- ഇത്തരം കാര്യ

ങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരുടെ മുൻപ്രവാചകൻമാരുടെയും, അവരുടെ ജനതകളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ അവയ്ക്ക് ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്ന ഒരാളെപ്പോലെ ശരിക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുത്ത് അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഇതെല്ലാം നബിﷺക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ കേട്ടറിയുമ്പോൾ അവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാനും, തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും അത് കാരണമായിത്തീരുമല്ലോ. ഇതാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം. അടുത്ത ആയത്തിൽ നബി തിരുമേനിﷺയെ ഈ സമുദായത്തിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കുവാനുള്ള കാരണം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَلَوْلَآ أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَـٰتِكَ وَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

﴿47﴾ അവരുടെ കരങ്ങൾ മുൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമായി അവർക്ക് വല്ല വിപത്തും ബാധിക്കുകയും, അപ്പോൾ അവർ (ഇങ്ങനെ) പറഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ (നിന്നെ നാം അവരിലേക്ക് അയക്കുമായിരുന്നില്ല): 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങൾക്ക് നീ ഒരു റസൂലിനെ അയച്ചുതന്നുകൂടായിരുന്നോ, എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ പിൻപറ്റുകയും, ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവരാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നുവല്ലോ!'

﴿47﴾ وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ أَن تُصِيبَهُم അവർക്ക് ബാധിക്കുക مُصِيبَةٌ വല്ല വിപത്തും, ബാധയും بِمَا قَدَّمَتْ മുൻചെയ്തത് (മുമ്പ് പ്രവർത്തിച്ചത്) നിമിത്തം أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കരങ്ങൾ, കൈകൾ فَيَقُولُوا അപ്പോൾ അവർ പറയുകയും رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ لَوْلَا أَرْسَلْتَ നീ അയച്ചു കൂടായിരുന്നോ, എന്തുകൊണ്ട് അയച്ചുതന്നില്ല إِلَيْنَا ഞങ്ങളിലേക്ക് رَسُولًا ഒരു റസൂലിനെ, ദൈവദൂതനെ فَنَتَّبِعَ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുമായിരുന്നു, തുടരുമായിരുന്നു آيَاتِكَ നിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ وَنَكُونَ ഞങ്ങളാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ട (വർ)

അവിശ്വാസം, ദുർന്നടപ്പ് മുതലായവ നിമിത്തം പല വിപത്തുകളും അനുഭവിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവരാണ് വാസ്തവത്തിൽ അവർ. അങ്ങനെ വല്ലതും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, തങ്ങളിലേക്ക് ഒരു റസൂലിനെ- ദൈവദൂതനെ- അയച്ച് തരാത്തത് കൊണ്ടാണ് തങ്ങൾ ഈ ശിക്ഷക്ക് അർഹരാകേണ്ടി വന്നതെന്നും, ഒരു റസൂൽ തങ്ങളിൽ വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ തങ്ങൾ സത്യ വിശ്വാസികളാകുമായിരുന്നുവെന്നും ന്യായവാദം ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അവരിലേക്ക് റസൂലിനെ അയച്ചത് എന്ന് സാരം. എന്നാൽ, അവർക്കൊരു റസൂൽ വന്നപ്പോൾ അവർ ചെയ്തതെന്താണ്?-

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا۟ لَوْلَآ أُوتِىَ مِثْلَ مَآ أُوتِىَ مُوسَىٰٓ ۚ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا۟ بِمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۖ قَالُوا۟ سِحْرَانِ تَظَٰهَرَا وَقَالُوٓا۟ إِنَّا بِكُلٍّ كَٰفِرُونَ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ എന്നാൽ, നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് യഥാർത്ഥം അവർക്ക് വന്നപ്പോഴോ, അവർ പറയുകയാണ്; 'മൂസാക്ക് നൽകപ്പെട്ടത് പോലെയുള്ളത് [ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ] ഇവന് നൽകപ്പെടാത്തതെന്താണ്?!' എന്ന്.

മുമ്പ് മൂസാക്ക് നൽകപ്പെട്ടതിലും അവർ അവിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായില്ലേ?! അവർ പറഞ്ഞു: 'പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുന്ന രണ്ട് ജാലവിദ്യകളാണ്' എന്ന്. 'നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ എല്ലാറ്റിലും അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്' എന്നും അവർ പറയുകയും ചെയ്തു!

﴾48﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمُ അങ്ങനെ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ الْحَقُّ യഥാർത്ഥം, സത്യം مِنْ عِندِنَا നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന് قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَوْلَا أُوتِيَ അവന് നൽകപ്പെടാത്തതെന്ത്, കൊടുക്കപ്പെടരുതോ مِثْلَ مَا أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ مُوسَى മൂസാക്ക് أَوَلَمْ يَكْفُرُوا അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തില്ലേ بِمَا أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടതിൽ مُوسَى മൂസാക്ക് مِن قَبْلُ മുമ്പ് قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു سِحْرَانِ രണ്ട് ജാലവിദ്യകൾ تَظَاهَرَا രണ്ടും പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുന്നു وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ بِكُلٍّ എല്ലാറ്റിലും كَافِرُونَ അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്

കഴിഞ്ഞ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാരണത്താലാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ സത്യമാകുന്ന ക്വുർആനുംകൊണ്ട് നബിﷺ നിയുക്തനായത്. അപ്പോഴത്തെ ആക്ഷേപം; മൂസാനബിക്ക് വടി, കൈ, മുതലായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലഭിച്ചത് പോലെ 'എന്തുകൊണ്ട് മുഹമ്മദിന്നുണ്ടായില്ല' എന്നായിരുന്നു! എന്നാൽ, അതേ മൂസാനബിയിൽ ഇവരും ഇവരുടെ മുൻഗാമികളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവോ? അതുമില്ല. മൂസായും ഹാറൂനും പരസ്പരം സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാരാണെന്ന് ഇവരുടെ പൂർവ്വികൻമാർ അന്ന് പറഞ്ഞു. മൂസായും മുഹമ്മദും രണ്ടുപേരും ഒരേ തരത്തിലുള്ള രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാരാണ്. രണ്ടാളും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതും, ജാലവിദ്യയാണ്. രണ്ടിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല എന്ന് ഇപ്പോൾ ഇവരും പറയുന്നു.

سِحْرَانِ എന്നതിന് പകരം سَاحِرَانِ എന്നും വായനയുണ്ട്. അപ്പോൾ ساحران تظاهرا എന്നതിന് 'പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുന്ന രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാർ' എന്നർത്ഥമായിരിക്കും. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെ.

قُلْ فَأْتُوا۟ بِكِتَٰبٍ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ هُوَ

﴾49﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുമുള്ള

أَهْدَىٰ مِنْهُمَآ أَتَّبِعْهُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٩﴾

ഒരു വേദഗ്രന്ഥം- അത് അവ രണ്ടിനെക്കാളും കൂടുതൽ മാർഗദർശകമായിക്കൊണ്ട്- നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുക, ഞാൻ അത് പിൻപറ്റിക്കൊള്ളാം; നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ (കാണട്ടെ)!'

﴾49﴿ قُلْ നീ പറയുക فَأْتُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ വരുവിൻ بِكِتَابٍ ഒരു വേദഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് مِنْ عِنْدِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്ന് هُوَ അത് أَهْدَى കൂടുതൽ മാർഗദർശകമാണ് مِنْهُمَا അത് രണ്ടിനെക്കാൾ أَتَّبِعْهُ (എന്നാൽ) ഞാനതിനെ പിൻപറ്റാം إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ, സത്യവാദികൾ

'അവ രണ്ടും' എന്ന് പറഞ്ഞത് രണ്ട് നബിമാരും കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ- ക്വുർആനെയും തൗറാത്തിനെയും- ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. മാർഗദർശനത്തിൽ രണ്ടിനെയും കവച്ചുവെക്കുന്ന ഒരു ദൈവികഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വാദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവരെ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്.

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكَ فَٱعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْ ۚ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ എന്നിട്ട് അവർ നിനക്ക് (അതിന്) ഉത്തരം തന്നില്ലെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെമാത്രം പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് നീ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള യാതൊരു മാർഗദർശനവും കൂടാതെ, തന്റെ ഇച്ഛയെ പിൻപറ്റുന്നവനെക്കാൾ വഴിപിഴച്ചവൻ ആരാണുള്ളത്?! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അക്രമികളായ ജനതയെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

വിഭാഗം - 6

۞ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ ٱلْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ തീർച്ചയായും, (ഈ) വചനം നാം അവർക്ക് (ഒന്നിന് ശേഷം മറ്റൊന്നായി) ചേർത്തു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്- അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി.

﴾50﴿ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا എന്നിട്ടവർ മറുപടി (ഉത്തരം) തന്നില്ലെങ്കിൽ لَكَ നിനക്ക് فَاعْلَمْ എന്നാൽ നീ അറിയുക أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ നിശ്ചയമായും അവർ പിൻപറ്റുന്നു എന്ന് أَهْوَاءَهُمْ അവ

രുടെ ഇച്ഛകളെ (മാത്രം) مِمَّنِ اتَّبَعَ പിന്‍പറ്റി وَمَنْ أَضَلُّ ആരാണ് അധികം വഴി തെറ്റിയവന്‍ യവനെക്കാള്‍, തുടര്‍ന്നവനെക്കാള്‍ هَوَاهُ തന്റെ ഇച്ഛയെ بِغَيْرِ هُدًى ഒരു മാര്‍ഗദര്‍ശനവും കൂടാതെ مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്ന് إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يَهْدِي അവന്‍ മാര്‍ഗ ദര്‍ശനം നല്‍കുകയില്ല, വഴി കാട്ടുകയില്ല الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ ജനതക്ക് ﴾51﴿ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا (ഒന്നിന് ശേഷം ഒന്നായി) നാം ചേര്‍ത്തിട്ടുണ്ട്, വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട് لَهُمُ അവര്‍ക്ക് الْقَوْلَ വചനം, വാക്ക് لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാന്‍വേണ്ടി يَتَذَكَّرُونَ ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന (വര്‍)

'വചനം' (الْقَوْلَ)കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുര്‍ആനാകുന്നു. ഖുര്‍ആന്റെ അവതരണം ഒരു പ്രാവശ്യമായിട്ടല്ല, അനേകം ഗഡുക്കളിലായിട്ടാണുള്ളത്. അതിലെ വിഷയങ്ങളാകട്ടെ, വിവിധ രൂപത്തില്‍ വിവരിച്ചു വിശദീകരിക്കുകയും, ആവര്‍ത്തിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തില്‍, ഗ്രഹിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന മാര്‍ഗങ്ങളെല്ലാം അതില്‍ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِهِۦ هُم بِهِۦ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

﴾52﴿ ഇതിനുമുമ്പ് നാം വേദഗ്രന്ഥം നല്‍കിയിട്ടുള്ളവര്‍തന്നെയും ഇതില്‍ [ഖുര്‍ആനില്‍] വിശ്വസിക്കുന്നു.

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِهِۦٓ إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّنَآ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِۦ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ ഇതവര്‍ക്ക് ഓതിക്കേള്‍പ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാല്‍ അവര്‍ പറയും: 'ഞങ്ങള്‍ ഇതില്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; നിശ്ചയമായും, ഇത് നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള യഥാര്‍ത്ഥമാകുന്നു; ഞങ്ങള്‍ ഇതിനുമുമ്പേ 'മുസ്‌ലിം' കളായി [അനുസരണമുള്ളവരായിരിക്കുന്നു].'

أُو۟لَٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا۟ وَيَدْرَءُونَ بِٱلْحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

﴾54﴿ അക്കൂട്ടര്‍ക്ക്- അവര്‍ ക്ഷമിച്ചത് നിമിത്തം -അവരുടെ പ്രതിഫലം രണ്ട് പ്രാവശ്യം [ഇരട്ടിയായി] നല്‍കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അവര്‍, നന്മ കൊണ്ട് തിന്മയെ തടുക്കുന്നു; നാം അവര്‍ക്ക് നല്‍കിയിട്ടുള്ളതില്‍നിന്ന് അവര്‍ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَإِذَا سَمِعُوا۟ ٱللَّغْوَ أَعْرَضُوا۟ عَنْهُ

﴾55﴿ വ്യര്‍ത്ഥമായുള്ളത് കേട്ടാല്‍, അവര്‍ അതില്‍നിന്നും തിരിഞ്ഞുകളയുകയും (ഇങ്ങനെ) പറയുകയും ചെയ്യു

وَقَالُوا۟ لَنَآ أَعْمَـٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَـٰلُكُمْ سَلَـٰمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى ٱلْجَـٰهِلِينَ ﴿٥٥﴾

ന്നതാണ്: 'ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമ ങ്ങൾ; നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമങ്ങ ളും. നിങ്ങൾക്ക് 'സലാം!' ഞങ്ങൾ മൂഢൻമാരെ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.'

﴾52﴿ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ آتَيْنَاهُمُ നാം അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നു الْكِتَابَ വേദ
ഗ്രന്ഥം مِن قَبْلِهِ ഇതിന് മുമ്പ് هُمْ അവരാകട്ടെ (അവർതന്നെ) بِهِ അതിൽ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കു
ന്നു, വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു ﴾53﴿ وَإِذَا يُتْلَى ഇത് ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ عَلَيْهِمْ അവർക്ക്
قَالُوا അവർ പറയും آمَنَّا بِهِ ഞങ്ങൾ ഇതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു إِنَّهُ നിശ്ചയമായും ഇത്
الْحَقُّ യഥാർത്ഥമാണ് مِن رَّبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരി
ക്കുന്നു مِن قَبْلِهِ ഇതിന് മുമ്പായി مُسْلِمِينَ മുസ്ലിംകൾ ﴾54﴿ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ يُؤْتَوْنَ അവർക്ക്
കൊടുക്കപ്പെടും أَجْرَهُم അവരുടെ പ്രതിഫലം مَّرَّتَيْنِ രണ്ട് പ്രാവശ്യം بِمَا صَبَرُوا അവർ
സഹിച്ചതുകൊണ്ട്, ക്ഷമിച്ചത് നിമിത്തം وَيَدْرَءُونَ അവർ തടുക്കുന്നു بِالْحَسَنَةِ നന്മകൊണ്ട്
السَّيِّئَةَ തിന്മയെ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ നാമവർക്ക് നൽകിയതിൽനിന്ന് يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കു
കയും ചെയ്യും ﴾55﴿ وَإِذَا سَمِعُوا അവർ കേട്ടാൽ اللَّغْوَ വ്യർത്ഥമായത്, അനാവശ്യം أَعْرَضُوا
അവർ തിരിഞ്ഞുകളയും, അശ്രദ്ധകാണിക്കും عَنْهُ അതിൽ നിന്ന് وَقَالُوا അവർ പറയുകയും
ചെയ്യും لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് أَعْمَالُنَا ഞങ്ങളുടെ കർമങ്ങൾ وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് أَعْمَالُكُمْ നിങ്ങ
ളുടെ കർമങ്ങളും سَلَامٌ സലാം, ശാന്തി, സമാധാനം عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങൾക്കുണ്ടാ
വട്ടെ لَا نَبْتَغِي ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല, (വേണ്ടതില്ല) الْجَاهِلِينَ അജ്ഞൻമാരെ, മൂഢൻമാരെ

ഒരു നിലക്ക് വേദക്കാരായ യഹൂദൻമാരെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും അപേക്ഷിച്ച് ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ വേഗം മുമ്പോട്ട് വരേണ്ടത് ഖുറൈശീ അറബികളാണ്. കാരണം, വേദക്കാരുടെ കയ്യിൽ നാമമാത്രമാണെങ്കിലും വേദഗ്രന്ഥം- തൗറാത്തും ഇൻജീലും- ഉണ്ട്. ഖുർആനാണെങ്കിൽ അവർക്ക് പ്രത്യേകമായി അവതരിച്ചതുമല്ല. എന്നിട്ടും ഖുർആൻ കേട്ടമാത്രയിൽ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ- അതിന്റെ സത്യസാക്ഷ്യങ്ങളുടെ ബഹുലതയും വ്യക്തതയും കാരണമായി- അവരിൽ പലരും മുന്നോട്ടുവരുന്നു. അബീസീനിയാ, ശാം മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പോലും വേദക്കാരായ പലരും വന്നു നബിﷺയിൽ വിശ്വസിക്കയുണ്ടായി. ഇവരിൽ പലരും മതപുരോഹിതന്മാരും പണ്ഡിതൻമാരുമായിരുന്നു. അബീസീനിയായിലെ ചക്രവർത്തിയായ നജ്ജാശീ (നെഗാശീ) എഴുപത് പേരടങ്ങിയ ഒരു നിവേദക സംഘത്തെ അയക്കുകയും, റസൂൽﷺ അവർക്ക് സൂറത്തുയാസീൻ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനെ ആശ്ലേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ – آل عمران

(നിശ്ചയമായും വേദക്കാരിലുണ്ട് ചിലർ, അവർ അല്ലാഹുവിലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ട

തിലും, അവർക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും അല്ലാഹുവിന് ഭക്തി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾക്ക് അവർ അൽപമായ വില വാങ്ങുന്നില്ല. അക്കൂട്ടർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമുണ്ട്. (ആലു ഇംറാൻ- 199)

തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും അവർ നബിﷺയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നബിﷺയുടെ നിയോഗവാർത്ത അറിഞ്ഞ ഉടനെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, നേരത്തെത്തന്നെ അവർ മുസ്‌ലിംകളായിത്തീർന്നിരുന്നു. ആദ്യത്തിൽ അവരുടെ വേദത്തിലും, അനന്തരം ക്വുർആനിലും വിശ്വസിച്ചതിനാൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് ഇരട്ടി പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്. രണ്ട് ഗ്രന്ഥവും സ്വീകരിക്കുവാനും, അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തുവാനും, അതിന്റെ പേരിൽ ശത്രുക്കളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന മർദ്ദനങ്ങൾ അവഗണിക്കുവാനുമുള്ള അവരുടെ സഹനവും, ക്ഷമയുമാണതിന് കാരണം. നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (റ) പറയുന്നു:-

ثلاثة يؤتون اجرهم مرتين رجل من اهل الكتاب امن بنبيه ثم امن بي وعبد مملوك ادى حق الله وحق مواليه ورجل كانت له امة فادبها فاحسن تأديبها ثم اعتقها فتزوجها - متفق عليه

സാരം: മൂന്നാളുകൾക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം രണ്ടുപ്രാവശ്യം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. ഒന്ന്: തന്റെ പ്രവാചകനിൽ (ആദ്യം) വിശ്വസിക്കുകയും പിന്നീട് എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത വേദക്കാരനായ മനുഷ്യൻ. മറ്റൊന്ന്: അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ബാദ്ധ്യതയും, തന്റെ യജമാനൻമാരോടുള്ള ബാധ്യതയും നിറവേറ്റിയ അടിമ. വേറൊന്ന്: ഒരു അടിമസ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ട് അവൾക്ക് നല്ലപോലെ മര്യാദ പഠിപ്പിക്കുക (ശിക്ഷണം നൽകുക)യും, പിന്നീട് അവളെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യൻ. (ബു. മു.)

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഭാഗ്യവാൻമാരായ വേദക്കാരുടെ ഗുണങ്ങളായി മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നു. ഓരോ ഗുണവും നമുക്ക് മാതൃകയായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

(1) അവർ തിന്മകളെ നന്മകൊണ്ട് തടുക്കുന്നു. അഥവാ തിൻമയെ തടുക്കുവാൻ തിന്മ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. സഹനം, ക്ഷമ, മാപ്പ്, ഉപകാരം, വിട്ടുവീഴ്ച ഇത്യാദി ഗുണങ്ങളായിരിക്കും അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ. മുസ്‌ലിം (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബിﷺയോട് ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, എനിക്ക് ചില കുടുംബങ്ങളുണ്ട്: ഞാനവരോട് കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുന്നു. അവർ ബന്ധം മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ അവർക്ക് നന്മചെയ്യുന്നു, അവർ എന്നോട് തിന്മ ചെയ്യുന്നു; ഞാൻ അവരെക്കുറിച്ച് സഹനമവലംബിക്കുന്നു, അവരെന്നോട് വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്നു (ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം)?' നബിﷺ മറുപടി പറഞ്ഞു: 'താൻ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണ് തന്റെ സ്ഥിതിയെങ്കിൽ, അവർക്ക് താൻ ചുടുവെണ്ണീർ തീറ്റുന്ന *(*)* മാതിരിയുണ്ടല്ലോ! താൻ അതേ സ്ഥിതിയിൽ നിലകൊള്ളുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്കെതിരിൽ (തന്നെ സഹായിക്കുവാൻ) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു പിന്തുണ തന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.' (فقال لئن كنت كما قلت فكأنما تسفهم المل ولا يزال

(*) ചുടുവെണ്ണീർ തിന്നുന്നവർക്ക് വേദന അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നത് പോലെ, അവർക്ക് നിന്റെ ഉപകാരം മൂലം പാപം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമല്ലോ എന്ന് സാരം. (رياض الصالحين)

معك من الله ظهير عليهم ما دمت على ذلك – رواه مسلم)

(2) അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ കഴിവുകളിൽനിന്ന് (നല്ലകാര്യങ്ങളിൽ) അവർ ചിലവഴിക്കുന്നു. അഥവാ സക്കാത്ത് പോലെയുള്ള നിർബന്ധ കടമകൾ മാത്രമല്ല, സാധുക്കൾക്കും കഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കും സഹായം നൽകുക, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുക മുതലായവയും അവർ ചെയ്യുന്നു.

(3) വ്യർത്ഥമായ വല്ലതും കേട്ടാൽ അതിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കുകയോ, പങ്കെടുക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അവർ തിരിഞ്ഞുപോകും. ഇസ്‌ലാമിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ അനാവശ്യവും, അനഭിലഷണീയവുമായ എല്ലാ കാര്യവും വ്യർത്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പരദൂഷണം, വ്യാജം, നിരർത്ഥമായ സംസാരം, ചീത്ത വാക്ക് മുതലായവയും, ക്വുർആനെയോ, നബി ﷺയെയോ, ഇസ്‌ലാമിക സിദ്ധാന്തങ്ങളെയോ സംബന്ധിച്ച് പഴിവാക്കുകൾ പറയുന്നതുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വല്ല രംഗങ്ങളും അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ; ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമം, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമം' (لنا اعمالنا ولكم اعمالكم) എന്നും 'ഞങ്ങൾക്ക് മൂഢജനങ്ങളുടെ ആവശ്യമില്ല' (لا نبتغى الجاهلين) എന്നും പറഞ്ഞു 'സലാം' കൊടുത്തു പിരിഞ്ഞുപോകുകയാണവർ ചെയ്യുക. ഹാ! എത്ര അനുകരണീയമായ സ്വഭാവങ്ങൾ!

വേദക്കാരായ ആളുകൾ, ഒറ്റയായും, കൂട്ടായും– ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്ന് പോലും– വന്നു നബി ﷺയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന വസ്തുത വിവരിച്ചശേഷം, സ്വജനതയിൽനിന്നും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിഷേധത്തിലും, കടുത്ത ശത്രുതയിലും വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന് നബി ﷺയെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നതാണ് അടുത്ത വചനം.

إِنَّكَ لَا تَهْدِى مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ (നബിയേ) നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല; എങ്കിലും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നു. സൻമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമത്രെ.

﴾56﴿ إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَا تَهْدِي നീ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല مَنْ أَحْبَبْتَ നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ وَلَـٰكِنَّ اللَّهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു يَهْدِي അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നു مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَهُوَ അവൻ, അവനാകട്ടെ أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണ് بِالْمُهْتَدِينَ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി

നബി തിരുമേനി ﷺയുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പിതൃവ്യനും, സ്വന്തം പിതാവിന്റെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു പോറ്റിവളർത്തിയ പിതാവുമായ അബൂത്വാലിബിന്റെ സംഭവമാണ് ഈ ആയത്തിന്റെ അവതരണത്തിന് സന്ദർഭമായിരുന്നതെന്ന് ബുഖാരി (റ), മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായ പലരും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മരണം

ആസന്നമായപ്പോൾ, തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു 'എന്റെ പിതൃവ്യരേ! അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ താങ്കൾക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു വാക്ക് (لا اله الا الله എന്ന തൗഹീദിന്റെ കലിമഃ) താങ്കൾ ഉച്ചരിക്കണം!' എന്നിങ്ങനെ അപാരമായ വികാരാവേശത്തോടുകൂടി പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, ക്വുറയ്ശികളിൽ നിന്നുണ്ടായേക്കാവുന്ന പരിഹാസത്തിനാണദ്ദേഹം മുൻഗണന നൽകിയത്. തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതെത്രത്തോളം ഖേദകരമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് വരുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ഗൗരവവും, അഗാധതയും ഏറെക്കുറെ നമുക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ചില ആളുകൾ നബി ﷺ യോട്: 'താങ്കൾ സത്യത്തിലാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം; പക്ഷേ, താങ്കളെ പിൻപറ്റിയാൽ അറബികൾ ഞങ്ങളെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടു പോയ്ക്കളഞ്ഞേക്കും. (ബഹിഷ്കരിക്കും)' എന്ന് പറയുകയുണ്ടായതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, ഇതുപോലെ ജനഭയം മുൻനിറുത്തി ഇസ്‌ലാമിനെ കൈവെടിയുന്നവരെ താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَقَالُوٓا۟ إِن نَّتَّبِعِ ٱلْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَآ ۚ أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰٓ إِلَيْهِ ثَمَرَٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

﴾57﴿ അവർ പറയുന്നു: '(മുഹമ്മദേ) തന്റെ കൂടെ ഞങ്ങൾ (ഈ) സൻമാർഗം പിൻതുടർന്നാൽ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് റാഞ്ചി എടുക്കപ്പെടും.' എന്ന്!

നാം [അല്ലാഹു] ഒരു നിർഭയമായ 'ഹറം' [അലംഘനീയമായ പവിത്രസ്ഥലം] അവർക്ക് സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലേ?! നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള ആഹാരമായി എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും ഫലങ്ങൾ അവിടേക്ക് ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല.

﴾57﴿ وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു إِن نَّتَّبِعِ ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റിയാൽ الْهُدَىٰ സന്മാർഗം, നേർവഴി, മാർഗദർശനം مَعَكَ താങ്കളുടെ കൂടെ نُتَخَطَّفْ ഞങ്ങൾ റാഞ്ചി എടുക്കപ്പെടും, പറ്റിച്ചെടുക്കപ്പെടും مِنْ أَرْضِنَا ഞങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന് أَوَلَمْ نُمَكِّن നാം സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടില്ലേ, സ്വാധീനം നൽകിയിട്ടില്ലേ لَهُمْ അവർക്ക് حَرَمًا ഒരു ഹറമിനെ (പവിത്രസ്ഥലത്തെ, അലംഘനീയമായ സ്ഥാനത്തെ) آمِنًا നിർഭയമായ, സ്വസ്ഥമായ, വിശ്വസനീയമായ, സുരക്ഷിതമായ يُجْبَىٰ ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു إِلَيْهِ അതിലേക്ക് ثَمَرَاتُ ഫലങ്ങൾ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും رِزْقًا ആഹാരമായിട്ട്, ഉപജീവനമായിട്ട് مِن لَّدُنَّا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവരിൽ അധികമാളും لَا يَعْلَمُونَ അവർ

അറിയുന്നില്ല.

മക്കഃ ഹറമിൽവെച്ച് യുദ്ധം രക്തച്ചൊരിച്ചൽ തുടങ്ങിയ യാതൊന്നും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അവിടെ അഭയം പ്രാപിച്ചവരുടെ നേരെ കയ്യേറ്റം ചെയ്യാനും പാടില്ല. ഈ നിയമം ഇസ്‌ലാമിലും, ഇസ്‌ലാമിനുമുമ്പ് അറബികൾക്കിടയിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. എന്നിരിക്കെ, നബിﷺയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവിടുത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തത് നിമിത്തം അവിടെ നിവസിക്കുന്നവരെ ആരെങ്കിലും പുറത്താക്കുമെന്നോ കയ്യേറ്റം നടത്തുമെന്നോ പറയുന്നതിൽ ന്യായമില്ല. മക്കാ പരിസരങ്ങൾ കേവലം ഭക്ഷ്യോൽപാദക കേന്ദ്രമല്ലെങ്കിലും നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമായി- പ്രത്യേകിച്ച് ത്വാഇഫിൽനിന്ന്- എല്ലാ ആവശ്യ വസ്തുക്കളും അവിടെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. അന്നും ഇന്നും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമത്രെ ഇത്. എന്നിരിക്കെ, ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണവും, ഉപരോധവും ക്വുറൈശികൾക്ക് ഭയപ്പെടേണ്ടതായിട്ടുമില്ല. പക്ഷേ, മിക്കവരും തങ്ങളുടെ ഭാവിനന്മയും വിജയമാർഗവും മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുകയാണ്.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍۭ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ

《58》 ജീവിതരീതിയിൽ അഹങ്കരിച്ച എത്രയോ രാജ്യങ്ങളെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്;-

فَتِلْكَ مَسَٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّنۢ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٥٨﴾

എന്നിട്ടതാ, അവരുടെ [ആ രാജ്യക്കാരുടെ] വാസസ്ഥലങ്ങൾ! അവർക്ക് ശേഷം ദുർല്ലഭമായിട്ടല്ലാതെ അവയിൽ നിവസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. നാം തന്നെ അവയ്ക്ക് അവകാശികളായി ത്തീരുകയും ചെയ്തു.

《58》 وَكَمْ എത്രയോ, എത്രയാണ് أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു مِن قَرْيَةٍ രാജ്യത്തിൽനിന്ന് بَطِرَتْ അഹങ്കരിച്ചു, ഗർവ്വ് കാണിച്ചു مَعِيشَتَهَا അതിന്റെ ജീവിതരീതിയിൽ, ഉപജീവനക്രമത്തിൽ فَتِلْكَ എന്നിട്ടതാ مَسَاكِنُهُمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ لَمْ تُسْكَنْ അവ നിവസിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, പാർപ്പുണ്ടായിട്ടില്ല. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശമനം إِلَّا قَلِيلًا അല്പമല്ലാതെ, ദുർല്ലഭമായിട്ടല്ലാതെ وَكُنَّا നാമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു, نَحْنُ നാം തന്നെ الْوَارِثِينَ അനന്തരാവകാശികൾ

ജനങ്ങൾ ഐഹിക സുഖങ്ങളിൽ മതിമറന്നുപോകുക നിമിത്തം അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുകയും, അങ്ങനെ ശിക്ഷമൂലം രാജ്യക്കാർ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങൾ പലതും മുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾ ഇന്നുവരെ- ചുരുങ്ങിയ തോതിലൊഴികെ- ജനവാസമില്ലാതെ ശൂന്യമായി കിടക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവല്ലാതെ അവയ്ക്കൊന്നും അവകാശപ്പെടുവാൻ പിൻഗാമികളില്ലാതെ അവ ശൂന്യമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ, അങ്ങനെ പല രാജ്യങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് തക്കതായ ന്യായം കൂടാതെയാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. കാരണം:-

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِىٓ أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى ٱلْقُرَىٰٓ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَـٰلِمُونَ ﴿٥٩﴾

﴿59﴾ (നബിയേ) നിന്റെ റബ്ബ്, രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ അവർക്ക് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന ഒരു റസൂലിനെ നിയോഗിക്കുന്നത് വരേക്കും അവയെ [രാജ്യങ്ങളെ] നശിപ്പിക്കുന്നവനല്ല; രാജ്യക്കാർ അക്രമികളായിരിക്കവെ അല്ലാതെ നാം [അല്ലാഹു] അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരുമല്ല.

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَـٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

﴿60﴾ വസ്തുവഹകളായി നിങ്ങൾക്ക് എന്തൊന്ന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സുഖഭോഗവും, അതിന്റെ അലങ്കാരവും (മാത്രം) ആകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളത് ഉത്തമമായതും കൂടുതൽ ശേഷിക്കുന്നതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ചിന്തി)ക്കുന്നില്ലേ?!

﴿59﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബല്ല مُهْلِكَ الْقُرَى രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ حَتَّى يَبْعَثَ അവൻ നിയോഗിക്കുന്നത് വരെ, അയക്കാതെ فِي أُمِّهَا അവയുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ, മർമസ്ഥാനത്ത് رَسُولًا ദൈവദൂതനെ, റസൂലിനെ يَتْلُو عَلَيْهِمْ അവർക്ക് അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുക്കും آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ وَمَا كُنَّا നാം അല്ലതാനും مُهْلِكِي الْقُرَى രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവർ إِلَّا وَأَهْلُهَا അവയിൽ ആളുകൾആയിട്ടില്ലാതെ ظَالِمُونَ അക്രമികൾ ﴿60﴾ وَمَا أُوتِيتُمْ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് (എന്തും) مِنْ شَيْءٍ വസ്തുവായിട്ട്, ഏത് വസ്തുവിൽനിന്നും فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിന്റെ സുഖഭോഗമാണ്, ഉപകരണമാണ് الدُّنْيَا ഐഹികമായ, ദുനിയാവിന്റെ وَزِينَتُهَا അതിന്റെ അലങ്കാരവും, മോടിയും وَمَا عِنْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ളത് خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ് وَأَبْقَى ഏറ്റവും ശേഷിക്കുന്നതുമാണ് أَفَلَا تَعْقِلُونَ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ

ഭൗതികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ലഭിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടമായും, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ വലിയ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നുള്ളതിന്റെ നാന്ദിയായും പലരും കരുതാറുണ്ട്. ഈ ധാരണ തികച്ചും തെറ്റാണ്. ഈ ജീവിതത്തിൽ വെച്ച് ലഭിക്കുന്ന ഏത് സുഖഭോഗമാർഗങ്ങളും– അവ എത്രതന്നെ ഉന്നത തരമായിരുന്നാലും ശരി– നശ്വരമായ ഈ ജീവിതത്തിൽമാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും, വെറും താല്ക്കാലികങ്ങളുമാകുന്നു, പരലോകത്തുവെച്ച് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സുഖഭോഗങ്ങളാകട്ടെ, ഏത് നിലക്കും അവയെക്കാൾ എത്രയോ ഉന്നതവും, ഉൽകൃഷ്ടവുമായിരിക്കും. അവ നാശത്തിന് വിധേയമാകാതെ എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുന്നതുമായിരിക്കും.

വിഭാഗം - 7

أَفَمَن وَعَدْنَٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَٰقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَٰهُ مَتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾

﴾61﴿ അപ്പോള്‍, ഏതൊരുവനോട് നാം നല്ലൊരു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ട് അവനത് കണ്ടെത്തി (അനുഭവി)ക്കുന്നവനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവന്‍, ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ സുഖഭോഗം നാം അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, പിന്നീട് ക്വിയാമത്ത് നാളില്‍ താന്‍ (ശിക്ഷക്ക്) ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരില്‍ ഉള്‍പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെയാണോ?!

﴾61﴿ أَفَمَنْ അപ്പോള്‍ ഒരുവനാണോ, ആരാണോ وَعَدْنَاهُ നാം അവനോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു وَعْدًا حَسَنًا നല്ലൊരു വാഗ്ദാനം فَهُوَ എന്നിട്ടവന്‍ لَاقِيهِ അതിനെ കാണുന്നവനാണ്, അനുഭവിക്കുന്നവനാണ് كَمَنْ ഒരുവനെപ്പോലെ مَتَّعْنَاهُ നാമവന് സുഖഭോഗം നല്‍കി, അനുഭവിപ്പിച്ചു مَتَاعَ الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിന്റെ സുഖഭോഗം الدُّنْيَا ഐഹികമായ ثُمَّ هُوَ പിന്നെ അവന്‍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളില്‍ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നവരില്‍ പെട്ടവനുമാണ്

സന്‍മാര്‍ഗത്തില്‍ ചരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് അല്ലാഹു ഏറ്റിട്ടുള്ള മഹത്തായ വാഗ്ദാനങ്ങളില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിനര്‍ഹരായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ അത് ലഭിക്കുവാന്‍ ഭാഗ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും- ക്ഷണികമായ ഐഹിക സൗഖ്യങ്ങളില്‍ അവരുടെ നില കേവലം മോശമായിരുന്നാലും ശരി- ഐഹികജീവിതത്തില്‍ എല്ലാവിധ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പരലോകത്ത് ശിക്ഷാര്‍ഹരായിത്തീരുന്ന കേഡികളും ഒരിക്കലും സമമല്ല. സുഖസമ്പൂര്‍ണമായ ഐഹികജീവിതം അവസാനിച്ചതിനെത്തുടര്‍ന്ന് യാതൊരുതരത്തിലുള്ള ശിക്ഷാനടപടികളും ഭാവിയില്‍ അനുഭവപ്പെടുവാനില്ലെന്ന് സങ്കല്‍പിച്ചാല്‍പോലും ഒരുക്കമില്ലാത്ത പരലോകജീവിതത്തിലെ സുഖാനുഭവങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടി മനുഷ്യന്‍ യത്നിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, അവിടെവെച്ച് ശാശ്വതവും കഠിനകഠോരവുമായ ശിക്ഷാനടപടികൂടി നേരിടാനിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് തീര്‍ച്ചയായും അവന്‍ അതിനുള്ള മാര്‍ഗം അവലംബിക്കേണ്ടതല്ലേ?! പരലോകത്തില്‍ ശിക്ഷാര്‍ഹരായുള്ളവര്‍ നേരിടേണ്ടി വരുന്ന ചില സന്ദര്‍ഭങ്ങള്‍ ചുവടെ വിവരിക്കുന്നു:-

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

﴾62﴿ അവരെ അവന്‍ [അല്ലാഹു] വിളിച്ചു (ഇങ്ങനെ) പറയുന്ന ദിവസം (ഓര്‍ക്കുക); 'നിങ്ങള്‍ ജല്‍പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായ എന്റെ പങ്കുകാര്‍ എവിടെ?!'

قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَغۡوَيۡنَآ أَغۡوَيۡنَٰهُمۡ كَمَا غَوَيۡنَاۖ تَبَرَّأۡنَآ إِلَيۡكَۖ مَا كَانُوٓاْ إِيَّانَا يَعۡبُدُونَ ﴿٦٣﴾

《63》 (അന്ന്) ഏതൊരുത്തരുടെ മേൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്ക് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവർ പറയുന്നതാണ്; 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങൾ വഴി തെറ്റിച്ചിട്ടുള്ളവർ (ഇതാ) ഇക്കൂട്ടരാണ്. ഞങ്ങൾ സ്വയം വഴി തെറ്റിയതുപോലെ, ഞങ്ങൾ അവരെയും വഴിതെറ്റിച്ചതാണ്. (അവരെ സംബന്ധിച്ച്) നിങ്കലേക്ക് ഞങ്ങൾ (ഇതാ) ഉത്തരവാദമൊഴിഞ്ഞുതന്നു; ഞങ്ങളെ അവർ ആരാധിച്ചുവരികയായിരുന്നില്ല.'

وَقِيلَ ٱدۡعُواْ شُرَكَآءَكُمۡ فَدَعَوۡهُمۡ فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُمۡ وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ لَوۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ يَهۡتَدُونَ ﴿٦٤﴾

《64》 'നിങ്ങളുടെ (ആരാധ്യൻമാരായ) പങ്കുകാരെ വിളിക്കുവിൻ!' എന്ന് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അപ്പോൾ അവർ വിളി(ച്ചു നോ)ക്കും, എന്നാലവർ തങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല; ശിക്ഷയെ അവർ (അനുഭവത്തിൽ) കാണുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. 'തങ്ങൾ സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.' (എന്നവർ കൊതിക്കും)!

《62》 وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ അവരെ അവൻ വിളിക്കുന്ന ദിവസം فَيَقُولُ എന്നിട്ടവൻ പറയും
أَيۡنَ شُرَكَآءِيَ എന്റെ പങ്കുകാർ എവിടെ ٱلَّذِينَ كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ നിങ്ങൾ ജല്പിച്ചിരുന്ന 《63》
قَالَ ٱلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ പറയുന്നതാണ് حَقَّ عَلَيۡهِمُ അവരിൽ അവകാശപ്പെട്ടു, സ്ഥിരപ്പെട്ടി
രിക്കുന്നു ٱلۡقَوۡلُ വാക്ക്, വാക്യം رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരാണ് ٱلَّذِينَ أَغۡوَيۡنَا ഞങ്ങൾ
വഴിതെറ്റിച്ചവർ أَغۡوَيۡنَاهُمۡ അവരെ ഞങ്ങൾ വഴിതെറ്റിച്ചു كَمَا غَوَيۡنَا ഞങ്ങൾ വഴി തെറ്റിയ
തുപോലെ تَبَرَّأۡنَا ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദിത്വം ഒഴിഞ്ഞു, കുറ്റം ഒഴിഞ്ഞു إِلَيۡكَ നിങ്കലേക്ക്, നിന്റെ
അടുക്കൽ। مَا كَانُوا അവരായിരുന്നില്ല إِيَّانَا ഞങ്ങളെ يَعۡبُدُونَ ആരാധിക്കും 《64》 وَقِيلَ പറ
യപ്പെടുകയും ചെയ്യും। ادۡعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ شُرَكَاءَكُمۡ നിങ്ങളുടെ
പങ്കാളികളെ فَدَعَوۡهُمۡ അപ്പോൾ അവർ അവരെ വിളിക്കും। فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُوا അപ്പോഴവർ ഉത്തരം
നൽകുകയില്ല لَهُمۡ അവർക്ക്। وَرَأَوُا അവർ കാണുകയും ചെയ്യും ٱلۡعَذَابَ ശിക്ഷ। لَوۡ أَنَّهُمۡ كَانُوا
അവരായിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു) يَهۡتَدُونَ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നു (എങ്കിൽ)

അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് ബാധ്യസ്ഥരായ ശിർക്കിന്റെ നേതാക്കളും, പ്രചാരകൻമാരുമാണ് 'വാക്കിന്നവകാശപ്പെട്ടവർ' (ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ) എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ശിർക്കിന്റെ നേതാക്കളെയും, നീതൻമാരെയും വഷളാക്കുവാനായി, ആരാധകൻമാരോട് ചോദിക്കുന്ന

ചോദ്യമാണ് 62-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഈ ചോദ്യം തന്നെ അവർക്കൊരു അസഹ്യമായ ശിക്ഷയായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ തങ്ങളുടെ കുറ്റത്തിൽ വല്ല ഇളവും ലഭിച്ചെങ്കിലോ എന്ന ഭാവേന നേതാക്കളായ ആരാധ്യൻമാർ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ബോധിപ്പിക്കുന്ന മറുപടിയാണ് 63-ാം വചനത്തിലുള്ളത്. 'ഞങ്ങൾ ഏതായാലും സ്വയം പിഴച്ചുപോയി, അപ്രകാരം അവരും ആയിത്തീരട്ടെ എന്നുവെച്ച് അവരെയും ആ പിഴവിലേക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതിൽ കവിഞ്ഞു ഞങ്ങളൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവർ ഞങ്ങളുടെ നിർബന്ധംകൊണ്ടും ശക്തികൊണ്ടും വഴിപിഴച്ചതല്ല, വാസ്തവത്തിൽ അവർ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചു വന്നിട്ടുമില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം വിഗ്രഹങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മറ്റ് പലതിനെയുമാണ് ആരാധിച്ചിരുന്നത്, അത്കൊണ്ട് അവരുടെ കുറ്റത്തിന് ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവരല്ല. ഞങ്ങളുടെ നിരപരാധിത്വം ഞങ്ങളിതാ ബോധിപ്പിക്കുന്നു.' എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ മറുപടിയുടെ സാരം.

പരദൈവാരാധകൻമാരുടെ നിസ്സഹായതയും, വഷളത്തവും കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാക്കത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുവാൻ അവരോട് കൽപിക്കപ്പെടുമെന്നും, അതിരില്ലാത്ത പരിഭ്രമത്തിലും ദുഃഖത്തിലും മുഴുകിയ അവർ അവയെ വിളിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അവ ഉത്തരം നൽകുകപോലും ചെയ്കയില്ലെന്നുമാണ് 64-ാം വചനം കാണിക്കുന്നത്. ഇവിടെ വെച്ച് ഇരുകൂട്ടരും- ആരാധകരും നീതരുമായുള്ളവരും, നേതാക്കളും ആരാധ്യൻമാരുമായുള്ളവരും എല്ലാം തന്നെ- കൊതിച്ചുപോകും; ഹാ! തങ്ങൾ സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ എന്ന്.

അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ വിചാരണക്കായി എല്ലാവരും ഹാജരാക്കപ്പെടുന്ന അതിഗുരുതരമായ ഘട്ടത്തിൽ- സജ്ജനങ്ങൾ, ദുർജ്ജനങ്ങൾ, വിശ്വാസികൾ, അവിശ്വാസികൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും, പ്രവാചകൻമാരും, സാക്ഷികളും ഒന്നടങ്കം സമ്മേളിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആ വമ്പിച്ച മഹാസദസ്സിൽ -അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന മറ്റൊരു ചോദ്യം തുടർന്നു പറയുന്നു:

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبْتُمُ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

﴾65﴿ അവരെ വിളിച്ചു 'എന്താണ് നിങ്ങൾ മുർസലുകൾക്ക് ഉത്തരം നൽകിയത്?' എന്ന് അവൻ [അല്ലാഹു] പറയുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)!-

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَنۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٦﴾

﴾66﴿ അന്നത്തെ ദിവസം, വർത്തമാനങ്ങൾ അവർക്ക് അന്ധമായിരിക്കുന്നതാണ്; അതിനാൽ, അവർ അന്യോന്യം (യാതൊന്നും) ചോദിച്ചറിയുകയില്ല.

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ مِنَ

﴾67﴿ എന്നാൽ, ആർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവൻ, വിജയികളിൽ പെട്ടവനായേക്കാവുന്നതാണ്.

ٱلۡمُفۡلِحِينَ ﴿٦٧﴾

﴿65﴾ وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ അവൻ അവരെ വിളിക്കുന്ന ദിവസം فَيَقُولُ എന്നിട്ട് പറയും مَاذَآ
എന്താണ്, എന്തൊന്നാണ് أَجَبۡتُمُ നിങ്ങൾ ഉത്തരം (മറുപടി) നൽകി ٱلۡمُرۡسَلِينَ മുർസലു
കൾക്ക് ﴿66﴾ فَعَمِيَتۡ അപ്പോൾ അന്ധമായിരിക്കുന്നതാണ് عَلَيۡهِمُ അവർക്ക്, അവരിൽ ٱلۡأَنۢبَآءُ
വർത്തമാനങ്ങൾ يَوۡمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം فَهُمۡ അതിനാൽ അവർ لَا يَتَسَآءَلُونَ അവര
ന്യോന്യം ചോദിച്ചറിയുകയില്ല ﴿67﴾ فَأَمَّا مَن تَابَ എന്നാൽ ആർ പശ്ചാത്തപിച്ചുവോ, പശ്ചാ
ത്തപിച്ചവൻ وَءَامَنَ വിശ്വസിക്കുകയും وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും صَٰلِحًا സൽക്കർമ്മം, നല്ലത്
فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ അവനായേക്കാം مِنَ ٱلۡمُفۡلِحِينَ വിജയികളിൽ, ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ (പെട്ടവൻ)

പ്രവാചകൻമാരെ നിഷേധിച്ച് വന്ന അവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്ത്നിന്നുള്ള ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി ഒരക്ഷരം ഉരിയാടുവാനാകട്ടെ, തങ്ങൾ അനുവർത്തിച്ചുവന്ന നയത്തിന് എന്തെങ്കിലും ന്യായീകരണമോ, ഒഴികഴിവോ സമർപ്പിക്കുവാനാകട്ടെ സാധ്യമാകുന്നതല്ല. എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് ഒരെത്തും പിടിയും കിട്ടാതെ അവർ കുഴങ്ങുന്നതാണ്. ഐഹികജീവിതത്തിലെ പതിവനുസരിച്ച് ആരോടെങ്കിലും വല്ലതും ചോദിക്കുവാനോ, അന്വേഷിക്കുവാനോ, അപേക്ഷിക്കുവാനോ സാധ്യമാകുമോ? അതും സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടരായ പ്രവാചകൻമാർപോലും വമ്പിച്ച പരിഭ്രമത്തിലായിത്തീരുന്ന ആ ഘട്ടത്തിൽ, സൃഷ്ടികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നികൃഷ്ടരായ ആ മഹാപാപികൾക്ക് വല്ല മനസ്സമാധാനത്തിനും അവകാശമുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ?! പ്രവാചകൻമാരുടെ അന്നത്തെ നിലയെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു സൂറത്തുൽ മാഇദഃയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

يَوۡمَ يَجۡمَعُ ٱللَّهُ ٱلرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ أُجِبۡتُمۡ قَالُواْ لَا عِلۡمَ لَنَآ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ – المائدة : ١٠٩

(അല്ലാഹു റസൂലുകളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം! എന്നിട്ടവരോട് അവൻ പറയും; 'നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടത്?' അവർ പറയുന്നതാണ്: 'ഞങ്ങൾക്ക് അറിവില്ല. നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ് അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ ധാരാളം അറിയുന്നവൻ) എന്നിരിക്കെ മറ്റുള്ളവരുടെ പരിഭ്രമത്തെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടതുണ്ടോ?!

ഏത് ഭയങ്കര കുറ്റം ചെയ്തവനാകട്ടെ, പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും, സത്യവിശ്വാസം കൈകൊള്ളുകയും, നല്ല കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവർക്ക് രക്ഷയുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവർ സൽഭാഗ്യവാന്മാരാണ്, വിജയികളാണ്. പരമകാരുണികനും അത്യുദാരനുമായ അല്ലാഹു 'ആയേക്കാം' (عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ) എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അക്കാര്യം സുദൃഢം തന്നെയാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അന്നത്തെ ദിവസം അവൻ നമുക്കെല്ലാം വിജയവും, രക്ഷയും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

وَرَبُّكَ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخۡتَارُۗ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُۚ

﴿68﴾ നിന്റെ റബ്ബ്, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിക്കുകയും, തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർക്ക് [സൃഷ്ടികൾക്ക്] തിരഞ്ഞെടുപ്പിനവകാശമില്ല.

അവർ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധനും, അത്യുന്നതനായുള്ളവനുമത്രെ!

سُبۡحَـٰنَ ٱللَّهِ وَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٦٨

《68》 وَرَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ് يَخۡلُقُ സൃഷ്ടിക്കുന്നു مَا يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് وَيَخۡتَارُ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مَا كَانَ لَهُمُ അവർക്കില്ല, അവർക്ക് ആകാവതല്ല (അവകാശമില്ല) ٱلۡخِيَرَةُ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ سُبۡحَانَ ٱللَّهِ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധൻ وَتَعَالَىٰ അവൻ അത്യുന്നതനുമാകുന്നു, അതീതനാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَمَّا يُشۡرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന്

എന്തെല്ലാമാണ് സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത്, എങ്ങനെയെല്ലാമാണത് സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത്, ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടത്, ഏതിനൊക്കെയാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒന്നിലുംതന്നെ, അവന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ച് അവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയല്ലാതെ, അതിൽ മറ്റാരുടെയെങ്കിലും ഇഷ്ടത്തിനോ, അഭിപ്രായത്തിനോ യാതൊരുവിധ പങ്കുമില്ല തന്നെ. എന്നിരിക്കെ, അവനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ മറ്റൊരാളെ പങ്കാളിയായി ഗണിക്കുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഏത് സങ്കൽപത്തിനും അവൻ അതീതനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു, അത്യുന്നതനാകുന്നു. ഒരു അറബിക്കവി പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!

اَلْعَبْدُ ذُوضجْرٍ وَالرَّبُّ ذُوقَدَرٍ وَالدَّهْرُ ذُودُولٍ وَالرِّزْق مقْشُومٌ
وَالخيرُ اَجْمَعُ فِيمَا اخْتَارَ خَالِقُنَا وَفِي اخْتِيَارِ سِوَاهُ اللَّوْمُ وَالشُّؤمُ

(സാരം:- അടിയാൻ മടുപ്പ് ബാധിക്കുന്നവനത്രെ; റബ്ബാകട്ടെ, എല്ലാം നിർണയിക്കുന്നവനും! കാലം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ആഹാരം ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. നന്മ മുഴുവനും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലത്രെ. മറ്റുള്ളവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലാണ് ആക്ഷേപവും ദുശ്ശകുനവുമുള്ളത്.)

68-ാം ആയത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അൽപം ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെയോ, മറഞ്ഞ സംഗതികളെയോ അറിയേണ്ടതിനും, കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായ മാർഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കേണ്ടതിനുംവേണ്ടി, പലതരം പ്രശ്നക്കാരെ-- അവർ ഏതുപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടാലും ശരി- സമീപിക്കുന്നതും, അവരിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നതും വമ്പിച്ച വിഡ്ഢിത്തം മാത്രമല്ല, മഹാപാപംകൂടിയാണെന്ന് കാണാം. 'അവർ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിൽനിന്നും അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധനും പരമോന്നതനുമാണ്' എന്ന് ആയത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പറഞ്ഞത് നോക്കുമ്പോൾ, ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ശിർക്കിന്റെ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടേക്കുമെന്നുകൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് പ്രശ്നക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് നബി ﷺ വളരെ താക്കീതുകൾ നല്കുന്നതും.

مَن اتى عرافا فسأله عن شيء لم يقبل له صلوة اربعين ليلة - مسلم

(ആരെങ്കിലും ഒരു 'അർറാഫി' ന്റെ -അഥവാ പ്രശ്നക്കാരന്റെ -അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോട് വല്ല കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ചോദിക്കുന്നപക്ഷം നാൽപത് ദിവസത്തെ നമസ്കാരം അവന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.) മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളോ, ഭാവികാര്യങ്ങളോ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ഗണിച്ചുപറയുന്ന എല്ലാവർക്കും ഉപയോഗിക്കുന്ന പേരാണ് 'അർറാഫ്' (عراف). മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയാമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന പുരോഹിതൻമാരായ ഗണിതക്കാർക്ക് 'കാഹിൻ' (كاهن) എന്നും പറയപ്പെടും. 'കാഹിനി'ന്റെ അടുക്കൽ പോകുകയും, അവൻ പറഞ്ഞത് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ മുഹമ്മദ് നബിﷺക്ക് അവതരിക്കപ്പെട്ടതിൽനിന്നും ബന്ധമറ്റുപോകുന്നതാണ്' എന്ന് ഇമാം അഹ്മദും (റ) അബൂദാവൂദും (റ) രിവായത്ത് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

വല്ല പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും ഏർപ്പെടുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവൻ, അക്കാര്യം തനിക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കുമോ, ദോഷകരമായിരിക്കുമോ എന്നറിയാതെ വിഷമിക്കുന്നപക്ഷം, അവന് മനസ്സമാധാനം ലഭിക്കുവാൻ നബിﷺ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗമാണ് 'ഇസ്തിഖാറത്ത്' (الاسخارة). ഗുണകരമായത് കാണിച്ചുതരുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് തേടുക എന്നത്രെ ഈ വാക്കിന്റെ വിവക്ഷ. ഇസ്തിഖാറത്തിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല രൂപം ഇമാം ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ നമുക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്:-

عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما قال كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الإستخارة فى الأمور كما يعلمنا السورة من القرآن يقول إذا هم أحدكم بالأمر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل اللهم إنى أستخيرك بعلمك وأستقدرك بقدرتك وأسألك من فضلك العظيم فإنك تقدر ولا أقدر وتعلم ولا أعلم وأنت علام الغيوب اللهم إن كنت تعلم أن هذا الأمر خير لي في دينى ومعاشي وعاقبة أمري فاقدره لى ويسره لى ثم بارك لى فيه وإن كنت تعلم أن هذا الأمر شر لى في دينى ومعاشي وعاقبة أمرى فاصرفه عنى واصرفنى عنه واقدر لى الخير حيث كان ثم رضنى به قال ويسمى حاجته – رواه البخارى

(സാരം: ജാബിർ (റ) പറയുന്നു: ക്വുർആനിലെ സൂറത്ത് പഠിപ്പിച്ചു തരുന്നത് പോലെ- അത്ര പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചുകൊണ്ട്- എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും 'ഇസ്തിഖാറത്ത്' -നല്ലതിനെ തേടൽ- ചെയ്യേണ്ട ക്രമം നബിﷺ ഞങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ ഒരു കാര്യത്തിന് ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവൻ 'ഫർദ്' (നിർബന്ധ) നമസ്കാരമല്ലാത്ത രണ്ട് റക്അത്ത് നമസ്കരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പിന്നീട് . . . اللّهم انى استخيرك എന്ന് (തുടങ്ങി അവസാനംവരെയുള്ള ദുആ) പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ. അതോടുകൂടി അവന്റെ ആവശ്യം എടുത്തുപറയുകയും വേണം.' (ബു.) ഈ പ്രാർത്ഥന എല്ലാവരും പഠിക്കേണ്ടതും അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാകുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയുടെ അർത്ഥം:- 'അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ അറിവ് നിമിത്തം ഞാൻ നിന്നോട് ഗുണത്തിനപേക്ഷിക്കുന്നു. നിന്റെ കഴിവ് നിമിത്തം ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. കാരണം, നിശ്ചയമായും നിനക്ക് കഴിവുണ്ട്. എനിക്ക് കഴിവില്ല; നിനക്കറിയാം, എനിക്കറിയുകയില്ല; നീ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവനാണല്ലോ. അല്ലാഹുവേ! (എന്റെ

ഉദ്ദേശ്യത്തിലിരിക്കുന്ന) ഇക്കാര്യം, എന്റെ മതത്തിലും, എന്റെ ജീവിതത്തിലും, എന്റെ കാര്യത്തിന്റെ പര്യവസാനത്തിലും (ഭാവിയിലും) എനിക്ക് ഗുണകരമാണെന്ന് നീ അറിയുന്നുവെങ്കിൽ അത് എനിക്ക് നീ സാധിപ്പിച്ചുതരികയും, അതെനിക്ക് നിഷ്പ്രയാസമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ! അനന്തരം അതിൽ എനിക്ക് 'ബർക്കത്തും' (അഭിവൃദ്ധിയും) നൽകേണമേ! അല്ലാഹുവേ! ഇക്കാര്യം എന്റെ മതത്തിലും, എന്റെ ജീവിതത്തിലും, എന്റെ കാര്യത്തിന്റെ പര്യവസാനത്തിലും എനിക്ക് ദോഷകരമാണെന്ന് നീ അറിയുന്നുവെങ്കിൽ അത് എന്നിൽ നിന്ന് തിരിച്ചുവിടേണമേ! എന്നെ അതിൽനിന്നും തിരിച്ചുതരേണമേ! നന്മ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എവിടെയായിരുന്നാലും നീ അതെനിക്ക് നിശ്ചയിച്ചുതരുകയും, പിന്നീട് എനിക്കതിൽ തൃപ്തി വരുത്തിത്തരുകയും വേണമേ!'

ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ 'എന്റെ ജീവിതത്തിലും എന്റെ കാര്യത്തിന്റെ പര്യവസാനത്തിലും' (ومعاشي وعاقبة امرى) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് 'എന്റെ കാര്യത്തിന്റെ താൽക്കാലികാവസ്ഥയിലും, ഭാവിയിലും' (في عاجل امرى واجله) എന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന്റെ യുക്തം പോലെ രണ്ടിലൊന്ന് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

﴾69﴿ നിന്റെ രക്ഷിതാവ് അവരുടെ നെഞ്ചുകൾ [ഹൃദയങ്ങൾ] ഗോപ്യമാക്കിവെക്കുന്നതും, അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും അറിയുന്നതാണ്.

وَهُوَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلْأُولَىٰ وَٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَلَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

﴾70﴿ അവനത്രെ അല്ലാഹു; അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല. ആദ്യലോകത്തും, അവസാനലോകത്തും [ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും] സ്തുതികീർത്തനം അവന്നാകുന്നു. അവന്ന് തന്നെയാണ് വിധികർതൃത്വവും; അവങ്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴾69﴿ وَرَبُّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവ്, റബ്ബ് يَعْلَمُ അറിയുന്നതാണ് مَاتُكِنُّ ഗോപ്യമാക്കുന്നത്, ഒളിച്ചുവെക്കുന്നത് صُدُورُهُمْ അവരുടെ നെഞ്ചുകൾ (ഹൃദയങ്ങൾ) وَمَايُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും, വെളിവാക്കുന്നതും ﴾70﴿ وَهُوَ അവനത്രെ, അവനാണ് اللَّهُ അല്ലാഹു لا إِلَٰهَ ഒരു ഇലാഹുമില്ല إِلا هُوَ അവനല്ലാതെ لَهُ അവന്നാണ് الْحَمْدُ സ്തുതികീർത്തനം, പുകഴ്ച്ച فِي الأُولَىٰ ആദ്യത്തേതിൽ (ഇഹത്തിൽ) وَالآخِرَةِ അവസാനത്തേതിലും (പരത്തിലും) وَلَهُ അവന്ന് തന്നെയാണ് الْحُكْمُ വിധി കർതൃത്വം, അധികാരം وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച നാല് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് ആസ്പദങ്ങളായ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണാം:-

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَآءٍ ۖ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

《71》 (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ]? ക്വിയാമത്ത് നാൾ വരെ സദാസമയത്തും നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹു രാത്രി (തന്നെ) ആക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു ഇലാഹാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വെളിച്ചം കൊണ്ടുവന്നുതരുക?! എന്നിരിക്കേ, നിങ്ങൾ കേട്ടറിയുന്നില്ലേ?!'

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلنَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾

《72》 പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [മനസ്സിലാക്കുന്നുവോ]? ക്വിയാമത്ത്നാൾ വരെ സദാസമയത്തും നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹു പകൽ (തന്നെ) ആക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു ഇലാഹാണ് നിങ്ങൾക്ക് ശാന്തമായിരിക്കാവുന്ന ഒരു രാത്രി നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നുതരിക?! എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ?!'

وَمِن رَّحْمَتِهِۦ جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

《73》 അവന്റെ കാരുണ്യത്താലത്രെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് രാവും പകലും ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നത്; നിങ്ങൾക്കതിൽ ശാന്തമായിരിക്കുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് (ജീവിതമാർഗം) അന്വേഷിച്ചുണ്ടാക്കുവാനും വേണ്ടി. (മാത്രമല്ല) നിങ്ങൾ നന്ദിചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയും

《71》 قُلْ നീ പറയുക أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ إِنْ جَعَلَ اللهُ അല്ലാഹു ആക്കിയാൽ

عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങളിൽ اللَّيْلَ രാത്രിയെ سَرْمَدًا സദാസമയത്തും, നിത്യ മായും إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത്നാൾവരെ مَنْ إِلَٰهٌ ഏതൊരു ഇലാഹാണ് غَيْرُ اللَّهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത يَأْتِيكُم നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നത് بِضِيَاءٍ ഒരു വെളിച്ചം, പ്രഭ أَفَلَا تَسْمَعُونَ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലേ ﴾72﴿ قُلْ നീ പറയുക أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ إِن جَعَلَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആക്കിയാൽ عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെ മേൽ النَّهَارَ പകലിനെ سَرْمَدًا സദാ സമയത്തും, നിത്യം إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത്നാൾവരെ مَنْ إِلَٰهٌ ഏതൊരു ഇലാഹാണ് غَيْرُ اللَّهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത يَأْتِيكُم നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരിക بِلَيْلٍ ഒരു രാത്രിയെ تَسْكُنُونَ നിങ്ങൾ ശാന്തമായിരിക്കും, അടങ്ങിയിരിക്കാവുന്ന فِيهِ അതിൽ أَفَلَا تُبْصِرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ ﴾73﴿ وَمِن رَّحْمَتِهِ അവന്റെ കാരുണ്യത്താലാണ് جَعَلَ അവൻ ഉണ്ടാക്കിയ ത്, ഏർപ്പെടുത്തിയത് لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് اللَّيْلَ രാത്രി وَالنَّهَارَ പകലും لِتَسْكُنُوا നിങ്ങൾ ശാന്തമായിരിക്കുവാൻ, അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ فِيهِ അതിൽ وَلِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാ നും, തേടുവാനും مِن فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യാനും

അൽപമൊന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! മുഴുവൻ സമയത്തും ഭൂലോകമാകെ രാത്രിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ സമയവും പകലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കും അവസ്ഥ?! പകൽവെളിച്ചത്തിൽ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചും, അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തും പോരുന്ന മനുഷ്യന് സൈ്വര്യപൂർവ്വം വിശ്രമംകൊള്ളുവാൻ ഉതകുന്ന- അല്ല, അതിന് നിർബന്ധിതനാകുന്ന -രാത്രിയും, ശാന്തമായ വിശ്രമത്തിന്ശേഷം തിരിച്ചുകിട്ടിയ ഉണർവ്വും, ഉന്മേഷവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആയിരമായിരം കാര്യങ്ങളിൽ വിഹരിക്കേണ്ടതിന് അനിവാര്യമായ പകലും മാറിമാറി ലഭിക്കാത്ത ഒരു ഭൂലോകത്തെപ്പറ്റി സങ്കൽപിച്ചുനോക്കുക! മനുഷ്യനെന്നുവേണ്ടാ, ഇതരജീവികൾക്ക് പോലും ഇവിടെ ജീവിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല! ഈ ഒരേ ഒരു അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പേരിൽ മാത്രം രാവും പകലും മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുവാനും അവനോട് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുവാനും കടപ്പെട്ടവനത്രെ.

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

﴾74﴿ അവൻ [അല്ലാഹു] അവരെ വിളിപ്പിച്ചു, 'നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ പങ്കുകാർ എവിടെ?' എന്ന് ചോദിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)!

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا۟ بُرْهَـٰنَكُمْ فَعَلِمُوٓا۟ أَنَّ ٱلْحَقَّ لِلَّهِ

﴾75﴿ എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും ഓരോ സാക്ഷിയെ നാം പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്; എന്നിട്ട് നാം പറയും: 'നിങ്ങളുടെ തെളിവ് കൊണ്ടുവരുവിൻ' എന്ന്! അപ്പോൾ അവർക്കറിയാം, ന്യായം അല്ലാഹുവിനാണ് ഉള്ളതെന്ന്.

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് (മുഴുക്കെ) അവരെ വിട്ടുമാറി (മറഞ്ഞു) പോകുന്നതുമാണ്.

﴾74﴿ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ അവൻ അവരെ വിളിക്കുന്ന ദിവസം فَيَقُولُ എന്നിട്ട് പറയുകയും
أَيْنَ എവിടെയാണ് شُرَكَآءِيَ എന്റെ പങ്കുകാർ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരായ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ
നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുവന്നിരുന്നു, വാദിച്ചിരുന്നു, ധരിച്ചിരുന്നു ﴾75﴿ وَنَزَعْنَا നാം പുറത്തു
കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്, നീക്കിയെടുക്കും مِن كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും شَهِيدًا ഒരു
സാക്ഷിയെ فَقُلْنَا എന്നിട്ട് നാം പറയും هَاتُوا۟ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ بُرْهَانَكُمْ
നിങ്ങളുടെ തെളിവ് فَعَلِمُوٓا۟ അപ്പോൾ അവർ അറിയുന്നതാണ് أَنَّ الْحَقَّ നിശ്ചയമായും ന്യായം
لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് (എന്ന്) وَضَلَّ വഴി മാറിപ്പോകയും ചെയ്യും, മറഞ്ഞുപോകും, തെറ്റി
പ്പോകും عَنْهُم അവരെവിട്ട്, അവരിൽനിന്ന് مَّا كَانُوا۟ അവരായിരുന്നത് يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമ
ച്ചിരുന്ന, കളവ് കെട്ടിയിരുന്ന

ഓരോ സമുദായത്തിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമാരാണ് ഇവിടെ സാക്ഷി കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഓരോ സമുദായവും അവരവരുടെ പ്രബോധനത്തിൽ എന്ത് നില കൈക്കൊണ്ടുവെന്ന് അവരുടെ മുമ്പാകെ വെച്ച് തെളിവ് കൊടുക്കുന്നതിനാണ് അവരെ സാക്ഷികളായി കൊണ്ടുവരുന്നത്. അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനാണെങ്കിലും, അവന്റെ നീതിന്യായപാലനം അവരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടത്രെ സാക്ഷികളും, തെളിവുകളും ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നത്. തങ്ങളുടെ നിലപാട് ന്യായീകരിക്കുവാനുള്ള തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുമെങ്കിലും അവർക്കുണ്ടോ അതിന്ന് സാദ്ധ്യമാകുന്നു?! അപ്പോൾ ഏക ഇലാഹായിരിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും, അർഹതയും എല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹുവിന്നാണുള്ളതെന്ന് അവർക്ക് തികച്ചും ബോദ്ധ്യപ്പെടും.

സമ്പൽസമൃദ്ധിയും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹമാണ്. പക്ഷേ, അവ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം, അവ മനുഷ്യനെ ഉൻമത്തനും ധിക്കാരിയുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് അവകാശിയാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപത്തിന് ഇരയായ ഒരു മുഴുത്ത ധിക്കാരിയായിരുന്നു ക്വാറൂൻ. അവന്റെ കഥയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്:-

വിഭാഗം - 8

۞ إِنَّ قَٰرُونَ كَانَ مِن قَوْمِ

﴾76﴿ നിശ്ചയമായും, ക്വാറൂൻ മൂസായുടെ ജനതയിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു.

مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيۡهِمۡۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُۥ لَتَنُوٓأُ بِٱلۡعُصۡبَةِ أُوْلِي ٱلۡقُوَّةِ إِذۡ قَالَ لَهُۥ قَوۡمُهُۥ لَا تَفۡرَحۡۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

എന്നിട്ട് അവൻ അവരുടെ മേൽ ധിക്കാരം കാണിച്ചു. അവന്റെ താക്കോലുകൾ തന്നെ, ശക്തന്മാരായ ഒരു സംഘത്തിന് (പേറാൻ കഴിയാത്ത) ഭാരമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിക്ഷേപങ്ങളെ നാം അവന് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ, അവന്റെ ജനങ്ങൾ അവനോട് പറഞ്ഞു; 'നീ പുളകം കൊള്ളേണ്ടാ- നിശ്ചയമായും പുളകം കൊള്ളുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല!

وَٱبۡتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلۡأٓخِرَةَۖ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنۡيَاۖ وَأَحۡسِن كَمَآ أَحۡسَنَ ٱللَّهُ إِلَيۡكَۖ وَلَا تَبۡغِ ٱلۡفَسَادَ فِي ٱلۡأَرۡضِۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ﴿٧٧﴾

﴾77﴿ 'അല്ലാഹു നിനക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നീ പരലോക (ഗുണ)ത്തെ തേടിക്കൊള്ളുക; ഇഹത്തിൽനിന്നുമുള്ള നിന്റെ പങ്ക് നീ വിസ്മരിക്കുകയും വേണ്ട! നിനക്ക് അല്ലാഹു നന്മ ചെയ്തു തന്ന പ്രകാരം നീയും നന്മ ചെയ്യുക; നീ നാട്ടിൽ കുഴപ്പത്തിന് മുതിരരുത്. നിശ്ചയമായും, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.'

﴾76﴿ إِنَّ قَارُونَ നിശ്ചയമായും ഖാറൂൻ كَانَ അവനായിരുന്നു مِن قَوْمِ مُوسَى മൂസായുടെ ജനതയിൽ പെട്ട(വൻ) فَبَغَى എന്നിട്ടവൻ ധിക്കാരം കാണിച്ചു عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ وَآتَيْنَاهُ നാം അവന് കൊടുക്കയും ചെയ്തിരുന്നു مِنَ الْكُنُوزِ നിക്ഷേപങ്ങളിൽ (നിധികളിൽ, ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ) നിന്ന് مَا യാതൊന്ന് إِنَّ مَفَاتِحَهُ നിശ്ചയമായും അതിന്റെ താക്കോലുകൾ لَتَنُوءُ അത് (പേറാൻ കഴിയാത്ത) ഭാരമായിരുന്നു بِالْعُصْبَةِ ഒരു സംഘത്തിന്, കൂട്ടത്തിന് أُولِي الْقُوَّةِ ശക്തൻമാരായ إِذْ അങ്ങനെയിരിക്കെ, അപ്പോൾ قَالَ لَهُ അവനോട് പറഞ്ഞു قَوْمُهُ അവന്റെ ജനങ്ങൾ لَا تَفْرَحْ നീ പുളകം കൊള്ളേണ്ട, ആഹ്ളാദിക്കരുത് إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يُحِبُّ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല الْفَرِحِينَ പുളകം (ആഹ്ലാദം) കൊള്ളുന്നവരെ ﴾77﴿ وَابْتَغِ നീ തേടുക, അന്വേഷിക്കുക فِيمَا آتَاكَ നിനക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ اللَّهُ അല്ലാഹു الدَّارَ الْآخِرَةَ പരലോകത്തെ, പരലോകഭവനം وَلَا تَنْسَ നീ വിസ്മരിക്കുകയും വേണ്ട نَصِيبَكَ

كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ നീയും നന്മ ചെയ്യുക وَأَحْسِنْ ഇഹത്തിൽനിന്ന് مِنَ الدُّنْيَا നിന്റെ പങ്ക്, ഓഹരി അല്ലാഹു നന്മ ചെയ്തതുപോലെ إِلَيْكَ നിനക്ക് وَلَا تَبْغِ നീ മുതിരരുത്, തേടരുത്, ശ്രമം നടത്തരുത് الْفَسَادَ കുഴപ്പത്തിന്, നാശത്തിന് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, (നാട്ടിൽ) إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല الْمُفْسِدِينَ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِىٓ ۚ

﴾78﴿ അവൻ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ അടുക്കൽ (തക്ക) അറിവുള്ളതിന്റെ പേരിൽ തന്നെയാണ് എനിക്കിത് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.'

أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِۦ مِنَ ٱلْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ

അവന്റെ മുമ്പ് അവനെക്കാൾ കടുത്ത ശക്തിയുള്ളവരും കൂടുതൽ സംഘബലമുള്ളവരുമായിരുന്ന തലമുറകളെ അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ?!

وَلَا يُسْـَٔلُ عَن ذُنُوبِهِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

കുറ്റവാളികളോട് തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല.

﴾78﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു إِنَّمَا أُوتِيتُهُ നിശ്ചയമായും എനിക്കത് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَلَىٰ عِلْمٍ അറിവിന്റെ പേരിൽ, അറിവുള്ളതോടെത്തന്നെ عِندِي എന്റെ പക്കൽ أَوَلَمْ يَعْلَمْ അവൻ അറിഞ്ഞില്ലേ أَنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു قَدْ أَهْلَكَ നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് مِن قَبْلِهِ അവന്റെ മുമ്പ് مِنَ الْقُرُونِ തലമുറകളിൽ നിന്ന് مَنْ هُوَ أَشَدُّ കൂടുതൽ കടുത്തവരെ مِنْهُ അവനെക്കാൾ قُوَّةً ശക്തി, ശക്തിയാൽ وَأَكْثَرُ കൂടുതൽ അധികമുള്ളവരും جَمْعًا സംഘം, കൂട്ടം وَلَا يُسْأَلُ ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല عَن ذُنُوبِهِمُ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികളോട്, മഹാപാപികളോട്

ഖാറൂനെക്കുറിച്ച് ഈ ആയത്തുകളിലും, തുടർന്നുള്ള ചില ആയത്തുകളിലും പ്രസ്താവിച്ചതല്ലാതെ ഖുർആനിൽ അധിക വിവരങ്ങളൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 76-ാം വചനത്തിൽ ഖാറൂൻ മൂസാ നബി (അ)യുടെ ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും മറ്റ് ചില പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നുമായി അവൻ ഇസ്റാഈൽ വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവനായിരുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കാം. അടുത്ത സൂറ: 39 ൽ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ (ഖാറൂനെയും, ഫിർഔനെയും, ഹാമാനെയും (ഓർക്കുക) എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മൂസാ നബി (അ)യുടെ കടുത്ത ശത്രുക്കളിൽ ഒരു പ്രധാനിയായിരുന്നു അവൻ എന്നാണ് ഈ

മൂന്ന് പേരെയും ഒന്നിച്ച് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അവൻ മൂസാ (അ)ന്റെ പിതൃവ്യപുത്രനായിരുന്നുവെന്നും, ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് സമ്പത്തും, ആഢംബരശേഷിയും വർദ്ധിച്ചതോടെ അസൂയയും ധിക്കാരവും മുഴുത്തു കപടവിശ്വാസിയും ശത്രുവുമായിത്തീർന്നുവെന്നും പല മുഫസ്സിറുകളും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഈ പ്രസ്താവനകൾ മിക്കവാറും ശരിയായിരിക്കുമെന്നാണ് 76-ാം വചനത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത്.

ബൈബ്ളിൽ ക്വാറൂന്റെ കഥ ഏറെക്കുറെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ചില ഭാഗം ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനക്ക് എതിരില്ലാത്തതാണ്. കോരഹ് എന്ന പേരിലാണ് അതിൽ ക്വാറൂനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'എന്നാൽ ലേവിയുടെ മകനായ കെഹാത്തിന്റെ മകൻ യിസ്ഹാറിന്റെ മകൻ കോരഹ്, *(*)* .....ദാഥാൻ, അബീരാം..... ഓൻ എന്നിവർ യിസ്റായേൽ മക്കളിൽ സദാ പ്രമാണികളും സംഘസദസ്യൻമാരും പ്രമാണികളുമായ ഇരുന്നൂറ്റിഅമ്പത് പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടി മോശെയോടുമത്സരിച്ചു. അവൻ മോശെക്കും അഹറോന്നും വിരോധമായി കൂട്ടംകൂടി അവരോട്: മതി, മതി; സഭ ഒട്ടൊഴിയാതെ എല്ലാവരും വിശുദ്ധൻമാരാകുന്നു; യഹോവ (ദൈവം) അവരുടെ മദ്ധ്യ ഉണ്ട്. പിന്നെ നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ സഭക്കുമീതെ നിങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തുന്നതെന്താണ്? എന്ന് പറഞ്ഞു.........' (സംഖ്യാ പുസ്തകം, അദ്ധ്യായം: 16.) മോശെ *(**)*യുടെ പിതാവായ അംറാം കഹാത്തി *(***)*ന്റെ മകനാണെന്നും ബൈബിൾ (പുറപ്പാട്, അ:6) പറയുന്നു. ബൈബ്ളിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനകളും മേൽപറഞ്ഞതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവയാണ്. അസൂയയും, ധിക്കാരവും, നേതൃത്വമോഹവും കാരണമാണ് അവൻ മൂസാ നബി (അ)ക്കും, ഹാറൂൻ നബി (അ)ക്കും എതിരായി പുറപ്പെട്ടതെന്നാണ് ഈ പ്രസ്താവനയുടെ സാരം.

ക്വാറൂന്റെ ധനനിക്ഷേപങ്ങളുടെ താക്കോലുകൾപോലും ശക്തന്മാരായ ഒരു കൂട്ടം *(****)* ആളുകൾക്ക് ഞെരുങ്ങി എടുക്കുവാൻ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് അവന്റെ ധനത്തിന്റെ ആധിക്യം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. مَفَاتِح ('മഫാതിഹ്') എന്ന വാക്കിന് താക്കോലുകൾ എന്നർത്ഥം. താക്കോലല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും സ്വർണം, വെള്ളി, മുതലായവ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഖജാനകൾ കുറെ ആളുകൾക്ക് വഹിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം വളരെയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണുദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. രണ്ടായാലും അവന്റെ ധനാധിക്യത്തെയാണത് കുറിക്കുന്നത്. അവൻ അതിൽ അഹങ്കാരം കൊള്ളുകയും പുളകംകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. മൂസാ (അ) മാത്രമല്ല, ജനങ്ങളും അവനെ ഉപദേശിച്ചുനോക്കി. അല്ലാഹു നിനക്ക് തന്നരുളിയ ഈ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിന്റെ പരലോകഗുണത്തിനും നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നീ വിനിയോഗിക്കണം, അതേ സമയത്ത് ഭൗതികമായ നിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും സുഖജീവിതവും നീ പാടെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുമില്ല, പക്ഷേ, അതിന് ഒരതിരുണ്ടായിരിക്കണം, ധിക്കാരത്തിനും നാട്ടിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാനും അത് കാരണമാകരുത്. ഈ നില തുടർന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് നീ വിധേയനായേക്കും എന്നൊക്കെ അവർ ഉപദേശിച്ചു. ഇതൊന്നും അവൻ സ്വീകരിച്ചില്ലെന്ന്

(*)* بن قاهث (او يصهر) قارون بن يصهب *(**)* موسى بن عمران بن قاهث *(***)* കെഹാത്ത്, കഹാത്ത് എന്നീ രണ്ട് പ്രയോഗങ്ങളും ഒരാളെക്കുറിച്ച് തന്നെയാണെന്ന് വേദപുസ്തകനിഘണ്ടുവിൽ കാണാം.

(****)* عُصْبَةٌ (ഉസ്ബത്) എന്ന വാക്ക് അൽപം ആളുകൾമാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സംഘത്തിനാണ് ഉപയോഗിക്കുകയെന്ന് സു: നൂറിൽവെച്ച് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

മാത്രമല്ല, തനിക്ക് വേണ്ടുന്ന അറിവും, ത്രാണിയും തനിക്കുതന്നെയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ഇതെല്ലാം തനിക്ക് ലഭിച്ചതും. മറ്റുള്ളവരുടെ മാർഗദർശനമോ ഉപദേശമോ തനിക്കാവശ്യമില്ല, എന്നിങ്ങനെ പൊങ്ങച്ചം നടിക്കയാണ് അവൻ ചെയ്തത്.

പക്ഷേ, ക്വാറൂനെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തിയും സ്വാധീനവുമുള്ള എത്രയോ ആളുകൾ ഇത് പോലെ ധിക്കാരവും അനുസരണക്കേടും പ്രവർത്തിച്ചത് നിമിത്തം അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കും ശാപകോപത്തിനും പാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത അവൻ ഓർത്തില്ല. ഫിർഔന്റെ ചരിത്രവും, അവനും സൈന്യങ്ങളും ഭൂമിയിൽവെച്ച് തന്നെ അനുഭവിച്ച ദൈവിക ശിക്ഷയും ക്വാറൂൻ ഇതിനകം കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണല്ലോ. അക്രമവും, ധിക്കാരവും അതിരുകവിയുമ്പോൾ അല്ലാഹു ഈ ലോകത്ത് വെച്ചുതന്നെ ചില നടപടികൾ എടുക്കുന്നു, പരലോകശിക്ഷ അതിന് പുറമെയും, അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമാകകൊണ്ട് ശിക്ഷ നടത്തേണ്ടതിന് കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ച് അവന് ഒരന്വേഷണം നടത്തുകയോ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരോട് ചോദിച്ചറിയുകയോ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അത് പതിവുമില്ല

ക്വാറൂനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ച ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് നമുക്ക് അവനെപ്പറ്റി ചുരുക്കത്തിൽ ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:- അവൻ വളരെ വമ്പിച്ച ഒരു ധനികനായിരുന്നു: അതോട്കൂടി

(1) അവൻ ജനങ്ങളോട് വളരെ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

2) തനിക്ക് ലഭിച്ച സമ്പൽസമൃദ്ധിയിൽ അവൻ പുളകംകൊള്ളുകയും അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

3) പരലോക കാര്യങ്ങളിൽ അവൻ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചതേയില്ല. അവന്റെ ധനവും കഴിവും പരലോക ഗുണത്തിനായി വിനിയോഗിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതുമില്ല.

4) മറ്റുള്ളവർക്ക് നന്മയും ഉപകാരവും ചെയ്തതുമില്ല.

5) നാട്ടിൽ പലതരം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

6) തനിക്ക് ലഭിച്ച സമ്പത്തും, ഭാഗ്യവുമെല്ലാം തന്റെ യോഗ്യതകൊണ്ട് ലഭിച്ചതാണെന്നായിരുന്നു അവന്റെ വിചാരം.

7) തനിക്ക് മുമ്പ് തന്നെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തിയും പ്രതാപവും ഉണ്ടായിരുന്ന പലരും അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിച്ചു ജീവിച്ചതുമൂലം, അവന്റെ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായിട്ടുണ്ടെന്ന പരമാർത്ഥം അവൻ വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞു. അഥവാ താൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാനടപടിക്ക് വിധേയനായേക്കാമെന്ന ബോധം അവന്നുണ്ടായില്ല.

8) സദുപദേശം നൽകിയവരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരോട് അഹങ്കാരപൂർവ്വം താൻ സ്വീകരിച്ച നിലപാടും തന്റെ പ്രവൃത്തിയും ന്യായീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ അസൂയ, അധികാരപ്രമത്തത, നേതൃത്വമോഹം, ധനപരമായ കടമകളെ നിഷേധിക്കൽ എന്നിവയും അവന്റെ ദുഃസ്വഭാവങ്ങളിൽ പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. മൂസാ നബി (അ)യുടെ പേരിൽ ചില ആരോപണങ്ങൾ അവൻ നടത്തിയതായും ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, കണക്കിലേറെ ധനവും, വേണ്ടത്ര സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ- അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചവ

രിലൊഴികെ- പലപ്പോഴും കാണപ്പെടുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളാണിവ. ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ഒരു പാഠമായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിതന്നെയാണ് ക്വാറൂന്റെ ചരിത്രവും, അവന്റെ പര്യവസാനവും അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതും.

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ فِى زِينَتِهِۦ ۖ قَالَ ٱلَّذِينَ يُرِيدُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا يَـٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ أُوتِىَ قَـٰرُونُ إِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

《79》 അങ്ങനെ, അവൻ തന്റെ ആഡംബരത്തിലായുംകൊണ്ട് തന്റെ ജനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. (ഇതുകണ്ട്) ഐഹികജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ പറഞ്ഞു: 'ഹാ! ക്വാറൂന്ന് നൽക്കപ്പെട്ടത് പോലെ ഞങ്ങൾക്കുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനേ! നിശ്ചയമായും അവൻ ഒരു വമ്പിച്ച ഭാഗ്യവാൻ തന്നെയാണ്!'

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا وَلَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلصَّـٰبِرُونَ ﴿٨٠﴾

《80》 അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ നാശം! വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ (പക്കൽനിന്നുള്ള) പ്രതിഫലം കൂടുതൽ ഉത്തമമായിരിക്കും, സഹനശീലൻമാർക്കല്ലാതെ അത് (സാധിച്ചു) കിട്ടുന്നതുമല്ല'

《79》 فَخَرَجَ അങ്ങനെ അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു عَلَىٰ قَوْمِهِ തന്റെ ജനങ്ങളിൽ فِي زِينَتِهِ തന്റെ ആഡംബരത്തിൽ, അലങ്കാരത്തിൽ, മോടിയിൽ قَالَ പറഞ്ഞു الَّذِينَ يُرِيدُونَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തെ يَا لَيْتَ ഹാ, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് مِثْلَ مَا യാതൊന്ന് പോലെ أُوتِيَ قَارُونُ ക്വാറൂന്ന് നൽകപ്പെട്ട إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَذُو حَظٍّ ഒരു ഭാഗ്യവാൻതന്നെ عَظِيمٍ വമ്പിച്ച 《80》 وَقَالَ പറഞ്ഞു الَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടവർ الْعِلْمَ അറിവ് وَيْلَكُمْ നിങ്ങളുടെ കഷ്ടം, നാശം ثَوَابُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലം, കൂലി خَيْرٌ ഉത്തമമാണ് لِمَنْ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക് آمَنَ വിശ്വസിച്ച وَعَمِلَ صَالِحًا സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത وَلَا يُلَقَّاهَا അത് സാധിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല, കിട്ടുകയില്ല إِلَّا الصَّابِرُونَ ക്ഷമാലുക്കൾക്കല്ലാതെ, സഹനശീലൻമാർക്കല്ലാതെ

ക്വാറൂൻ തന്റെ ആർഭാടസാമഗ്രികൾ സഹിതം ആഡംബരപൂർവ്വം പുറത്ത് വരുന്നത്

കാണുമ്പോൾ കാണികളിൽ അതിന്റെ പ്രതിഫലം രണ്ട് തരത്തിലാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ഒരു തരക്കാർ അതിൽ ആകൃഷ്ടരാകുന്നു. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്വാറൂൻ ഒരു മഹാഭാഗ്യവാനും അത്യുൽകൃഷ്ടനുമാണ്. ഹാ! തങ്ങൾക്കും അത് പോലെയുള്ള നിലപാട് ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനേ! എന്ന് അവർ വ്യാമോഹിക്കുന്നു. ഐഹിക സുഖവും, ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളുമാണ് ജീവിതലക്ഷ്യമെന്ന് കരുതുന്നവരാണിവർ. മറ്റൊരുതരം ആളുകളാകട്ടെ, യാതൊരു നിലയും വിലയും അതിന് കൽപിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതെല്ലാം നിസ്സാരമാണ്. അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത കഴിവുകൾ യഥാവിധി വിനിയോഗിക്കുന്നപക്ഷം അതിനെക്കാൾ എത്രയോ ഉപരിയായ നേട്ടങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം നശ്വരമായ ഈ നേട്ടങ്ങളെല്ലാം ഭാവിയിൽ ആപത്തായിട്ടാണ് കലാശിക്കുവാനിരിക്കുന്നതെന്നും, അതെല്ലാം കേവലം പരീക്ഷണം മാത്രമാണെന്നും അവർക്കറിയാം. ആകയാൽ അവർക്ക് അതിലൊന്നും യാതൊരു മതിപ്പും തോന്നുന്നില്ല. ഐഹികസുഖം ജീവിതാധാരമായി കരുതുന്ന ധനാഢ്യൻമാരിലും, അതേ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ട് അതിനായി അയവിറക്കി കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന നിർധനൻമാരിലും സാധാരണ കാണപ്പെടാറുള്ള അവസ്ഥ തന്നെയാണിത്. അതെ, ക്വാറൂന്റെയും അനുയായികളുടെയും സ്വഭാവം. അവരുടെ അറിവിന്റെ ആകെത്തുകയും അത് തന്നെയായിരിക്കും. അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറയുന്നത് നോക്കുക:

فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ - النجم

(നമ്മുടെ സ്മരണ വിട്ടുതിരിഞ്ഞുകളയുകയും, ഐഹികജീവിതത്തെയല്ലാതെ ഉദ്ദേശിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽനിന്ന് നീ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുകൊള്ളുക; അറിവിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ ആകെത്തുകയത്രെ അത്.)

നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂകബ്ശത്തൽ അൻമാരീ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥിന്റെ അർദ്ധഭാഗം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: 'ഇഹലോകം നാല് കൂട്ടരുടേതുമാണ്. അഥവാ നാല് തരക്കാരെ അതിൽ കാണാം. ഒന്ന്: അല്ലാഹു ധനവും അറിവും നൽകിയിട്ടുള്ള മനുഷ്യൻ. അവൻ അത് മൂലം തന്റെ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, അതിൽ അവന്റെ കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ അല്ലാഹുവിന് ചില അവകാശങ്ങളുണ്ടെന്നും അവന്ന് അറിയാം. ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ പദവിയിലുള്ളവനത്രെ. വേറൊരുവൻ; അല്ലാഹു അവന്ന് അറിവ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്, ധനം കൊടുത്തിട്ടില്ല; എന്നാലവൻ നല്ല വിചാരക്കാരനാണ്; എനിക്ക് കുറെ ധനമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്ന ആൾ (ആദ്യം പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ആൾ) പ്രവർത്തിക്കുന്നത് പോലെ എനിക്കും പ്രവർത്തിക്കാമായിരുന്നു എന്ന് അവൻ കരുതും. അതാണവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനാൽ, ഈ രണ്ടുപേരുടെയും പ്രതിഫലം ഒരുപോലെയായിരിക്കും. മറ്റൊരുവൻ: അവന്ന് അല്ലാഹു ധനം നൽകി, അറിവ് നൽകിയിട്ടില്ല; അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ ധനത്തിൽ തപ്പിവീണു (അനിയന്ത്രിതമായി കൈകാര്യം ചെയ്തു)കൊണ്ടിരിക്കും; അതിലവൻ തന്റെ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും തന്റെ കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുകയും ചെയ്കയില്ല; അതിൽ അല്ലാഹുവിന് അവകാശമുണ്ടെന്ന് അറിയുകയുമില്ല. അതിനാൽ ഇവനത്രെ ഏറ്റവും ദുഷിച്ച പദവിക്കാരൻ. ഇനിയൊരാൾ: ഇവന്ന് അല്ലാഹു ധനവും നൽകിയിട്ടില്ല, അറിവും നൽകിയിട്ടില്ല; എന്നിട്ട് ഇവൻ പറയും: എനിക്ക് കുറെ ധനമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഇന്ന ആൾ (മൂന്നാമത്തെവൻ) പ്രവർത്തിക്കുന്നപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നു എന്ന്. അതാണവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനാൽ ഈ രണ്ട് പേരുടെയും കുറ്റം ഒരുപോലെയാകുന്നു.' (തിർമദീ)

80-ാം ആയത്തിന്റെ അവസാനം 'സഹനശീലൻമാർക്കല്ലാതെ അത് സാധിച്ചുകിട്ടുകയില്ല' (وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ) എന്ന് പറഞ്ഞ വാക്യം അറിവ് നൽകപ്പെട്ട ആ ജനങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ഭാഗമായിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനയായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ വാക്യമായിരിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാൻ സഹനശീലൻമാർക്കേ ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് സാരം. അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യമായിരിക്കുമ്പോൾ, ഇങ്ങനെ പറയുവാനുള്ള മനഃസ്ഥിതിയും ഭാഗ്യവും സഹനശീലൻമാർക്കല്ലാതെ സിദ്ധിക്കുകയില്ല എന്നും സാരമായിരിക്കും.

فَخَسَفْنَا بِهِۦ وَبِدَارِهِ ٱلْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُۥ مِن فِئَةٍ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

﴾81﴿ അങ്ങനെ, അവനെയും അവന്റെ ഭവനത്തെയും നാം ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ തന്നെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു കക്ഷിയും അവന്നുണ്ടായില്ല; അവൻ (സ്വയം) രക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനുമായില്ല.

﴾81﴿ فَخَسَفْنَا بِهِ അങ്ങനെ നാം അവനെ ആഴ്ത്തി, വിഴുങ്ങിച്ചു وَبِدَارِهِ അവന്റെ ഭവനത്തെയും, വീടിനെയും الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയെ(ക്കൊണ്ട്) فَمَا كَانَ അപ്പോൾ ഉണ്ടായില്ല لَهُ അവന്ന് مِنْ فِئَةٍ ഒരു കക്ഷിയും, കൂട്ടരും يَنْصُرُونَهُ അവനെ സഹായിക്കുന്ന, രക്ഷിക്കുന്ന مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ, പുറമെ وَمَا كَانَ അവൻ ആയതുമില്ല مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ സ്വയരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവരിൽ, രക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നവരിൽ

ഇതായിരുന്നു ക്വാറൂന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യം. ക്വുർആൻ ആ സംഭവം ഒറ്റവാക്യത്തിൽ ചുരുക്കി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മൂസാ (അ) ക്വാറൂന്നും കൂട്ടുകാർക്കും നൽകിയ ചില മുന്നറിയിപ്പുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ബൈബ്ൾ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു: 'അവൻ ഈ വാക്കുകളെല്ലാം പറഞ്ഞുതീർന്നപ്പോൾ, അവരുടെ കീഴെ ഭൂമി പിളർന്നു. ഭൂമി വായ് തുറന്നു അവരെയും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും കോരഹിനോട് ചേർന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവരെയും അവരുടെ സർവ്വ സമ്പത്തിനെയും വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. അവരും അവരോട് ചേർന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവരും ജീവനോടെ പാതാളത്തിലേക്കിറങ്ങി; ഭൂമി അവരുടെ മേൽ അടയുകയും അവർ സഭയുടെ ഇടയിൽനിന്ന് നശിക്കയും ചെയ്തു.' (സംഖ്യ അ: 16) ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പല വിശദീകരണങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ക്വുർആൻ പലപ്പോഴും ചെയ്യാറുള്ളത് പോലെ ഇവിടെയും കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കെ- ഇബ്നുകഥീർ (റ) പറഞ്ഞത് പോലെ- കേവലം 'ഇസ്റാഈലിയ്യാത്തു'കളായ ആ പ്രസ്താവനകളിൽ നാം ശ്രദ്ധ കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. ക്വാറൂനെ മഹാ ഭാഗ്യവാനായി ഗണിച്ചിരുന്നവർക്ക് അവന്റെ സംഭവം കണ്ടപ്പോൾ ബോധം വീണു:

وَأَصْبَحَ ٱلَّذِينَ تَمَنَّوْا۟ مَكَانَهُۥ بِٱلْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ ۖ لَوْلَآ أَن مَّنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَأَنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨٢﴾

《82》 ഇന്നലെ അവന്റെ സ്ഥാനത്തിന് കൊതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ (ഇന്ന്) പുലർച്ചക്ക് പറയുകയായി: 'അഹോ! അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപജീവനം [ജീവിതവിഭവം] വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും (താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്) കണക്കാക്കി [ക്ലുപ്തമാക്കി] കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് തോന്നുന്നു! നമ്മളിൽ അല്ലാഹു ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നമ്മെയും അവൻ (ഭൂമിയിൽ) ആഴ്ത്തുമായിരുന്നു! 'അഹോ! കാര്യം, അവിശ്വാസികൾ ജയിക്കുകയില്ലെന്ന് തന്നെ തോന്നുന്നു!'

《82》 وَأَصْبَحَ രാവിലെ (പുലർച്ചക്ക്) ആയി الَّذِينَ تَمَنَّوْا കൊതിച്ചവർ, വ്യാമോഹിച്ചവർ مَكَانَهُ അവന്റെ സ്ഥാനം بِالْأَمْسِ ഇന്നലെ يَقُولُونَ അവർ പറയുക(യായി) وَيْ അഹോ, ഹാ (ആശ്ചര്യം തന്നെ) كَأَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു ആകുന്നപോലെയിരിക്കുന്നു (തോന്നുന്നു) يَبْسُطُ അവൻ വിശാലമാക്കും (എന്നപോലെ) الرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം, ജീവിതവിഭവം لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് مِنْ عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് وَيَقْدِرُ അവൻ കണക്കാക്കുകയും, (കുടുസ്സാക്കുകയും) ചെയ്യും لَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ أَن مَّنَّ ദാക്ഷിണ്യം (നന്മ, അനുഗ്രഹം) ചെയ്യൽ اللَّهُ അല്ലാഹു عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേൽ لَخَسَفَ بِنَا അവൻ നമ്മെ ആഴ്ത്തുമായിരുന്നു وَيْكَأَنَّهُ അഹോ കാര്യം ആയത് പോലെ ഇരിക്കുന്നു (തോന്നുന്നു) لَا يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല, ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കയില്ല (എന്നപോലെ) الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ, നന്ദികെട്ടവർ

അതെ, ധനവും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യത്തെയോ, നന്മയെയോ, യോഗ്യതയെയോ നിർണയിക്കുന്ന ഒരു അളവ് കോലല്ല; ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ചിലർക്ക് കൂടുതലായും, ചിലർക്ക് കുറവായും നൽകുന്നു; അതവന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ച് നടക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ അതിനൊരു മാനദണ്ഡം നിശ്ചയിക്കുവാനോ, അതിൽ കൈകടത്തുവാനോ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല; അവന്റെ നിയമത്തിനും ഇഷ്ടത്തിനും എതിരായി അവ വിനിയോഗിക്കുവാൻ മനുഷ്യനവകാശമില്ല; അവൻ നൽകിയ വിഭവങ്ങൾ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം വിനിയോഗിക്കുന്നത് അവനോടുള്ള നന്ദികേടും, അവനിൽ വിശ്വാസമില്ലായ്മയുമാണ്; ഇങ്ങനെയുള്ളവർ അവസാനം പരാജയത്തിലും നാശത്തിലും കലാശിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും; എന്നൊക്കെ അവർക്ക് ബോധ്യമായി. ഖാറൂന്റെ ധിക്കാരം കൂടുതൽ മുഴുത്തു കാണുകയുണ്ടായത് പരലോകവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവനെ ഉപദേശിച്ചപ്പോഴാണല്ലോ. എന്നാൽ പരലോകഗുണത്തിന് അർഹരായുള്ളവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന്

അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

വിഭാഗം - 9

تِلْكَ ٱلدَّارُ ٱلْـَٔاخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَٱلْعَـٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾

﴿83﴾ **ആ പരലോകഭവനം, ഭൂമിയിൽ ഔന്നത്യമാകട്ടെ, കുഴപ്പമാകട്ടെ ഉദ്ദേശിക്കാത്തവർക്കത്രെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക. (ശുഭമായ) പര്യവസാനം ഭയഭക്തന്മാർക്കാകുന്നു.**

مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى ٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

﴿84﴾ **ആർ നന്മയും കൊണ്ടുവന്നുവോ അവന്ന് അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതുണ്ടായിരിക്കും; ആരെങ്കിലും തിന്മയും കൊണ്ടുവന്നാൽ, തിന്മകൾ പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് അവൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമല്ല.**

﴿83﴾ تِلْكَ الدَّارُ ആ ഭവനം الْآخِرَةُ പരലോകമാകുന്ന نَجْعَلُهَا നാം അതിനെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നു, ആക്കുന്നു لِلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക് لَا يُرِيدُونَ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത عُلُوًّا മേൻമ, ഔന്നത്യം فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ وَلَا فَسَادًا കുഴപ്പത്തെയും തന്നെ وَالْعَاقِبَةُ പര്യവസാനം (അന്ത്യഗുണം) لِلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാർക്കാണ്, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കാണ് ﴿84﴾ مَنْ جَاءَ ആർ വന്നുവോ, ആരെങ്കിലും വന്നാൽ بِالْحَسَنَةِ നന്മ (സൽക്കാര്യം)കൊണ്ട് فَلَهُ എന്നാലവന്നുണ്ട് خَيْرٌ ഉത്തമമായത്, കൂടുതൽ നല്ലത് مِنْهَا അതിനെക്കാൾ وَمَنْ جَاءَ ആരെങ്കിലും വന്നാൽ بِالسَّيِّئَةِ തിന്മയും കൊണ്ട് فَلَا يُجْزَى എന്നാൽ പ്രതിഫലം നല്കപ്പെടുകയില്ല الَّذِينَ عَمِلُوا പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് السَّيِّئَاتِ തിന്മകളെ إِلَّا مَا യാതൊന്നിനല്ലാതെ كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളിലും മറ്റും പരലോകത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. ആ മഹത്തായ ഭവനം- അതെ, സകലവിധ സുഖൈശ്വര്യങ്ങളും സമ്പൂർണമായ സ്വർഗീയ ഭവനം- ഈ ലോകത്ത് അഹംഭാവവും ഗർവ്വും നടിക്കാതെ, അക്രമവും അനീതിയും ചെയ്യാതെ, വിനയത്തോടും, മര്യാദയോടും, അച്ചടക്കത്തോടുംകൂടി ജീവിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങൾക്കാണ് അല്ലാഹു നൽകുക. നബി തിരുമേനിﷺ അരുളിച്ചെയ്ത ചില വചനങ്ങൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:-

١) وإن الله أوحى إلى أن تواضعوا حتى لا يفخر أحد على أحد ولا يبغى أحد
على أحد - مسلم
٢) ما نقصت صدقة من مال وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا وما تواضع أحد الله
إلا رفعه الله - مسلم
٣) لا يدخل الجنة من كان فى قلبه مثقال ذرة من كبر قال رجل إن الرجل يحب
أن يكون ثوبه حسنا ونعله حسنة قال إن الله جميل يحب الجمال الكبر بطرالحق
وغمط الناس -مسلم
٤) إن الله يحب العبد التقي الغني الخفي- مسلم
٥)لا ينظر الله يوم القيامة إلى من جرّ إزاره بطرا—متفق عليه

അർത്ഥം: 1) ഒരാൾ ഒരാളോട് അന്തസ്സ് നടിക്കാതെയും, ഒരാൾ ഒരാളോട് അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കാതെയും ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ അന്യോന്യം വിനയം കാണിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു എനിക്ക് വഹ്‌യ് നൽകിയിരിക്കുന്നു. 2) യാതൊരു ദാനധർമവും തന്നെ ധനത്തിൽ കുറവ് വരുത്തുന്നതല്ല; മാപ്പ് നൽകുന്നത് മൂലം ഏതൊരു അടിയാന്നും വീര്യം (യോഗ്യത) അല്ലാതെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുമല്ല; അല്ലാഹുവിന്ന് വേണ്ടി- അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലം ഉദ്ദേശിച്ചു- ഏതൊരുവനും വിനയം കാണിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹു അവനെ ഉയർത്താതിരിക്കുന്നതുമല്ല. 3) ഒരു അണുഅളവ് അഹംഭാവം ആരുടെയെങ്കിലും ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു പുരുഷൻ ചോദിച്ചു: ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കണമെന്നും, തന്റെ ചെരിപ്പ് നല്ലതായിരിക്കണമെന്നും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു- ഇതും അഹംഭാവമാണോ? തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു സുന്ദരനാണ്'; അവൻ സൗന്ദര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവം എന്നാൽ, ന്യായമായ കാര്യത്തോട് ഗർവ്വ് (ധിക്കാരം) കാണിക്കുകയും, ജനങ്ങളോട് പുച്ഛം കാണിക്കലുമാണ്. 4) ഭയഭക്തനും, ധനികനും (ജനമദ്ധ്യെ പേരും കീർത്തിയും ആർജ്ജിക്കാതെ) അജ്ഞാതനുമായുള്ള അടിയാനെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.' 5) ഗർവ്വ് കാരണം വസ്ത്രം ഇഴച്ചുനടക്കുന്നവനിലേക്ക് ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു (കോപം നിമിത്തം) നോക്കുന്നതല്ല. [അവസാനത്തെ ഹദീഥ് ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചതും, ബാക്കിയെല്ലാം മുസ്‌ലിം ഉദ്ധരിച്ചതുമാണ്.]

84-ാം ആയത്തിന്റെ ആശയം സ്പഷ്ടമാണ്. കഴിഞ്ഞ സൂ: 89-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞകാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِى فَرَضَ عَلَيْكَ

《85》 (നബിയേ) നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് ക്വുർആനെ നിയമിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളവൻ,

ٱلْقُرْءَانَ لَرَآدُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ

നിന്നെ ഒരു മടക്കസ്ഥാനത്തേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നവനാകുന്നു.

قُل رَّبِّىٓ أَعْلَمُ مَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾

പറയുക: 'സന്‍മാര്‍ഗം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാരാണെന്നും, ഏതൊരുവനാണ് സ്പഷ്ടമായ ദുര്‍മാര്‍ഗത്തിലുള്ളവനെന്നും എന്റെ റബ്ബ് നല്ലവണ്ണം

﴾85﴿ إِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِي فَرَضَ നിയമിച്ചവന്‍, നിര്‍ബന്ധമാക്കിയവന്‍ عَلَيْكَ നിന്റെ മേല്‍ الْقُرْآنَ ക്വുര്‍ആനെ لَرَادُّكَ നിന്നെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നവന്‍ (ആക്കുന്നവന്‍) തന്നെയാണ് إِلَىٰ مَعَادٍ ഒരു മടക്കസ്ഥാനത്തേക്ക് قُلْ നീ പറയുക رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണ് مَنْ جَاءَ വന്നവനെ, വന്നതാരാണെന്ന് بِالْهُدَىٰ സന്‍മാര്‍ഗവും കൊണ്ട് وَمَنْ ഒരുവനെയും, ആരാണെന്നും هُوَ അവന്‍ فِي ضَلَالٍ ദുര്‍മാര്‍ഗത്തിലാണ്, വഴിപിഴവിലാണ് مُبِينٍ വ്യക്തമായ

ഈ വചനം മദീനാ ഹിജ്റഃക്കിടയില്‍ ജുഹ്ഫഃ (الْجُحْفَة)യില്‍ വെച്ച് അവതരിച്ചതാണെന്ന് സൂറത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തില്‍ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നബിﷺ മക്കയില്‍ നിന്ന് ഗൂഢമായി പുറപ്പെട്ടു രണ്ട്മൂന്ന് ദിവസം ഥൗര്‍മലയിലെ (ثَوْر)ഗുഹയില്‍ ഒളിച്ചിരുന്നശേഷം അതില്‍നിന്ന് പുറത്തുവന്നപ്പോള്‍, പിതൃദേശത്തേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചുപോയാല്‍കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹം തോന്നുകയുണ്ടായെന്നും, അപ്പോഴാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും മുക്വാത്തില്‍ (مُقَاتِل - رح) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് 'മടക്കസ്ഥാനം'(معاد) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ മക്കഃയായിരിക്കുന്നതാണ്. മറ്റ് ചില മഹാന്‍മാരുടെ അഭിപ്രായവും ഇത് തന്നെ. അപ്പോള്‍, ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മക്കാവിജയം ഉണ്ടായതോട് കൂടി അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വാഗ്ദാനം- മടക്കസ്ഥാനത്തേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുമെന്ന വാഗ്ദാനം- പാലിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊരു പ്രവചനവും,. അതിന്റെ സാക്ഷാല്‍ക്കാരം അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുമായിരിക്കും. 'നിനക്ക് ക്വുര്‍ആനെ നിയമിച്ചുതന്നു' (فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ) എന്നതിന്റെ താല്പര്യം, അത് പാരായണം ചെയ്യുന്നതും, അനുഷ്ഠാനത്തില്‍ വരുത്തുന്നതുമെല്ലാം നിര്‍ബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നത്രെ.

'മടക്കസ്ഥാനം' എന്ന് പറഞ്ഞത്, പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, സ്വര്‍ഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, ക്വിയാമത്ത് നാളില്‍ നബിﷺക്ക് നല്‍കപ്പെടുമെന്ന് ക്വുര്‍ആനില്‍ (17: 79ല്‍) സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ 'പ്രശംസനീയസ്ഥാന'ത്തെ (المقام المحمود) ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ക്വുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ക്കിടയില്‍ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

وَمَا كُنتَ تَرْجُوٓا۟ أَن يُلْقَىٰٓ إِلَيْكَ

﴾86﴿ നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥം കിട്ടുമെന്ന് നീ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല (അഥവാ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല);

എങ്കിലും, നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യമായിട്ടത്രെ (നിനക്കത് കിട്ടിയത്). ആകയാൽ, നിശ്ചയമായും നീ അവിശ്വാസികൾക്ക് പിൻതുണ നൽകുന്നവനായിരിക്കരുത്.	ٱلْكِتَٰبُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَٰفِرِينَ ﴿٨٦﴾

﴾86﴿ وَمَا كُنتَ നീ ആയിരുന്നില്ല, ഉണ്ടായിരുന്നില്ല تَرْجُوا പ്രതീക്ഷിക്കുക, ആഗ്രഹിക്കുക, അഭിലഷിക്കുക أَنْ يُلْقَى ഇട്ടുതരപ്പെടുമെന്ന്, കിട്ടുമെന്ന്, നൽകപ്പെടുന്നത് إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിങ്കലേക്ക് الْكِتَابُ ഗ്രന്ഥം, വേദഗ്രന്ഥം إِلا رَحْمَةً എങ്കിലും കാരുണ്യമായിട്ട്, അനുഗ്രഹമായിട്ടല്ലാതെ مِنْ رَبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് فَلا تَكُونَنَّ അതിനാൽ തീർച്ചയായും നീ ആകരുത് ظَهِيرًا പിൻതുണ നൽകുന്നവൻ സഹായി, അരു നിൽക്കുന്നവൻ لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്

ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാകട്ടെ, ലഭിക്കേണമെന്ന ആഗ്രഹമാകട്ടെ നബി ﷺക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും കൊണ്ട് മാത്രം, അവിടുത്തേക്ക് ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതാണ് എന്ന് ഈ വചനം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിക്കലും, വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കലും മനുഷ്യന്റെ പരിശ്രമംകൊണ്ടോ, യോഗ്യതകൊണ്ടോ, ആഗ്രഹംകൊണ്ടോ ഒന്നും സാധ്യമാകുന്ന കാര്യമല്ല. ഏതൊരാളെ അവമൂലം അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവർക്കത് അവൻ നൽകുമെന്നേയുള്ളൂ. അതിന് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ അവൻതന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ പ്രവാചകത്വവും വേദഗ്രന്ഥവും മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായി സിദ്ധിക്കുന്നത് (الكسبى) അല്ല. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിനാൽ പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് (الوهبى) ആകുന്നു. ഇസ്‌ലാമിലെ സർവ്വസ്വീകാര്യമായ ഒരടിസ്ഥാനതത്വമത്രെ ഇത്. ഈ തത്വത്തിനെതിരായി ഏതെങ്കിലും തല്പരകക്ഷികളിൽനിന്നോ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നോ ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള യാതൊരു നിർവ്വചനവും, ഏതൊരു വ്യാഖ്യാനവും ഇസ്‌ലാമിലെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ നിർവ്വചനമോ വ്യാഖ്യാനമോ അല്ലതന്നെ. അതെല്ലാം 'കുഫ്‌റും' അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നത് കുഫ്‌റിന് അരുനിൽക്കലുമത്രെ.

ഇസ്‌ലാമികപ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നോ, പഠിച്ചറിഞ്ഞ പണ്ഡിതൻമാരിൽനിന്നോ അല്ലാതെ പശ്ചാത്യൻ സാഹിത്യങ്ങൾവഴി ഇസ്‌ലാമിനെ പരിചയപ്പെടുന്ന ചിലർക്കും തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽമാത്രം പ്രവാചകത്വത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിരുന്ന ചിലർക്കും ഈ തത്വം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വമ്പിച്ച അമളി പിണയാറുണ്ട്. നബി തിരുമേനി ﷺ പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഹിറാ മലയിലെ ഗുഹയിൽ പോയി ഏകാന്തവാസം ചെയ്തിരുന്നത്, ഈ ലോകത്തെ സത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാനുള്ള ഒരു വെളിച്ചം തേടിക്കൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിനായി ഒരു ആത്മീയപരിശ്രമം നടത്തുകയായിരുന്നു അവിടുന്ന് ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് ആ തേടിയ വെളിച്ചം- അതെ, വഹ്‌യ് -പെട്ടെന്ന് ലഭിച്ചതെന്നും ഇവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ ചിത്രീകരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ അടിത്തറയെത്തന്നെ പൊളിച്ചു കളയുന്നതാണെന്ന് ഇവർ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണ് അത്ഭുതം. ഈ ഒരു ആയത്തിൽ മാത്രമല്ല,

ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ക്വുർആൻ ചെയ്ത വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾക്കും, ബലവത്തായ പല ഹദീഥുകൾക്കും വിരുദ്ധമാണിത്. മലക്കുകളിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും ദൂതൻമാരെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്ന് സൂഃ ഹജ്ജ് 75 ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് നാം കണ്ടു. സൂ: ശൂറായിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

كُنت تدْري مَا الكتابُ ولاَ الإيمَانُ ولَكن جعَلْنَاهُ نورًا نَّهْدي به مَنْ نَّشَاء منْ عبَادنَا - الشورى ٥٢
(കിത്താബ്- വേദഗ്രന്ഥം- എന്താണെന്നോ, ഈമാൻ- സത്യവിശ്വാസം- എന്താണെന്നോ നിനക്കറിയുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, നാം ഇതിനെ നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്ന ഒരു പ്രകാശമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.) കൂടുതൽ വിവരം അവിടെവെച്ചാവാം. إنْ شَاء الله

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ ۖ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾

﴾87﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിനക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷം, അവയിൽനിന്ന് നിന്നെ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] തടഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യരുത്. നീ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യണം; നീ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടുപോകയും ചെയ്യരുത്.

وَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ ۘ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ

﴾88﴿ അല്ലാഹുവോട് കൂടെ വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെ നീ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയും അരുത്; അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല.

كُلُّ شَىْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُۥ ۚ لَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

അവന്റെ തിരുമുഖം ഒഴികെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും നാശമടയുന്നതത്രെ. നിയമാധികാരം അവന്നാണ്; അവങ്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴾87﴿ وَلَا يَصُدُّنَّكَ അവർ നിന്നെ തടഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യരുത് عَنْ آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ അവ അവതരിക്കപ്പെട്ട (ഇറക്കപ്പെട്ട)തിന് ശേഷം إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിങ്കലേക്ക് وَادْعُ നീ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുക إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് وَلَا تَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും നീ ആകുകയും അരുത് (പെട്ടുപോകരുത്) مِنَ الْمُشْرِكِينَ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ, പങ്കുചേർക്കുന്നവരിൽ ﴾88﴿ وَلَا تَدْعُ നീ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക)യും അരുത് مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവോട് കൂടി إِلَٰهًا آخَرَ വേറെ ഒരാരാധ്യനെ لَا إِلَٰهَ ആരാ

ധ്യനേ ഇല്ല إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ كُلُّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവും هَالِكٌ നാശമടയുന്നതാണ് إِلَّا وَجْهَهُ അവന്റെ മുഖം (അവൻ) അല്ലാതെ لَهُ അവന്നാണ് الْحُكْمُ അധികാരം, വിധി وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ടതായ ശിർക്കിന്റെ ആൾക്കാർക്ക് യാതൊരുവിധത്തിലും സഹായിക്കയോ, കൂട്ടുനിൽക്കയോ ചെയ്യാതെ, തൗഹീദിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാനും, അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാനും നബിﷺയോട് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിന് നാല് കാരണങ്ങളും അവൻ ഉണർത്തിക്കുന്നു.

(1) അവനല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു ഇലാഹും ഇല്ലതന്നെ.

(2) അവനല്ലാതെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും നാശത്തിന് വിധേയമാണ്; അവൻ മാത്രമേ നാശത്തിന് വിധേയനാകാത്തവനായുള്ളൂ.

(3) നിയമാധികാരം, അഥവാ വിധികർതൃത്വം അവനുമാത്രമാണ്.

(4) എല്ലാവരും അവങ്കലേക്ക് തന്നെയാണ് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതും.

ഈ നാലുകാര്യങ്ങളും തൗഹീദിന്റെ അനിവാര്യതക്ക് മതിയായ അടിസ്ഥാനങ്ങളാകുന്നുതാനും. ഹാ, എത്ര മഹത്തായ സമാപനം!

അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം, തൗഹീദിൽ ജീവിക്കുകയും, തൗഹീദിൽ മരിക്കുകയും, തൗഹീദോട് കൂടി അവങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

﴿التسويد: ١٣-٣-١٣٨١ هـ / ٢٦-٨-٦١ م. التبييض: ٢٣-٤-١٣٨٧ / ٣١-٧-٦٧م﴾